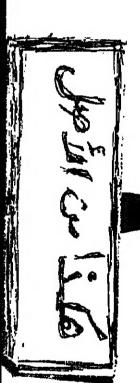
השמפניה של הטבע

מים מינרגיים טבעיים מכולה: 1.5 ליטר אינגים שנין ישראל מסווק עיי השלובת מבור כעים

קוקנים 88; יורים ובוכים פהירות: מפת האהבה והשנאה קרמני משלם

מניאקים לעוגות

מרני מור גנשטרן. המלדו הגואל

בנק הפועלים בכל רחבי הארץ. יותר סניפים

מאשר לכל בנק משכנוואות אתר. אתד מתם, ודאי קרוב גם אליך. כך תוכל לחיות בקשר ישיר

עם בנק חמשכנתאות שלך - בלי חתרוצצויות

לך, אם אתם זוג צעיר או פחות צעיר, אם אתח

רוצה לקנות דירת, לכנות או לשפץ - אתת מנזכנן

לבוא - ולקבל משכנתא. בקלות. במחירות.

בבנק משכן ובעשרות נציגויות משכן בבנק

המעלים תוכל לקבל עכשיו את המשכנתא

ייעל המקוםיי, כאשר תביא את כל האישורים

בכל יתר נציגויות משכן בבנק תפועלים - תקבל

מכנסיים ארוכים לנשים תצאיות Michael MARKS & SPENCER על המבחר הגדול והעשיר Gideon Oberson חולצות בד לגברים שרוול קצר semichael ארוול קצר MARKS & SPENCER מכנסי ים וגלישה לגברים בגדי ים לולדים ולילדות מכנסי ברמודה לנשים סנדלים לילדים

על מבחר גדול של מכשירי כתיבה וילקוטי בית-ספר

על כל מגוון המגבות ומצעי המיטה דגמים חדישים

במסגרת חגיגת 60 שנה לורדינון

של על כל קניה מעל 60 שחוש לבחירתך: מגבת מטבח או מגבת פנים חינם! באת.קיבלת.משכנתא. בוק באת קיבלת השכנתאים בוק באת בובן הבונק הפועלים

מבובות הפרוה היים

פרס השבוע-על קניה מעל 100

TAIN!

ט"ו באב, תשמ"ח 29.7.1988

"פורות ל"מעריב ממורות ל"מעריב 🕀

יורים ובוכים סימה קרמון

המַלְח הגואל אביבה פץ

פרופ' אכי דגני

ון קרמני משלם עמוס לבב

ינוקא שר ומזייף מיכל קפרא

11 מפת האהבה והשנאה

טיול סופשבוע, קיאקים ומוסיקה נילי פרידלנדר

"תגובות על "אבא מת לכד"

שייח' פוליטי לאללה ער מאללה יצחק ברחורין

מניאקים לעוגות 14

חלף עם הרוח זה

פיקאסו קטן כיד יהודית חנוך

מנחם תלמי

רוני סופר

פנטרגאוז יגאל לב

דורוסקום רות אלי

מעריב לילדים 45

פורך: עמי דור־און

מודעות: אורי דגן

סמית עורך: דניאלרו בוקשטין

מעצבות: אורלי אנשל, יעל תורן, נטע גרינשמן

סעית עורך: אורית הראל עורך גרפיז יורנו נאמן

נימוד 10. צילם: שמואל רוומני.

נשנו: מחי מורגושטדן, מוכ"ל "צים". כתבח

This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

יום שני Monday כלב תשרי תשמרט 1988 ו

שמחת תורה

גשר יום שבת כ' תשרי תשמ"ט

ה' תוה"מ

OCTOBER י תשתייחשת

> ים שישי ט חשרי תשמט 1988 aber ץ' חוה"מ

ג' חוה"מ

יום שלישי ס"ו תשרי תשמ"ט 1968 וא

א' חוה"מ

מלאי אמריקה ארובב מחוף אל חוף יום חטישי רוו תשרי תשמש lember 1988 16.9 9.9 26.8 נווט 10.10 | 3.10 | 19.9 נוויוו

SEPTEMBER

אלוליתושרי

DOZAN Seill

פיול בחו"ל פיד אחרי אכול

30.9 | 23.9 | 16.9 | 9.9 | 29.6 | 11022 13.10 | 6.10 | 2.10 | 22.9 | 11.9 | 111111

אירופן חקילאינית אירופן אינילית אורים אירופן אירופית אירופית

30.9 23.9 : IN'Y 17.10 10.10 : MYN

ייטליח, שנייץ, צרחת. 1 יום.

אינטרמצו באיטליה

חקצפת של אירופת צרפת, בלניהן הולנד, אנגליה: 29.9 | 8.9 ומיואר 10,10 | 19.9 ומיותר פרים ולונדון

תיתלום האירופאי שייין, צרפת, בלגיה חולנה אנגליה. 16: יום.

25.9 4.9 trige at

יונטטלבית, חונבריה, אוסטקיה. פון 18. 18.9 | 4.9 | 18.9 18.9 | 18.9 | 17.1 | 9.10

ניחנה הבלקן

צרפת, אונליה. 9 ימים. יציאתו 19.9 | 25.9 חורה: 27.9 | 4.10 קסמי אירופה איטליח, שוויץ. 12 יום.

חבירות הזוהרות 'איטליה, צרפת, אנגליה.

פרטים והרשמה פצר פצר פצר פצר בכל משרתי הנסיעות בכל משרתי הנסיעות בכל משרתי הנסיעות בל הדרך בל הדרך

2

ראש השנה

לפני שתספיקו לומר "אלול" בא תשרי

חביטו בלנח השנה וראו כי הג הגשר ירויח פרפולארי מאוד חשנה כמעס נאין עובדים והכל נדרות

זה הזמן המתאים ביותר

לחופשה וטיול בחו"ל.

עלי שלכת בפריו... אפנה חדשה

במחירים מוזלים של אחרי חקיץ.

רימון טיולים מציעה לכם

מבחר טיולים נפלאים

במסלולים מרתקים

עם המלווים הטובים

חוברת צבעונית

ותמנוסים ביותר.

בלונדון... ומזג אחר משנע באיטליה, חכל במחירי טיסה ושרותי קרקע

תודש החגים.

ל'אחרי החגים".

ראש השנה

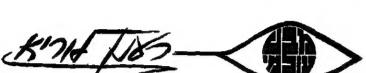
צום גדליה

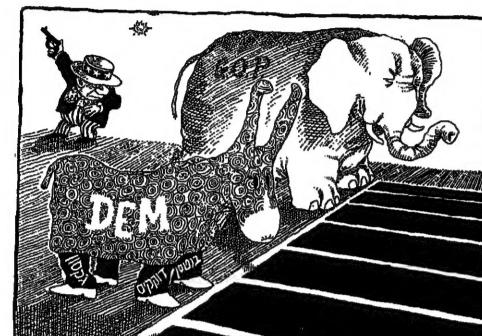
6

18

יום כיפור

Priso Dicital C.

יי∨י לנצחון העיראקי.

5 Biaeaio

בהתחלה, כשחזרו מהמילואים בשטחים, הם בעיקר שתקו. אבל לאט לאט, הם מתחילים לדבר, לכאוב בקול, לפחד מהאדישות והשיגרה. שלושה גברים שחטפו אבנים, שמעו את הצרחות, ירו, ראו את השנאה בעיניים, הטילו עוצר, הרגישו את הפחד. שעתיים מהבית הם הרגישו את החיים מתעוותים. ואחרי חודשים של אינתיפאדה, זה אפילו כבר לא שווה שתי דקות בטלוויזיה כי זה כבר לא חדשות. הדבר הכי נורא הוא שאתה מתרגל, הם אומרים.

מאת סימה קדמון צילמה: אירית וילברמן

כקונצרן המתכת "אוררן". שלושתם היו פעמיים בחצי

השנה האחרונה בשרות מילואים של חורש כשטחים.

יפי נפש, הם אומרים. אי אפשר לדכר על עמדות

פוליטיות. על שמאלנות, על תבוסתנות. אפשר כן

"כשחזרתי מהמילואים בפעם הראשונה", אומר

זאביק, 'הייתי מה שנקרא ימני קיצוני. כן, ימינה

מהליכוד. חשבתי אז שאין כרירה. שצריך כסאח.

הבעיה בכות. אחרי המילואים במאי, הבנתי שהפתרון

הראשונה. שאלה שזורקים היום אבנים, ואפילו בקבוקי

תינוק כיר. מעל הראש שלה ממש. הילד היה בהלם.

לרגר על כלבול. על מבוכה.

שחזר סא"ל זאכיק ברין משרות של חודש משפחות. כולם מצליחים כחייהם האזרחיים. זאביק מילואים בחברון, הוא שתק הרבה. זה היה ברין, 38, אב לארבעה, מנהל חברה לעצוב תערוכות. בחורש פברואר, וקשה, הוא אומר, קשה היה יורם לרגר, 36, אב לילדה, בעל מסעדות סיניות. קורו לו לעכל את כל מה שראה. והרי אף אחר לא 🏻 שניר, 33, אב לשני בנים ואתר בדרך, מנתח מערכות

כחודש מאי הוא חזר לשם עם הגדוד שלו. במשך החורש הזה, הוא אומר, ראה רק שלוש פעמים צוותים פעם בתחילת האינתיפאדה, ופעם לפני כתורשיים. לא של טלוויזיה. אולי שלוש פעמים. פעם, כשריבר עם עתונאים שהגיעו לשם, אמר להם שהיום השחור כיותר בחייו, יהיה כשישכ גבית מול הטלוויזיה, ולא ידע מה נעשה כיהודה ושומרון. כשיפסיקו לרכר על זה. והיום השתור הזה – הוא אומר – הגיע לצערו.

"צריך להתחיל לדכר. אני רואה עצמי כפרט קטן, כמו החבר'ה האלה שהלכו לנשיא, או כל חייל וקצין שמתראיין. עוד ראיונות כאלה יוסיפן לחץ על הפוליטיקאים. ישכנעו אותם אולי, להוציא את לא יהיה בכות לא על ידי הצבא. אם היה מרובר באיזה הערמונים מהאש ולכבות את השריפה, אסור, אסור מרך קטן שגומרים אותו, ואפשר להמשיך בשקט, זה לשתוק. צריך להעביר הכל לידיעת הציבור. הבעיה משהו אחר. אבל הארץ הזאת רועדת כבר שמונה היא", הוא מוסיף, "שאת התיקשורת זה כבר לא מענין. חורשים". בשבר להם. מסוכן להם. והצבור פחות ופחות יודע מה קורו: "ההרגשה שלי היא, שזו רק המנה קורה שם".

"הצבור פחות מתעניין", אומר סמל (מיל.) קורו תבערה, הם יחסית מתונים. כשהייתי עכשיו במילואים (אריה) שניר. "זה ככר לא חדשות. והתיקשורת הרי ברמאללה, ידינו מעל לראשה של אמא שהחזיקה אוהכת רק דברים חרשים".

אפשר לקרוא לזה תיסכול. אפשר לקרוא לזה ברור לי שהדור הצעיר מאור, זה שמוחוק היום על כאב. ואולי יאוש. אחד מאלה, או כולם יחר, הן הסיבות חיריים, יחיח הרבה יותר קיצוני". היחירות שהין יכולות לגרום לחם – לסא"ל ואביק אביק: "לפני איזה 15 שנים הקימו דיין ובגין את בריון, סרן יורם לרנר וסמל קורו שניר – לרבר. כולם השאביבה. תנועות הנוער הפלשתיניות. היום הם אלה הפתיל – תירה כרי להרוגי אנשי מילואים, בשנות השלושים לחיותם, בעלי שוורקים עלינו אבנים".

Rinepio 6

קורו: "ראיתי פעם חברה שיוצאים מבית ספר עם רגלי אש"ף מצויירים, פשוט יצאו איתם מכית 556. אולי הם צויירו בהשראת המורה".

אין הסכמה, אין ממשלה, אין החלטות. דברים משתנים. כולנו הרי יודעים איך השתנו הוראות פתיחת

באש מחורש מאי לחודש יוני. פעם היה נורק בקבוק תבערה אתר. ההוראות היו להתעלם, היום"...

ואביק: "בשעור ציור". קורוו "מה שבטוח, שהתווספו לציורים האלה גם מלים. הסתה, קריאה למרד. הוא רק הולך ומקציו. העסק הנה".

הוא משווה את זה, אומר זאכיק, לתקיפות קפות אחרות. יש איזה שיר, הוא אומר, אולי של חיים הצי. אם יהיה רע", או משהו כוה. "ואון אומר השיר, כולם מתאחרים. זהו שיר שהיינו שרים פעם בפאחוס. בהתרגשות. היום השיר הזה יבש לגמרי. כמו כלבנון. גם כאן אנחנו עוסקים כמשהו שאין עליו הסכמה שצריך לסגור את השטח. לגרש אותם, לפתור את לאומית. שאין מריניות שתנחה כמו שצריך.

ואכיקו "זה לא מלחמת ששת הימים. זה גם לא התקופה שישבנו בתעלה ב־1970 והצבא קרע את התחת. או ירדו לשם כהתנדכות סרנים ורבייסרנים. 'נמרים' קראו להם. ירדו לסייע כמחסדי מוצבים. העם היה נרגש. אכלנו קש, אבל היתה הסכמה לאומיה. הסכמה שאי אפשר להיכנע. היום זה לא קיים היום

יורטו "אם מישהו מראה כוונות להדלים את

ואביק: "אם הוא כתור קהל אסוד לד".

יורם: "לא נכון. אם אתה יודע בוודאות שאתה למצבים שהם לא חלמו עליהם בחלומות הגרועים

זאביק: "אנשים מכובדים, מעונכים".

שרו: כן כן.

יורטו "גם אצלנו".

יורם: " כשהראו את החבר'ה משכם שמכים את הערבים הקשורים, זה היה חמור. נורא. אבל היה לי קל מאוד להבין איך הם הגיעו למצב זווה. ואני בשום אופן לא מצריק את זה. אבל הרבה תברים אמרו לי, שהם לא האמינו לאיוו דרגת אגרסיכיות אפשר להגיע. ואני לא מדבר על אנשים מתוסכלים, שמגיעים לשם ופתאום מרגישים או חכוח. את השליטה. שמגלים פתאום מה מרגיש שאתח יכול להרוג מישהו שנותף. אני מתפלא קורו ייש שחיקה. זה תהליך טבעי. אתה חייב על אלה שיושבים בהיכלי השן, ולא מבינים שיש לתאים את עצמך למצב. ותדבר הבי נורא הוא, שאתה אנשים שמניעים למצב הוח. אני חושב שכל אחר

זאכיק: "חיו אצלנו שני מקרים של חיילים שהיכו עצירים קשורים".

תוחה לאילו דילמות מוטריות תיכנס. לאילו מצבים של מפקרים. ממקרים חייבים להיות בשטח, כל

חפיפה. נכנסתי לככוש את הכפר. כשיצאתי, היינו צריכים לעלות לאיזה כפר למעלה, שזרקו כו אכנים. נסעתי בג'ים עם המגדר המחליף. כין הסמטאות. פתאום ראינו מולנו קכוצה של 30 נשים. הן עמרו מולינו וזרקו אכנים. וזה פגע בראש. היה מצכ שנאלצתי להכנים כרור גומי ממרחק של 10 מטרים. הן נכנסו לבתים שלהן, ואחרי שניות יצאו עם ילדים על היריים. המג"ר שהחליף אותי היה בהלם. הוא נכנס לג'ים, והחזיק את הראש ולא יכול היה לדכר. אמרתי לו שלא ידאג. שחוך יומיים הוא יכנס לענינים. ריכונו של עולם", אומר זאביק אחרי רקות ארוכות של שתיקה. "למה הגענו. לירות על נשים וילרים. אלו

זוכר את המג"ר שהחליף אותי. עשינו תקופה של

באחר הערכים עברנו" בסימטה חשוכה. במקום שזרקו אכנים. החלטנו להכנים רימוני עשן

ופצצות גז. היה מסך עשן

מולנו. אחרי שעה,

שמענו בקשר שילדים

בהרעלת גז. היה קשה

ביותר, המחשבה הזאת

שילדים קטנים נפגעו.

ושאתה גרמת לזה. וזה

למשל, דבר לא חריג לחלוטין. אלא בהתאם

להוראות".

בני שנתיים שלוש נפגעו

לעשות את זה"ז מאלצים אותם, אומר זאכיק, כעל כורתם, להשתמש בכלים שהם לא צה"ליים תקניים. "והלא 20 שנה אני מתאמן אימונים צכאיים. ועכשיו אני כא ליהורה ושומרון, וצריך להשתמש באלות, בגז, כגומי. בגדול אנחנו אוכלים אותה. כגדול. כל הצכא. ואנ ממציאים 'הצצית', ותנוכוד (מסוק עם תאים מיוחרים לרימוני גדו, וצינור לצבע. מאוד חכם. תירשמי חכם במרכאות", הוא מכקש.

דברים שאתה לא משתתרר מהם הרכה זמן אתרי

שאתה גומר מילואים. והרי אלו הם דברים

חם שלושתם מספרים על העמידה המכוה, כימי ואבים "הם הספו כאבי־אביהם על זה. זו בעיה שישי, מול המסגרים, עם כל הנשק והציור. עמירה של הפננת כרה להרתיע מפני הפגנות שלהם "כמה ומן",

7 Hibebio

יכול לפגוע בו, ורק בו, או תירה".

נותים, נראים לך עכשיו טבעיים".

שלושה שלבים עברו על יורם לרנר, סרן בשריון,

כשנקרא לשרות מילואים. הראשון היה קבלת הצו.

מנחינתי, זה וזיה השלב של חשש גרול. לא, לא הייתי

אומר פתר. חשש. אתה רואה תמונות בטלוויזיה.

ליוחים, למה אנשים נקלעים ואת סוג המעילות, ואתה

קווו שניד (מימין), זאביק ברון (במדכז) ויורם לרגר . "אמרו אין אינהיפאדה. עכשיו אומרים אין דליקות. והארץ כולה בוערת".

ואניק: 'חייל שנמצא במתח כל הזמן, חייל שיורה על עורק אבן, מישוזו יכול לשפוט חייל כוה? מישהו מאלה ששופטים חייל כזה, היה פעם בסיטואציה כזה היינו נתרקומייא. כפר שנמצא על הקו הירוק, ושהמון פועלים מגיעים ממנו לעכורה כאן. זה היה בפברואר, והה לי צוות של מ"מ ר־10 חיילים. חעילית של צה"ל. המ'ם הוא קיבוצניק. שמו־צניק שרוף. על הכפאק של לוצר. נכנסנו בכמה אגפים. פתאום, ממרכז הכפר, זה להיות מנהל. תוריר את המחטום, תפנה את מפיע השמו־צניק הזה, כולו דם. שאלתי אותו מה שה. הא אמר שערבי זוק עליו בלוק. לא אכן, בלוק. האכנים. חזיו את הצמינים – בעלי בית. אני מרבר על הם עלו לביתו של זורק האבן, תפכו אותו והיכו אותו. אנשים כמוני וכמוך, שמצאו עצמם, פתאום, עומרים שאלתי אותו, למה היכתם. הרי תפסתם וקשרתם אותו. מול נשים וילרים ולא יודעים מה לעשות עם זה. מה נסביל מה להדביץ. הוא אמר לי: אל תסיף לי מוסר. הבעיה להגיע למצבים של אגרסיביות, כשעומרים אני יותר שמאלני ממך. אתה חושב, שאני נהנה מוהו וזורקים עלייך אבנים, ומקללים אותך ואת הוריף? תאמין לי שאני לא עושה את זה בגלל שאני אותב אפילו בפקק תנועה, כשתם בחוץ, ואתה ממהר, אתה

מתרגל, שרברים שנראו לך לפני כמה חודשים מאיתנו עמר במצכ של אברן שלימה. על טף אברן שליטה

לתי אפשריים. והרי חיילים ומפקרים נכנסים החריגים הם כשאין מפקר כדרגת קציו בשטה. אני

יורם: "זאביק אומר שלקת לו חודש אחרי המילואים לעכל את מה שראה. לי לקח הרבה יותר. אני ער היום עוד לא עכלתי. אין לי ספק, שאם פעם חשבתי שאין לנו מה לעשות כשטחים, היום אני כטוח כזה. במאה אחוזים. המצב של חיילים ששולטים על מיליון וחצי אנשים הוא בלתי אפשרי. וכל מה שאנתנו שומעים, רואים וחווינו על בשרנו, זה כתוצאה מכך. בישיבות מטה של מח'טים ומעלה, כמעט כל הגורמים הצכאיים נחושים ברעתם שהפתרון הוא מדיני. ואני מצטט, פתרון מדיני. או להחיל את החוק הישראלי בשטחים, או לפנות אותם. אנחנו צריכים להגיע לפתרון. לדבר עם כל מי שאפשר ומי שאפשר וה אש"ף, וזה גם ארגונים הרבה יותר קיצוניים מאש"ף. חלק מהפוליטיקאים אומרים עם סוריה – כן, עם אש"ף

יזרם: "צריד להגיע לפתרון רדיקאלי. לצאת מכל השטחים או לגרש אותם ולירות כהם. כי אין, פשוט אין פתרון ביניים"

- לא. איזה אבסורך", הוא אומר. "מי עומד מאחורי אש"ף, לא המריכו היום ברור לי שצריך להגיר, ובקול רם, שכל מי שמוכן לשבת ולדבר איתנו על פתרון, אנחנו מוכנים לשכת איתו".

קורו: "גם אני חייתי פעמיים כמילואים. בפכרואר ביריתו, ועכשיו בסכיכות רמאללת. אינסוף של דיונים הלכו שם, איך לפתר את הבעיה. השתרון הטבעי, אתה אומר, הוא לדכר. אבל"...

ואכיק: "מלדכר לא נהרגים. גם לא נפצעים. מקסימום מקבלים יכלת בלשון. וזה אפילו לא כואב. הפוליטיקאים צריכים להבין את זה".

קורו: "נכון. אכל כשאתה מחפש עם מי לדבר, אתה לא בטוח שיש עם מי. ואין כיניהם שום קונטנסוס. יש כאלה שמוכנים לפגוע אפילו בעצמם, בעם שלהם, כדי להשיג מטרות. ואחה מחפש גוף כדי להגיע להחלטות אופרטיביות, ואתה לא מוצא. מי מייצג אותם? אש"ף! הוואתמה, ירדן:

יורם: "התחושה, תוך כדי מילואים עושים. אתה יורה רימוני גז, וכדורי גומי, ומריץ אותם, ומטרטר. אז זה פתרון"ז קורה שתרון לשווח קצר".

בצורה כלתי רגילה. והבעיה היא שאין אלטרנטיכה. מה תעשה כדי לפור אנשים, לחילחם באכנים,

יש לו זכרונות, לקורו, שהוא לא יכול לשכוח. שלוש פעמים פגשתי אותו, אחרי שחזר ממילואים. כיכוש נאור, אתה נהיה אדיש יותר ויותר לכל מיני כפעם הראשונה הוא לא יכול היה לרכר. "זה נורא", מצבים, יותר ויותר אטום. מישתו אצלנו אמר שעור הוא אנגר: "זה נורא". ולא הוסיף. אכל העיניים שלו, שהכרתי אותן גם שרם, חיו אחרות. בפעם השניה, הוא רוצה לחזור על מה שאמר, זגם לזה יתרגלו". ככר דיבר לא הרכה. הוא סיפר על עוצר שהם הטילו "צל ביוניה: תמונות, הוא אומר, שהוא לא מססיק להגיע למצב כזה. זה וזרי מתחיל ונגמר במפקרים.

לחשוב עליהן. את הספור הזה הוא מספר גם עכשיו. שואל זאביק, "אפשר להמשיך ככה, כשוו בעיה זרקו בקבוק תבערה על שניים מהגרור שלו, ועשו פוליטית לחלוטין. לא בעיה צבאית. אומרים שאין עם עוצר על הכפר. שמונה ימים. בלי לצאת. "אם אני לא מי לדכרז יש שם מיליון וחצי אנשים. אז יש עם מי טועה, לא נתנו להם הפסקה של שעה אפילו". לדבר. אנשים חיים שם. צריך לרבר איתם".

קורו: "בטוח שלא היה דבר כזה. לא הגיע לשם אף אחד כמשך שבוע. אף מג"כניס לא הגיע לשם. והרי הם משחררים מעוצר. לא יודע, אולי פעם אחת לאיזה שעה. אנשים הגיעו למצוקה נוראית. היתה שם אשה שהלכה לבקר את אחיה בכפר סמוך. איזה קילומטר מהכפר שלה. הבת שלה, תינוקת בת שלושה חודשים . נישארה עם הסבתא. כשהאשה מזרה, היה כבר עוצר על הכפר. הכית שלה, ששם היתה התינוקת, היה ממש ליר המחסום. היא רצתה להיכנס, להניק, אני לא יורע מה. לא נתנו לה. פשוט לא נתנו לה להיכנס אל

הילרה. שמונה ימים". ואביק: "היא (הילרה) לא היתה לבר. היא היתה עם מישהו".

קורו: "גכון. אבל לא הייתי מתפלא אם ככה זה היה גם אם היא היתה לכד. כזאת אטימות היתה שם". זאביק: "גם אני, כמג"ר, צריך מרות. מישהו שינתה אותי. שיגיד לי מה לעשות כמצבים מסויימים. אני הרי לא חי בצבא. אני חי בתל אכיב. צריון להעביר לנו מהנסיון שהצטבר".

קורה "לא הגיעה שום הוראה, לאף דרג בשטח, סמלים, מט"קים, מם־מ"מים, שאם יש אירוע חריג צריך לדוות. רק מקרים מאוד מאוד הריגים. רק כשריווחתי על זה למ'ם, זה הסתרר. אבל זה כבר היה לקראת סיום העוצר. אנשים לא קיבלו שום הנחיה. עוצר זה עוצר".

זאכיק: "נכון. עוצר זה עוצר". קורו: "אבל יש מקרים חריגים. יש חולים, צריך לתרום דם".

זאביק: "יש את הצלב הארום. בשכיל זה הוא מסתוכב שם".

קורו: "נכון. הצלב הארום מסתובב שם. הוא מגיע לכל מקום". אחרי שתיקה ארוכה אומר זאביק שנכון, יש מקרים חריגים. שאין פעילות בעולם שאין בה גם

מקרים חדיגים. וקורו אומר: "ואני בטוח שיש מקרים יותר חריגים מאשר תינוקת שנשארה כלי אמא שלה שמונה ימים". ושותק. יורם: "איך אפשר להגיר שהצבא חוא הומאני. לא

יכול להיות צבא הומאני כמצב כזה. זה בכל"ת". ואביק: "לא. לא יכולים לחיות גם הומאניים". קורו: "זרקו בקבוק תבערה. אפילו לא יודעים בווראות אם זה מהכפר המסדיים הזה. כל הכפר צריך

אכיק: "מי שהכריז על עוצר זה לפחות מפקד האוגרה. באישור של אלוף פקוד, אחרי שרן עם שב"כ ומינהל אזרחי. יש הנחיות לעוצר". קורוו "מי אמור לכפות את ההנחיות"ז ואביק: "המח"ט".

קורו: "אצלנו היתה בעית ררגים. מ"פ וסמ"פ נפצעו. מישהו קיבל מינוי של מ"ם והיה אחראי על כל הגיורה. ולקראת סוף העוצר הזה, היה עור עוצר. איך אפשר להשתלט על הכל"ז

ילרים". סורונ "אם יש הוראות, צריך לכפות אותן: וצריך לכוא ולהגיד שיש חריגים. אצלנו, אם היה בחור יורם: "וחדכרים חרי חמורים מבחינה מוסרית, הומאני בשטח, הוא העביר את זה למעלה. אם לא – זה

החריגים. זו המציאות האיומה היומיומית". קורוז "כמו שלייכוביץ" אמר לפני 20 שנה. אין מעט יהיו פה דברים איומים ונודאים. ואני אפילו לא

יאביק: "אני לא מאמיו, לא מאמין שיאסשרו

ובצה"ל יש מפקרים טוכים. אם יש מפקד לא כל ק טוב, מגיעים למצבים חריגים. היו חריגים. טיפלנו מו, לא מאמין שנגיע למצבים קיצוניים של ירי נלי הכתנה, או משהו כוה". קורו: "הורסים כבר בתים של חשורים. לא רק של זאביק: "אין דבר כזה. שעתיים ב־24 שעות זה

זאביק: "אני לא ראיתי. לוקח הרכה זמן עו שהורסים כית של מישהו שזורק כקבוק תבעוה לא ראיתי שהורסים בתים סתם. אלוף הפקור כא למשם ומחלים אישית. אני ראיתי פעם שרצו להרוס ניה, ואלוף הפקוד אמר לא. המעורבות שלו גדולה מאר. נס שר הכטחון מעודב".

יורם: "רבין יודע כל פסיק שטורה בשטח". זאכיק: "בצבא, למרות כל הכיקורת, נעשה שיקל דעת. או יש טעויות. אכל יש שקול דעת עמוק.

קורו: "במקום שאתה נמצא, אתה צריך להיות מברול כדי שלא תפרה לך השחיקה הואת. בהתולה חטפתי אבנים, יריתי אש חיה. באוויר. אבל המשכחי כל הלילה לתטוף אבנים. התיישבתי, מכוסה ש הכובע, ופשוט חטפתי. נהייתי אריש. פשוט ארים

קורו: "בהתחלה חטפתי אבנים, יריחי אש חיה. באוויר. אבל המשכתי לחטוף. נהייתי אריש. והארישות הזו, נוגעת לכל מיני מצבים".

לאבנים. והאדישות הזו, ההרגל, נוגעים לכל פיני:

יורם: "הדכרים הקמורים מבחינה התניה והתחושה, הם המלחמות האכודות עם הנורמות שלנו. כולנו עוסקים מהיום הראשון וער האחרון בענישה קולקטיכית. וכולנו נתקלים כזה ומסכימים עם זה הי ב־90 אחוזים מהמקרים של עונשים, מרובר בשינוי

היתה חוראה של השב"ב, מספר יורם. חילקי לכל אומר ושותק, ואחר כך הוא מוסיף: יווה רבר יומיומי.

קורן: "אני ראיתי שמשות שנופצו". ואביק: "אתם מדברים על עצם ההטרוה בלילה הערבים היו נכנסים אליכם חביתה, הם לא חיו משאירים את כני המשפחה שלכם כחיים

> קורו: "בטוח". יורם: יואני, אני לא בטוח".

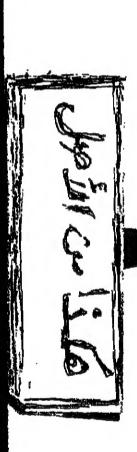
'(והמשך העמור נו)

אכנים, הורדת דגלים, החת צמיגים. ואלה שעושים או וה, שמוציאים אותם פעמיים בלילה לצורך זה, הם לא אלה שעשו את זה. נענשים אנשים הפים מפשע".

גרור תצלומים של מכוקשים. "או איך תופסים אותם, הם הרי כורחיםז מטרירים את המשפחות שלתם. הופכים להם את הבית. בשמונה בערב, כ־12 כלילה בארבע כבוקר. ואז המשפחה לוחצת על בן המשפחה שיסגיד את עצמר. מכחינת חבצוע - אין דרך אחד. וחעוברה היא שחלק גרול מהמסיתים הוסגרו. אנל אנחנו מתעסקים בענישה של נשים וילדים קסנים". הכי, הכי קשה, הוא אומר, להכנס לכית ולרו מבטי השנאה של ילדים כני שנתיים. שמסתכלים אין אנחנו נכנסים, עם המרים והנשק, והופכים להם את הבית. "אני לא יכול להיפטר מהמראות האלה", והא

זוהי נורמה. להיכנס לתוך כית. להפוך". נשאר כשטח. ואת זה תאכל אחר כך. זה חרב פיפיות". יורם: "הדברים החשובים נאמת אלו לא הרברים של נשים וילרים, אבל אין ברירה. אימה המצאו חשורים: אינו דרך אחרת ישו אני מבטיח לכם שאם

גלידה מהסרטים

אוניות ומכולות, חברה רווחית (כתצלום הגדול) ומנכ"ל מורנשטרן (בתצלום הקטן). "כל מנכ"ל הוא הימור למני שהוא מתחיל לעכוד".

> ZIM MONTREAL HAIFA TNITHINGIY

11

magain 10

תאת אביבה תץ צילם: שתואל רחתני

תי מורגנשטרן מושיט יד ללחיצה חזקה ומר ציע שנשב בצורה לא פורמלית, בכורסאות סלוניות נמוכות. שולחן המשרר הענקי שלו עושה מיד הפרדה בדורה בין מי באן המנכ"ל ומי כל היתר. בכורסאות תנמוכות, אפשר לחשוב שהמחיצות ישלו. אבל הן לא. הדיסטגס נשמר בקפרנות.

בקשות.
מחי מורגנשטרן, (64), שלוש וחצי שנים מנכ"ל
"צים", סמכותי מאור, מספר על עצמו רק מה שהוא
רוצה שירעו. אף לא טיפה אחת של מידע לא הכרחי.
שיחה איתו יכולה להיפתח בגעשה ככלכלה,
כמיפעלים כושלים, אפשר גם לרכר על הנער שניקה
בתישימוש באניה וחלם להיות סיפונאי – כשלא רקם
תוכניות מרחיקות לכת עוד יותר. אבל מאיזה צד שלא
מסתכלים עליו, הסיפור שלו הוא סיפור הצלחה
בקנה־מירה בינלאומי. מתאים יותר לאמריקה. שם יש
לו מקכילות יכות. הידועה בחן – המיתוס
הספרתיקורורי על מצחצת העעליים שנהפך לאיל

עתונות, ענקיתעשייה, בנקאי נין לאומי. אצלנו זה פחות מקוכל. נכחרת (המשך בעמוד תבא)

n Bipepio

(המשר מהעמוד הקודם)

המנכ"לים־הכוכבים כארץ בנוייה לרוב מחומרים שחות סנסציונים. ליגה מעונכת שמחליפה כיסאות בינה לבין עצמה כרוטציה ובמסלול קכוע על־פי נוסחה כמעט־מוסכמת: אל"מ (מיל.) או אלוף (מיל.), בי.אי. ו/או תואר מאסטר שווה בדרך־כלל מנכ"ל - מצליח יותר או פחות. למתי מורגנשטרן לא היו מקרמים כאלה. הוא גם לא הוצנח ל"צים" מלמעלה. הוא פשוט היה שם. שלושים שנה.

כדי להכין את הרקע צריך לזכור שחברת "צים", לפני ארבע שנים, היתה כמצב שבו איש לא היה קונה ממנה סירת גומי משומשת. קוראים לזח פשיטת רגל. אגיה טוכעת, שקועה בחובות של 600 מיליון רולר והפסרים שוטפים של 50 מיליוז רולר בכל שנה. גם בלי להבין במאונים ברור שזו היתה קטסטרופת.

ממש לפני הנעילה, לפני שהכנקים פשטו על השלל, החליטו במועצת המבחלים לעשות רק עור ניסיון אחד. שלפו את מתי מורגנשטרן מתפקידו כראש מינהל הספנות של החברה ואמרו לו: 'בוא תהיה מנכ"ל, תציל את החברוו". צריך להיות מאוד נאיבי או טיפש לחשוב שזה היה מהלך מתוכנן של הבעת כבוד או הערכה. זו היתה פעולה אינטטנקטיבית של טובע שנאחז בקש. אבל צריך להיות מתי מורגנשטרן כדי להסכים לבצע פעולות חחייאה במת הכי כושל במרינה באותה תקופה.

יום, שלוש וחצי שנים אחרי, הוא יכול להתרווח בכסא ולספור את הרולרים העודפים מחצר של הזכות. מתוך מחזור של מיליון רולר נשאר ל"צים" רווח צגוע של 46 מיליון נכון לשנת 87'. בחשבון פשוט של מספרים שליליים, כסך הכל הרוויחה "צים" מאז ועד היום קרוב למאה מיליון רולר.

מי אתה מתי מורגנשמרן, אשף סיננסי? מורגנשטרן חושב לרגע, מצית עוד מרלכורו מתוך הרבות שיעשו כשרשרת במשר השיחה ואומר: "לא, אני לא אשף. אני לא מאמין כזה. היתה לי התכונה והיה לי המול לקרוא נכון את המפה. היה גם מאמץ של מערכת שלמה שירעתי כיצר לרתום אותה לעניין, ובנוסף – גיבוי מלא של מועצת המנהלים ובעלי המניות בתקופה ההיא. אין לי השכלה פורמלית. לא כלכלה ולא מינהל עסקים. עשיתי בגרות אקסטרנית כביתיספר ערב. כל מה שיש לי נובע מהניסיון בעבודה, מקריאה, מקורסים וסדנאות. באופן אישי, החשכלה הפורמלית לא חטרה לי כתפקיר. חיו לי קטעים בקריירה בחם התכונגתי להשלים את הלימורים, ללכת לאוניברסיטה. אבל תמיך היו

להתפנות". בוארגון הימי מרכרים על שני מעמרות כחלוסת כרורה: עליון ותחתון. הסיפונאים נמנים על המעמר השלים. שם, באוויר הפתוח, אפשר לנשום, ומה שחשוב יותר – יש לאן לותקום. לאלה שמתפקרים

אילוצים של העבורה בחברה בגללם לא יכולתי

'היחס לילד' עליית הנוער לעומת ילדי הקיבוץ היה מבלה. להם איפשרו ללמוד. אותנו שלחו לעבוד. הם גרו בבחים. אנחנו

מתחת לסיפון מתארך המסלול למעלה עד מאוד. מתי מורגנשטרן התחיל את דרכו כיצים כמקום נמוך הרכת מתחת למה שאפשר לתאר, והוא או בן חמשרעשרה. ילד, עולה חדש מרומניה.

בן שלוש־עשרה, אחרי מלחמת העולם הראשונה, ניסח לשכנע את הוריו שירשו לו לעלות לישראל יחר עם הבריו מ"גוררוגיה". החורים לא האמינו שהמידבר הנא המקום האידאלי לגדל בו ילרים. הם עצמם רצו להישאר, לעשות עוד קצת כסף. מתי עמד על שלו ובתחילת 48' עלה לארץ בעליה כ' עם החברים, בלי תוחורים, ותגיע לקיבוץ גזר שליד לטרון. במהלך

Kraesio 12

"השאלה העיקרית שלי היתה האם אוכל להוגעלות געל שיקולים אישים אמציונלייט. כפי שגדל בחברה זה קשה, וגילו לא הייתי מצליח בכך, זה עלול היה להיות חטרון דציני. בעצם אף אחד אז לא היה איתי".

הלכה הרומנטיסה".

לקיבוץ נוודאיתן. המשיעשרה, הוא למד על בשרו את רוי האיראולוגיה

בכל זאת עזב מתי מורגנשטרן את הקיבוץ, ארז בעיניו. חלכתי לאגורת הימאים, ביקשתי להתקבל שש עשרה וחצי הסכימו לתת לי לעלות לים, כתפקיד הכי נחות שהיה אז – נער סבינות, מין שוליה של

ענייני, ובלי שמץ של מבוכהו "כן, חלמתי על זה. שאפתי למשהו כזה. חלס נכבר מהאנשים שעובדים איתי חיום בחברה היו פעם בוסים שלי. ככח וה

מבוקשו ניתן לוו 'חייתי קם ב־4.30 לפנות בוקר, ואיפשרו לו להתקדם

בין חיתר ניהל מורגנשטרן את לישכת העכודה של הימאים, נשא אשה והתחיל ללמוד לבחינות הנוחת בבית־ספר ערב. אחרי־כן ניהל את פעילות 'נים' נאגף הים התיכון ואת המשרד האיזורי בשליה כשהגיעו לחברה המכולות הראשונות, הוא נקרא לשוב ארצה ולארגן את העסק. ב־76' נשלח לארה"ב לתפקיד יו"ר מועצת המבהלים של שתי תברות אמריקניות העוסקות בענף סוכנויות נסיעה סשונאיות. אחרייכן התמנה לתפקיד מנחל "צים" מצי הכרור המערבי. כ־81' הזר ארצה ומתנה לתפקיד ואם מנהל הסמנות של החברה - תפקירו האחרון

לפי המינוי למנכ"ל החברה כנובמבר 84/. המינוי שלך היה מבעיי "לי הוא נראה טבעי, אבל היו לבטים קשים. צריך לוכור שהענף ככלל והחברה בפרט חיו או בשיא התלבפות היתה בעיקר של בעלי המניות האם למנות לתפקיד איש מתוך 'צים' – או להביא אדם מבתוץ. המשבר הנורא בו היתה שרוייה החברה שביע על הררך שבה צריך היה ללכת, על מה שהיה ציך לעשות. אלה היו אמורים להיות מעשים קשים, כואבים, בודאי לא קונוונציוגליים. מי שהיה צריך

לקנל את ההחלטה, התלבט בצרק. נשאלה השאלה האם לא יתכן שרווקא איש מער התברה, בעל קשרים במערכת, יהיה אולי שבוי מפימת ניהול קיימות, ילקה אולי כחוסר יכולת לנצע ניתוחים כואבים, לא יצליה להתמודר עם המניאות הקשה. מצר שני צים' היתה או אחת מעשר וגרות הספנות הגדולות כעולם, עם 5,000 עוברים, היה כרור שמי שיעמור בראש המערכת יהיה חייב

להכיר אותה מקרוב". או מינו אותך, על אף ההתלבנוויות? החליטו לפנות אותי ברגע הקריטי ביותר. הייתי מופקיר ככיר כבר אז, והיה די טבעי ששמי יוזכר, צבל היח לי ניסיון בספנות בלבד. היו מולי מועמדים צורים, עם ניסיון בגיהול חברות. לי לא היה שום נישיון בכד. לא בכוודאדם ולא בפיננסים. רק בספנות".

דויות בנדר היכוריו כל פנכ"ל הוא הימור לפני שהוא מתחיל

במחלך חשנים חשתנה הרכב בעלי המניות של "צים". היום, 50 אחווים ממניותיה שייכים לחברה לישראל (שאול אייזנכרג), 40 אחוזים בבעלות תממשלת – ו־10 אחוזים בידי חברת העובדים. יו"ר מועצה

מובילח מטען כללי, מכולות וצובר. בשנות חשבעים היתה "צים" בין החברות הראשונות בעולם שעברו לשיטוו המכולות.

יותר של אוניות ושילכנו קווים".

"התונחתי בעבורות כונו ניקוי בתי שימוש וקבינות. ובתקביל, הייתי תחגנב לגשר הפיקוד, מחזיק קצח

יכן, במיוחר היום - כשיש לאדם הרכה יותר אופציות. פעם הים היה מיפלט. היום זו כחירת בעיה מבחינת חיי משפחה. קיים גם אלמנט הבדידות.

"נטרה בבל נכולי. זה עדיין קייבה יגם את זה שינתה הטכנולוגיה. עגינה בנמל ככר

"אני כונה בסים שיביא לכך שבמשבר וזבא – אם יגיע כוה - לא יקרה ל'צים' מה שקרה לה בעבר, ולפני

שגדל בחברה, זה קשה, ואילו לא הייתי מצליח בכך, זה עלול היה להיות הסרון רציני. בעצם אף אחר או לא היה איתי. חוץ ממני, איש לא האמין שאפשר בכלל לחבריא את החברה. הבנקים, תממשלה, בעלי המניות איש מחם לא תלח בכך תקוות של ממש. הרי רק ב־84' הפסירה החברה מעל 50 מיליון דולר, חה הנץ

אם תקטין את ההפסר ל-25 מיליון דולר, אתה – אשף'. בסוף גמרנו את השנה עם 18 מיליון רווח".

"היה משבר עולמי. האטה בפעילות הכלכלית. חומייני החריף את משבר האנרגיה. פלח השוק הצטמצם. המשבר יצר תחרות פרועה בענף, הוסר איזון בין היצע לביקוש וידידה ארירה ברווחיות. מיד אחרי כן, בתחילת שנות ה־80', קרה דבר גרוע יותר. למדינות מפיקות הנפט היה המון כסף, והן היו אלה שצרכו הובלה ימית בקנה מירה גרול. בשנות ה־80, אותה חיום הכל ממונע וממוחשב. הכל צ'יק צ'אק. כשהתלות התלות העולמית במרינות מפיקות הנפט ירדה, החלו השווקים הללו להיעלם אחר־אחר. זה החריף עוד יותר את עורף ההיצע, זה היה השיא במשכר הספנות בעולם. כל זה כמוכן השפיע גם על צים", אם כי בנקורת זמן מאוחרת יותר. מול החברה היה שפריסת הפעילות הכלכלית שלה היתה כוו שהיא נפגעה רק בסוף, ואו, כל הגורמים בארץ שהיו צריכים לסייע לחברה להתאושש, כמו הבנקים, והממשלה --

כבר היו בעצמם כמשכר". הכל בנלל המשבר העולמוז יציפי בעצמה

מה עשית בךי להעלות את החברה השוקעת

בחזרת אל פני הים?

הסכינה שטה ברת הספנות הישראלית, "צים", היא חברה ציבורית שמניותיה נסחרות בכורסה. חיא נוסדה ב־1945 על־ידי מטוכנות היתודית (44%), החטתדרות (45%) ואינוד וזימאים (45%)

המנחלים חוא צבי צור (צ'רת). לחברת "צים" פריסח עיסקית רחבה בעולם. היא

חרי שמינו אותי לתפקיד הגשתי תקציב לשנת 85' עם תחזית שהחברה תעבור 🗖 לרווה קטן של שישה מיליון דולר. אפילו בעלי המביות שלי אמרו: אנתנו 🗷 🖼 🎤 מכינים שזה מה שאתה חולם לעשות, אכל מכחינתנו

מה הביא אז את יציפי למצב כה קשח?

"המוכ"ל הקודם חבר טוב שלי... תרשי לי לא לענות על זה".

תביוני שלא יכונו אותד? ינכון, השאלה העיקרית שלי היתה האם אוכל להתעלות מעל שיקולים אישיים אמוציונליים. כמי

דרונותה כמו שצריף?

בנלל הקשר וצרגשו שלך לתברה וזיה אולי יווצר

מכין קפה ותה לסיפונאים, וממהר לקרצף את סיפון העץ כדי שבשמונה בכוקר, כשהנוסעים יקומו ויתחילו להסתובב, הכל כבר יבריק. היו עבורות נוספות נה התמחיתי כמו ניקוי בתי שימוש הזקבינות של הצחה. השלב הבא היה להכין ארוחת בוסר לעוברי הסיפון. לסדר את הקבינות של הנוסעים, לרחוץ הכל אחרי ארוחת הערב, וחוזר חלילה. במקביל חייתי צריך לראוג להגשמת השאיפות הפרטיות שלי. הייתי מתגנב לגשר הפיקוד, מחזיק קצת בהגה ומרגיש גחל. משכורתי או היתה אחת עשרה לירות להודש".

שה להבין איך, בתנאים כאלה, היו לו זגן חוצפה לרקום חלומות על קירום וניחול. כשפרצה שביתת הימאים הגדולה נשנה החמישים, היה מורגנשטרו כן שבע עשרה וחצי עם פה גרול, מפעילי השביהה שאחרייכן גם שילם על כך מחיר – חצי שנה על הזה מחיר כבר בשביל מי שרוצה להתקדם, ומחד. כשומה תקופת העונש העלו אותו בחזרה לים בתפקיד של מלח משוט. זה כבר בחשב למשהו. משם הוא כבר יבול חיה לספט לררגת רב מלחים ולקורס חובלים. מאו מילא מתי מורגנשטרן תפקירים שונים כים וכיבשה היו, מחבריר, כחברה מי שהכירו בפוטנגיאל הסמו כו

מכולות בנמל, מוכ"ל במשרד. "היום הכל ממונע וממוחשב.

מלחמת העצמאות חולצו משם הילדים והועברו

מתי לא נשאר בקיבוץ זמן רב. לבר כארץ, כן השוויונית: "כשהתחלתי להשוות את התיאוריה בתורת א.ר. גורדון שהכרתי מהתנועה למציאות בקיבוץ, הבנתי שזה לא זה. חיחם לילרי עליית הנוער לעומת חיחם לילדי הקיבוץ היה אחר, משלח, להם איפשרו ללמוד. חיו מסיעים אותם לגניגר לבית־הספר האזורי. אותנו שלחו לעבור. הם גרו בבתים, אנחנו באוהלים. התגאים היו קשים. היו לי ציפיות אחרות, לכן גם החלטתי לעזוב. אבל לא חיה לי לאן ללכת. או תתחלתי לרקום חלומות סכיב הים. שיא החלום היה בית־הספר ימי בחיפה, אבל לא היה לי כסף ללמוד

מזוורה והגיע לחיפת. "מי שעובר מלחמת עולם באירופה", הוא אומר, "שום רבר כבר לא ממש מסובד לעבורה. מדדו אותי שם מלמעלה למטה ופסקו ות־משמעיתו 'ילר, לך חביתה' ולי הרי לא היה בית. החלטתי שאני עוד אחזור לשם. שכרתי מיטה כחרר אצל יקה אחר כמושבה הגרמנית ועברתי אצל סוחר סוכריות. במקביל המשכתי בעקביות להתרפק על דלתות אגורת הימאים. כסוף נמאם להם. כשהייתי כז

חדרן, תפקיד שכבר אינו קיים היום". יכולת לדמיין אז את עצמך כמי שיום אחד ינול אנו וווברוני הפתעה. מורגנשטרן, בקול נעים־מרגיע אך

בוויים". כשלב ההוא, בכל אופן, מורגנשטרן הקטן חלם להיות סיפונאי. לעלות כדרגה מגער שוליה משולל זכויות לנער סיפון עם תקווה לזכויות בעתיר. להשתייך לנבחרת המוערפת של צוות האניה.

"אחת־עשרה שנים לפני כן ניתנה לי הורמנות, יחר עם עור כמה בכירים כחכרה, לגבש על הנייר תוכנית איך לפי דעתנו צריכה החברה להתנהל. היו לי שיחות עם המנכ"ל דאו, משה קשתי ו"ל, ואמרתי לו מה דעתי. יום אחד הוא אמר לי: אם אתה יודע כל כך טוב, שב ותכין משהו ככתכ'. הגשנו לו תוכנית לארגון מחדש של החברה, אבל או הוא נפטר. אחרי שנבחרתי לתפקיר המנכ"ל חזרתי אל אותו תיק שהגשנו שנים לפני־כן, קראתי שוב את מה שכתכנו אז וראיתי שהרבה לא השתנה לגכי אופן התפיסה ומה צריך

הסמתי צוות מיותר להתייעלות וחיסכון, שהיה מורכב מאנשים המעורבים בכל תחומי הפעילות של החברה, קיצצנו בהוצאות: ברלק, בכוח־אדם, בשינוע, בשירותי סוכנים, תקשורת, אחזקה – בכל. גיבשנו תוכנית שהסתכמה ביער של הורדת עלויות ב־25 מיליון דולר בשנה. לא הכתבנו תנאים, החלטנו עליהם תוך שיתוף האנשים הנוגעים כרכר. כחנו מחדש את המכנה הארגוני של החברה. הקמנו יחידות רווח עצמאיות ופיזרנו אחריות וסמכויות למנהלי היחירות. פתחנו חוזים עם ספקי שירות ככל העולם. השגתי תנאים יותר חסכוניים. החכרה עכרה מהפך בתפיסה. שינוי במוטיבציות. הפסקנו קווים לא רווחיים. סגרנו נמלים שלא היה כראי להחויק כהם. בויקנו ניצול טוב

סיטרת עובדים? "לא שרפו אצלנו צמיגים. הכל נעשה תוך הירברות עם העוברים. היה תהליך כואכ מאוד, אכל התכונה ניצחה. זו, לרעתי, גם הכרירה היתידה של

בהגה ותרגיש גדול".

'אליאנס'. הדרך היחידה להחלץ ממשבר היא הדרך הקשה, מתוך גישה כלכלית. הסכרתי אז לעוברים שמרובר בלשרור או לחרול. העוברים העריפו לשרוד. פיטרנו כאלף עובדים מתוך תמשת־אלפים. זה הרבה מאוד. אכל החברה ניצלה". צריך לדוות מיפוס מיותר בשביל לחיות איש

חופשית. צריך להיות כעל כושר הסתגלות לחיי חברה צמורים מאור עם הרכה אנשים, כאינטראקציה בין־אישית קשה, מתחככת. אלה גם חיים שמהווים אבל היום הכל אחר. ממוסר, מסודר. יודעים מתי

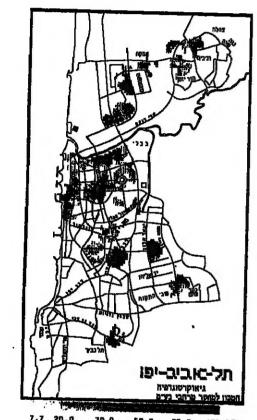
מפליגים ומתי חוזרים הכיתה. פעם הרברים היו מומן אינה סיפור של ימים, אלא עניין לשעות. פעם אניה עמדה בנמל שכועיים ער שהיו גומרים לפרוס

הלכה הרומנטיקה". אין לו נערה בכל נמל, ועל חייו האישיים הוא בכלל לא מוכן לרבר. גם פנאי אין לו וגם לא תוביבים או בילויים. יש לו "צים" 365 יום כשנה, בלי בית, שבתות, חגים או משפחה. מכור לעבודה, וורשהוליק במלוא מובן המלה

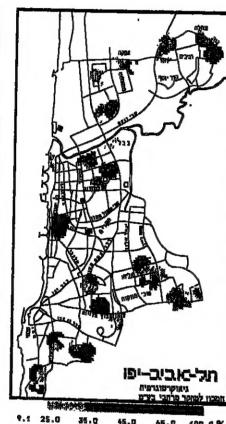
עור עבורה רבה. עוד לא הגעתי לנקורה ממנה אני יכול להתבונן אל העבר בסיפוק. אני עוד רחוק ממנה". מה היית ממליץ למנחל שכרשל? "לצאת ממצכים של חכחשה. לחכיר בעובדות

13 vizezio

מפת האהנו והשנאה

אחוז התומכים כרצ

פרס – האישיות השנואה

מוט – תאישיות האהודה

יכן במרחב תל-אכיב מתרכוים בעלי זכות הבחירה, שטרם החליטו בעבור מי להצביע כבחירות הקרוכות? מהו אחוז המצכיעים הפוטנציאליים, בכל נקודה במרחב העיר, המעידים על עצמם כי הם פתוחים עריין לשכנוע פוליסי על-ירי הסברה וחוני כית? כמגרשה של מי מהמפלגות הגרולות כמרחכ העיר, נמצא כל אחר מריכווי הקולות הצפים? מהם אחוזי הפופולאריות האישית של שמעון פרס, יצחק שמיר או אריק שרון מסכיב לכיכר המרינה, אצל ערביי יפו, בעג'מי, או לאורך רחוב אצ"ל בשכונת התקווה: מהו משקלם האלקטורלי של מצעי המפלגות כנגד יכולת סחיפת הקולות של התרמיות האישיות של מנהיגים אלהז מה

ומקום בעיר? המכנה המשותף לכל השאלות הללו, פרט לאופיין הפוליטי, הוא הקשר שלהן למקום ולמיקום. כמלים אחרות, אלה שאלות גיאוגרפיות, או כמינוה המקצועי, שאלות הכוחנות נושאים פוליטיים כהקשר

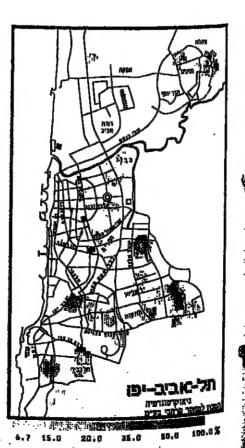
הקשר בין כל אלה לכין המאפיינים הרמוגרפיים

למרכה הצער מוגכלת לרוב ההכנה המקצועית הגיאוגרפית של מתכנני הבחירות ליישומים חסרי מעוף כגון לאיתור "גיאוגרפי" של מקום הקלפיות בהן זכתה המפלגה בעבר להצבעה טובה, כרי להסנות לשם, גם הפעם, הסעים כיום הבחירות...

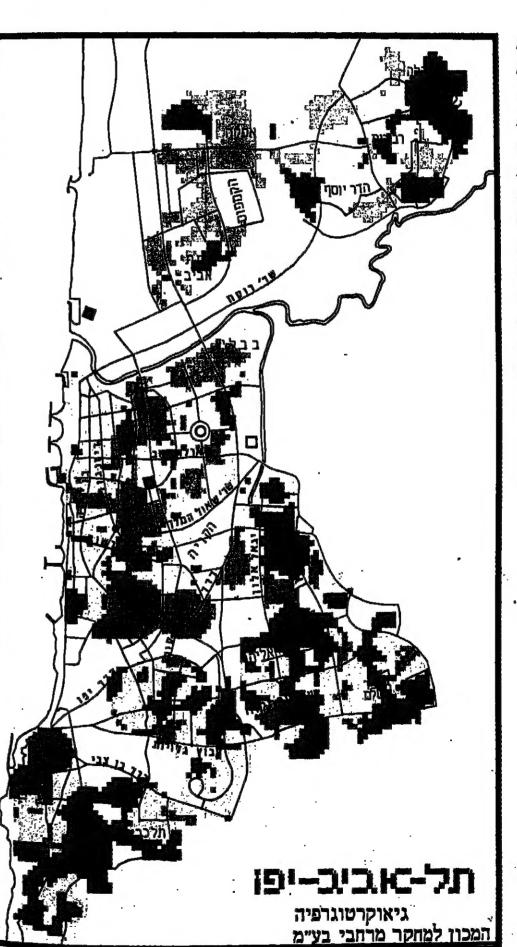
חעוברות והמספרים המובאים כאן, מבוססים על תוצאות סקר עמרות פוליטי, שגערך בימים אלה בתל-אביב-יפו, לחלקם משמעות מקומית חושפנית ומעניינת על מרחב זה, המאכלס כ־11% מכלל בעלי זכות הבחירה בישראל. מחלקם האחר, ניתן לחקיש וללמור דברים אחרים בתכללה, על המתהוח בגוף (המשך בעמוד הכא)

48.0 45.0 .100.0%

שרון – האישיות האהודה

גוש השמאל הצבעה מעורבת גוש הימין

גושי הימין והשמאל

מלחמת הבתירות בפתח. ולמרות הנושאים הרציניים שעומדים על הפרק, נראה שאנחנו צפויים לדו־שיח לא ענייני, לשפל אידאולוגי ולקרב גדול של תדמיות אישיות. והשנאה, הפעם, מפחידה מתמיד, ככה זה נראה במפות של תל-אביב. מיפוי אנליטי ממוחשב, קוראים לשיטת המרוקר, ממנה אנו למדים איפה אוהבים ושונאים את מי וכמה.

מאת פרופ' אבי דגני

15 Bigeoio

השליטי בישראל, ערב הבחירות הקרבות. משהו על

ייהודו של הסקר (סקר כלתי תלוי), שנערך עלידי ד"ר רינה דגני וכותב שורות אלה, במסגרת של קולות צפים. תנות "גיאוקרטוגרפיה – המכון למחקר מרחבי", הוא חשיטה הגיאוקרטוגרפית היא כלי מיפוי אוליטי, נדוך ניתוח התוצאות: ניתוח בכלים חרשים של מיפוי שונה באופן מהותי משיטות המיפוי הרגילות אנליטי ממוחשב - המאפשרים נופך נוסף של חדירה חסיפה אל תוך העוברות ומשמעויותיהן.

אחת מהשאלות ששוות מיליון בימים אלה, לקראת בחירות, נוגעת לאיתורם הגיאוגרפי המדויים של אוורי המגורים של בעלי הקולות הצפים. חלק ניכר מאוד מהכספים שהמפלגות החלו להשקיע בימים אלה נמערכת הבחירות, יופנו אל עבר מאמץ אדיר תלת־שלבי שמגמותיו הן: א) איתור ריכוזי הקולות הצמים; ב) הכנת מניעי ההימנעות שלהם מהחלטה נשעה זו ונטיותיהם הפןליטיות, ורג) נסיונות שכנוע

כוי לנרום להם להצכיע כדרך הרצויה למשכנע. ומשוכנעים מכבר זקוקים אומנם לחיזוקים, אך שכנוע ומומסים עריין, עשוי להוות עליפי הדעה המקובלת, גורם חשוב, אולי אפילו גורם מפתח, לנצחון או כשלון

מערכת המיפוי האנליטי הממוחשב (המכונה AVISYS), כה נעשה שימוש כניתוח סקר זה, איתה במרחב העיד תל־אביב את ריכוזי המגורים של אתם 15 אהוזים (נכון לעכשיו), שטרם החליטו בעבור מי להצכיע, וכן את אותם שמונה אחוזים מכלל וששבים, שטענו כי לא יצביעו ביום הבחירות. ביתר, אה הם הקולות הצפים, המהווים בתל־אביב כ־23%

הניתוח המרחבי העלה כי שתי אוכלוסיות אלה מתנורות, במידה מובהקת, כאותם אזורים כמרחב

אין ספק שבכחירות 1988 נכונו למצביע -נייתוד לזה המהסם, אם יתגלה היכן בדיוק הוא נמצא נפרחנ הניאוגרפי של איזור מגוריו – פניות סלפון אישיות מסרות תקרים בהסטוריה של הבחירות שלנו, ותצצת רואך, עליפי מיטב יכולת האיתור והאבחנה ופחונית של כל מפלגה.

ניתוח התוצאות עלה שהנשים צפות יותר מאשר הגברים: הן מהוות 64% מכלל המעירים על עצמם שטרם החליטו בעכור מי להצביע (אחוז הנשים והגברים במדגם היה רומה). עם הצפים נימנים רק מעטים שגילם 65 ומעלה. רק כ־99 מבין חקשישים השיבו כי טרם החליטו בעבור מי להצביע. כ-19% מאלה שטרם האישו הם בעלי השכלה נמוכה משמונה שנות לימוד. כ־409 מן הצפים הם בעלי השכלה של 10-10 שנות

. נראה שרמת ההשכלה הנמוכה של הצפים תיצור קושי ניכר למסבירים המפלגתיים ועלולה לגרור את ומו התעמולה לשפל איריאולוגי מכוון, שיהיה נמוך עור יותר מזה המצוי ממילא כשרה הפוליסי שלנו, ותניא להרגשת הכריומה האישית של מנהיגים.

הניתוח הסטטיסטי (הרגיל) של הסקר העלה כמעט שוויון בין הליכור (36%) לבין מפלגת העבודה (37%) אולם תמיכה כללית בגובה של \$52 לגוש השמאל ולשותפיו הפוטנציאליים לקואליציה, הקבורה + מפ"מ + רצ + תנועת המרכון כנגר חמיכה של 44% בלבר בנוש הימין וכתומכיו. (הליכוד + החויה + מפר"ל + ש"ס + אנורה + צומת).

כצפוי, מעוזי גוש הימין מצויים בררך כלל נשכונת הפתח משכילות והמחות אמידות של העיר כנון נוה־שרת וישגב שבצפון־מזרח העיר, אך גם כאופן מפתיע בצהלה, שהיא חריג מן ההגדרה התברתית כלכלית חזו. אולם עיקר השריטוריה של היפין מצויה באיזור שבמזרח העיר, משכונת בצרון קבין הרחובות משה ריין לינאל אלון בואך דרומה אל ענד שכונת התקווה, דרך יד־אליהו, וכן במורחדרום

יזמים: אלעני יחזקאל. אחים דהאן, אמים חוגי

קבלן מבצע ויקטור לוי.

יטה חדשנית של מיפוי אנליטי ממוחשב, המכונה AVISYS, שפותחת בידי פרופ' אבי דגני (במצלום), גיאוגרף חברתי וניאוקרטוגרף מאוניברסיטת תל-אביב, מאפשרת איתור מדוייק של תופעות במרחב תעירוני, ובכלל זה אזורי ריכוז

ומשלבת כלים סטטי־ סטייים, ניאוסטטיסטי ים וקרטוגרפיים עם

שכנולונית המחשב. שילוב זה יוצר יכולת חשיפה מיוחדת של פרי טים ויכולת מיוחדת לגילוי (איתור) הגבולות מקונקרטיים של תחום החשתרעות של תופי

עות או דעות במרחב. כן מתאפשר ניתוח משולב, בלתי שגרתי, של מכלולי גורמים (כגון איפיוני האוכלוסיה) ושל משמעויות המימצאים העולים

חברת "ניאוקרטוגרפיה – המכון למחקר מרחבי" מיישמת בימים אלה את השיטה תחדשה בהקשי רים יישומיים מגוונים, הכוללים הקמת מערכות מידע ניאוגרפיות אורבניות, מרוקרים וסקרי שיווק וסקרי עמדות פוליטיות. פרופ' דגני משמש כמנהל המדעי של החברה.

גוש השמאל שואב את עיקר התמיכה כו מן האזורים היותר משכילים והיותר מבוגרים של העיר, העוברים כשררה דרך רוב חלקי מרכז העיר, מאלגבי שבדרום־מרכז, דרך אכן־גכירול וער אפקה שכצפון. אולם ברמת־אביב ג' שבשכנות לאפקה, יש מאחז קטן של הימין. עיון במפה המתאימה יגלה חריגים נוספים והפתעות המזורות ברתבי העיר, ויאפשר התרשמות מהתמונה הכללית.

באשר לתופעה המפתיעה של רצ בתל־אביב 12% תומכים – נשאלת השאלה האם בכוחה של רצ לשחזר את ההסטוריה של ד"ש, כשהיא נישאת על גלי האכזבה של ציבור מצביעים רחב מן הנעשה כשני המחנות הגרולים, או שמא זהו גל מקרי בלבד וכעקכותיו יבוא שפל?

קשה מאוד להשיב על שאלה זו עתה. דברים רבים שישפיעו על התשובה עוד יקרו בכל המחנות, כולל כרצ עצמה, עד ליום הכחירות. אולם דומה שגלים ר"שיים אמיתיים של אכוכה משני המחנות, אכן קיימים בציבור כימים אלה, וימים יגידו מה יהיה גודלם האמיתי.

ועכשיו - לנקורה האישית: מיהם חמנהיגים האתורים על תושכי תל-אכיב ואת מי שונאימז

האישים הפופולריים ביותר, לפי תושבי מל־אביב, נכון לרגע זה, הם: פרס – 14%; שרון – 6%: שמיר – 15% בתניהו – 14% ארנס – 18% אלוני ואכן – 2% לכל אחד.

פירוש הרבר שמנהיג המערך זוכה לפופולריות

שרון קוצר קיתונות של שנאה במעוזי המערך, בצפון העיר ובמרכזה. פרס, כצפוי, זוכה לשנאה במעוזי הליכוד, אבל גם במגרשו הביתי, ברמת־אביב, באפקה ובנאות־אפקה.

מנהיגי הליכוד ביתר. אולם, כנגד היותו מנהיג יחיר מסרב מנהיגי המערך שהוזכרו בכלל על־ידי המשיבים (למעט אכן בסוף הרשימה), העלו המשיבים, במענה לשאלה לפתוחה זו, ארבעה מנהיגים של הליכור – ושרון אף מקרים את שמיר במעט.

יתכן שאפשר להסיק מכך כי המערך נתפס ומזוהה ספונטנית עם פרס ולא עם נכחרת או קכוצה מוליכה באמצעות צוות מוכיל. זאת לטוב או לרע, לפי נטיית ליכו של המשקיף. אולם רומה שהמציעים בימים אלה להחליף את פרס ברבין צריכים להתחשב בכך: וכמובן התמונה המוצגת היא תל־אכיכית כלנד ולא כלל־ארצית במוכח, אם כי, קרוב לוודאי שתשוב ותשחזר את עצמה, כדרגת דמיון ניכרת גם כבריקה כל-ארצית. אגב, אכא אכן, האישיות הנוספת היחירה של המערך, שהוזכרה בידי המשיכים בתדירות ניכרת כלשהי, הוא פופולרי מאור בקרב ערכיי יפו כ"אישיות האהודה ביותר".

אשר למנהיגות הליכור, זו מתחלקת, כאמור, במנת פופולריות, השווה ביחד לזו של פרס. האם זוהי נכחרת של "ביתר" או קכוצת נציגי מחנות, המשסעים את השלם

אולם דומה שאת הלקח החשוב ביותר ראוי להסיק ממאון השנאה העולה מן הממצאים. כמענה לשאלה "האם ישנה אישיות פוליטית השנואה עליך", עלה ש־42% מכלל האוכלוסיה שונאים מישהת הטון כו הובעו לעיתים ביטויי שנאה (כולל תיקונים: אני "מתעכ" אותו), מן הראוי שידליקו אצל כולנו נורות

נזכרו בעיקר שמותיהם של: כהנא – 13% שרון - שהוא שנוא יותר משהוא אהור - 8% פרס - 6% שריד - 4%; דור לוי ושמיר - 2% כל אחר: שולמית אלוני – כ־1%.

מפות השנאה והאהדה של פרס ושרון מדברות בעד עצמן, הן צפויות בדרך כלל, אך יש גם כהן הפתעות. פרס זוכה – כצפוי – לשנאה בריכוזי הליכור, אולם גם ברמת־אביב לא הרחק מכיתו (אין נביא בעירו), באפקה וכנאות־אפקה – בתחום מגרשו הביתי, בטריטוריה של המערך. אולם כאותם מקומות עצמם, פרס גם אהור וכן כעג'מי שביפו ואפילו, מעט, בחלקה של שכונת התקווה - מעוז מסורתי של הליכור.

שרון אהור, כמוכן, בריכוזים של הליכוד וזוכה גם לאהרה מרוכה כריכוזי התמיכה של תנועת התחיה. מפת השנאה לשרון איננה תודרת לדרום העיר, אולם הוא קוצר קיתונות של שנאה בצפון העיר וכמרכזה, במעוזי המערך.

בתגובה לנכחרת המערך החרשה, ענו רוב המשיבים (59%) כי אין לדעתם כל הבדל בין הרשימה החדשה לבין זו המייצגת את המערך בכנסת היוצאת, אן הצהירו שאין להם דיעה כנדון. רוכ המשיכים כך אותרו, באופן מוכהק, כתושבי מרכז ודרום העיר, והם אלה, באורה פרדוכסאלי, שלמענם כביכול, וולמען עיירות הפיתוח כמוכן) ראנו ככל המפלגות לייצוג של

10% סברו שרשימת המערך החדשה גרועה מקודמתה, והם אותרו בכירור כמצביעי ליכוד: \$11 קבעו שתרשימה "טובה יותר", והם זוהו בבירור בתחום הטריטוריה של מפלגת העבודה. כך או כך, רובו המכריע של המיעוט (41%) שיש לו דעה נחרצת בנדון, חיוכית או שלילית, נמצא מרוכו כתל־אביב שמצפון לירקון, בשיכון בבלי ובסביבות כיכר המרינה – דהיינו באזורים יותר משכילים והיותר אמידים של העיר, בעלי המודעות הפוליטית הגכוהה יותר.

במירה וניתן להסיק כתכללה מן הגוף העוליטי התל-אביבי, הרי שמלחמת הכחירות, שאנו כפיתחה, . תהיה כנראה – חרף זיהויים: הברור של נושאים: פוליטיים חשובים שיש להכריע בהם - מערכת של שמל אידיאולוגי, של בניית תרמיות אישים כמספחי קולות עיקריים ושל דו־שיח לא ענייני. ודומה שהשנאה הפעם גדולה מתמיד, מפחידה מתמיד.

17 Biaeaio

משרד המכירות: שדי ירושלים פינת שדי הציונות, לוד. 236831, 98-220369 **翻题第四图 李美**

מגדלי לוד סוטר

האחים קדמני, אימפריה דרוזית של תעשיות, לא הצליחו הפעם להכניס דרוזי למקום ריאלי ברשימת חרות לכנסת, וגם לא בליברלים. לא עזרו הכסבים הרבים שהוציא סעיד קדמני על מועמדים בתנועת החרות, לא הועילו הכנסים שערך למענם, על חשבונו, באולמות פאר, אף לא מאוח ואלכי שיחות הטלכון שנעשו ממשרדו המכואר בכפר ידכא. גם הידידות העמוקה והעזרה שהעניק טלמן קדומני לח"כ דן חיכון לא הועילה. אבל הם לא מותרים. ההתחככות בכוליטיקה, כך למדו, מקצרת דרכים בעסקים. והעסקים פורחים, וגבעת קדמני בכפר ירכא הולכת ונבנית והאחים קדמני מבטיחים: לעולם לא מערך.

> מאת עמוס לבב צילם: שמואל רחמני

אחים קרמני לא הצליחו להכנים דרוזי למקום - לכנסת. ברשימת הליכרלים, כמובן: ריאלי ברשימת הליכוד לכנסת. לסעיד קדמני למענם כאולמות פאר, אף לא מאות ואלפי שיחות

הטלפון שגעשו ממשרדו המפואר ככפר ירכא. השנים עם ח"כ רן תיכון, ולכן לא נמצא ררוזי ברשימת הליברלים לכנסת. סלמן קרמני הצליח להקים מפעלי מתכת מהמפוארים במרינה, יש לו גם מפעלי בטון ושותפות כמפעלי "ניכור". הוא מגלגל 14 מיליון רולר בשנה, אכל אפילו רן תיכון לא עזר לו להכנים דרוזי

והוא, סלמן קרמני, דווקא עזר לדן תיכון. הוא לא עזרו הכספים הרבים שהוציא על מועמרים אמנט "לא זוכר" ששילם עבור מודעה בתשלום של בתנועת החרות, לא הועילו הכנסים שערך תיכון שפורסמה בעיתונות. דן תיכון כן זוכר את המודעה, והוא אפילו מאוד כועם. "היא פורטמה יום אחרי הכחירות בליברלים", הוא אומר בכעם, יאין מה

תיכון: "אמרתי לך, היא מורסמה אחרי הבחרות" כלומר, קרמני לא ישלם? תיכון (אחרי שתיקה ממושכת): "אני אשלם"

תלות היא שם המשחק. אפילו ח"כ חיים קופמן הוה בכנסת שהיום "לרוץ" לכנסת פירושו 30 אלף וולר לוריב ומה יעשו אותם אומללים שלא השכילו להקים לעצמם עמותות החולבות כספים מווערת הנפנים: ילכו לעשירים.

אז כמי ביר אולי לא מקבלים, ואם כן מקבלים – לפה להוכית זאת. אבל ישנם שווי כסף – כמו פרסום פרעה בתשלום, שכירת אולם והזמנת מאות חברי

ואנשי עסקים נאלצו לפתח כהם. העשירים יודעים המפעלים – בליברלים. וגם קאסם, מהמתפרות, הוא הישב שבכלכלה הישראלית המעוותת, פוליטיקאי יכול חבר מרכז בחרות. כאשר סלמז קדמני מרכר להפוך עני לעשיר. ולהיפך וביום כחירות תיגכה בהתלהכות אמיתית על יצירה, ותנופה, וכניה, הריבית. לא, לא ב"קאש מאני" חס וחלילה, אלא בשווה

אם נתעלם לרגע מן הפוליטיקה, סיפורם של האחים קרמני הוא סיפור הצלחה אריר, והערצתך ישיכו לקפה ועוגה, ואוטובוסים, וסטיקרים, ובלונים. למראה המפעלים המשוכללים, המוררניים, והכל כשם "ידירות עמוקה". אגב, שמתם לב הממוחשבים, אך מתעצמת כאשר אתה מכקר שם לב הממוחשבים, אך בהוענות בי בשנה. אגב, שמתם לב הממוחשבים, אך בהוענות בי היה מוקד. אה הדרך... פשלים לא יהיה פתם יריד. תמיר יהיה בעיצומה של התמוטטות מפעלי תעשיה כה רבים. אבל בשטף. "זה מקצר את הדרך". ידר עמוס, או ידיר רב שנים". איגר יכול להתעלם מפעילותם הפוליטית של האחים

לפוליטיקאים נותה מאור החלוח שתעשיינים קרמני. סעיד הצעיר – בחרות, סלמו, המכוגר ומייסר והתפתחות, ויצוא במיליוני דולר, השאלה המתבקשת היא: "או בשביל מה לך גם פוליטיקה, מר קרמני"ז

הוא זהיר מאור בריבורו. איש נמוך קומה, שמנמן, נמרץ, עם עיניים קטנות חכמות עירניות, המסתתרות מאחורי משקפיים כהים. "תמיד יש רכרים שאתה צריך לטפל בהם בעורת המימטר", הוא מתנסת כוחירות אך '(תמשך בעמוד הבא)

קרמני על ח"כ דן

תיכון (בתצלום):

ינוצרה ידירות.

מצאתי חן בעיניו.

כשהחלים להיכנס

לפוליטיקה הציע לי

הליברלים בירכא".

להקים סניף של

היום סלמן קרמני ככר אינו תושש שהשלטון יעבור למערך, וכל קשריו הרבים בליכוד, וה"ידידות העמוקה" עם דן תיכון ילכו לטמיון. היום, כאשר הוא מייצר מנופי ענק לנמל מיאמי, כשהוא מספק תוצרת מפוארת ("מושלמת" יגידו אבשי מקצוע) לנמלי

ישראל, לכתי הזיקוק, לחברת החשמל, למפעלי ים המלח – הוא יכול להגיד בקול שקט: "כשאני רואה מפעלים נסגרים במדינה – ליבי שותת דם. אני יודע כמת זה קשה להקים מפעל". וכאותה נשימה הוא מוסיף: 'למפעלי קרמני זה לא יכול לקרות. נכון, השוק קשה. אנהנו הרי לא מוכרים עגבניות. אם לא ירחיבו את כתי הזיקוק -- לקדמבי אין עכורה, אם לא ימשיכו לבנות את מפעלי ים המלח – לקרמני אין עבורה. אכל אני הלכתי למפעלים שהם עמוד השיררת של המרינה. ועכשיו הרחבנו גם את הפריצה לתיל. 25% מהמחזור שלגו זה עסקים עם ונ"ל".

אנגלית אינו יודע. כיצד הוא מרכר עם הנהלת במל מיאמי? קדמני צוחק: "העכורה הטוכה מדכרת".

שיטות עבורתו מרהימות. לא מכבר לקח מאה פועלים מצטיינים ממפעלאו כצפון, ועוד מאה מהדרום, ואמר להם: "הקימו חברה. את העכורה תקבלו ממני". והיום הוא מספק להם עבורות. הם קבלנים לכל דבר. רק משתמשים בציור המשוכלל של "מפעלי מתכת מרמני". הוא אומר להסו "עבור העבורה הזו אשלם לכם מיליון שקל. תעשו זאת ב־800 אלף – הרווח כולו שלכם. תעשו אותה במיליון ומאה – בפעם הכאה כבר לא תישנו כזמן העבורה".

סלמן קדמני: "ביקשו ממני להגיש מועמדות, אבל לא רציתי. אינני חושב שאהיה ח"כ אי פעם, אני מוב בלהתעסק עם ברזל. כחבר כנסת – אהיה גרוע".

יום אחר של שביתה לא היה כמפעליו. 850 העוברים, רובם המכויע ורוזים, חשים חזרהות עם המפעל "הכשרתי כאן 750 עוברים על חשבוני. לימרתי אותם מקצוע", הוא אומר. "הם יודעים להעריר זאת. הם מזרהים עם המשעל."

סלמן קרמני מכין את נפש עובדיו. הוא היה פועל מגיל 14, כאשר עזב נכעס את בית אביו והלך לקיבוץ. האב סירב לקנות לו מערכת של כלי עכורה, שכללה הוא מרבר עימה. יש לו תשעה ילרים, ותוא בקושי רתבת, ודצה שבנו יעמוק בחקלאות כמו כל כני כפרו. מוצא זמן להתראות עם כולם. גינוניו אינם כגינוני סלמן הצעיר קם ועזב לקיבוץ נחשונים, שעליו הוא איש עשיר. ליד המפעל אמנם חוגים כמה "מרצרסים" וארבר בהערכה רבה עד היום. ארבע שנים חי שם, עבר עם טלפון וכל שאר "אנשנות סטטוס" על הגב כמסגריה ולמדי מקצוע. "אז צעד כזה נחשב שמש נ"המכונית היא משרד שני שלי", יאמר סעיד, בכוונת

למרי", הוא אומר. "ברבות הימים אבי חבין שאני מפנה את המרץ שלי לאפיקים חיוביים, שאני איש עבודה, והיחסים בינינו היו מצויינים עד יום מותו".

כאשר ירד סלמן לדרום הארץ, והוא בן 18, הצטרפו אליו אחים אחרים. הוא לימד אותם את העבודה. היום קאסם, האח הבכור, מנהל את המתמרה הענקית הסמוכה: עלי מנהל את מפעלי הבטוף, סעיד וסלימאן הם סמנכ"לים במפעלי המתכת. רק אח אחד. סלאח, הוא איש רת, כמו האבא. "הוא יושב בבית ומתפלל שהמפעלים שלנו יצליחו", צוחק סעיר. "ער כת הוא מצליח". ישנן גם שתי אחיות, עקרות בית. גיט אתר עובר במפעלי הכטון, גים אתר הוא סותר עצמאי.

סלמן קרמני התקרם בעבורתו ב"מפעלי מתכת נגכ" ונעשה מנהל עבורה. יום אחד ביקש הלוואה של אלף לירות, לתיקון משאיתו של אחיר, נענה כשלילה והתפטר. זו היתה, כך הוא חושב, נקודת המפנה בחייו. הלך ממפעל למפעל והציע את עצמו ואת אחיד כקבלני משנה. נסע באוטובוסים בדרכי הנגב וביקש עבורה. חצי שנה קשה של אבטלה מאונס, של מחסור.

יקשו ממנו בטחונות – לא היו לו. ביקשר "חיק עבורות" – לא היה לו. ערבות בנקאית – לא ירע מה זה. עד או שמר חסכונותיו כ"ג'דה" נביתו. יום אתר הימר מיַ שהימר, ונתן לו השטר הכנקאי, אותו ראה לראשונה בחייו, התמו שני חברים מידכא. קרוב לשנה עברו האחים כמו משוגעים, ועמדו כלוח הומנים. גם העבודה היתה מעולה. כאז כן תיום – קרמני אינו מתפשר אלא על הטוב ביותר. כשהוא מתרוות במשררו הגדול בכטר ירכא. תמונת שייח אמין טריף מאחוריו, ולצידה תמונות של חיים הרצוג ויצחק שמיר, וכן ציור של אביו ואחיו כאנשי דת ארוכי זקן, יכול סלמן קרמני לומר בסיפוק: "כל המפעל הגרול הזה, הקונסטרוקציות, המנופים – הכל עבודה עצמית. יש לנו פה ציור מהמשוכללים בעולם, המשרד ממוחשב, העבודה בייצור ממוחשבת. אחי ואני נוסעים בעולם הגדול, מבקרים כמפעלים, בתערוכות,

לכן הם גם התפנו לחצי שנה ולמדו בקורס למינהל. לא אקדמי. חרי סלמן אפילן לא סיים תיכון. הם משוחתים כיניהם כעברית. גם עם הפועלים. "הרי גדלתי בעברית", מסכיר סלמן קדמני. "כל תניירת שלי היא בעברית. ערבית אני מרכר רק כבית, וגם אז היא מתוכלת בעברית".

אשתו, אלמוה ("יהלומה" בעברית) היא אשה דרונית מסורתית, ממשפחת טריף. תכנים את התקרובת לאורחיו, ותצא מיד מן התרר. על עסקיו אין

המשפחה לבנות על גבעה סמוכה 150 דונם של "שכונת קרמני", אך ככל ואת הליכותיו משושת חיוכו אמיתי ואין שררה בגינוניו. דלת משרדו פתה, והעוכרים כאים ויוצאים בחדרו, בלי לעבור ב

סלמן קרמני תושב שתוא יודע מדוע נפגרים מפעלים במרינה, למה קיבוצים הגיעו לפשיפת וגל ומושבניקים נלחמים כמעקלים. בראשית שנח השבעים גם צ'קים שלו חורו. "הריבית רצתנית", הא אומר. "אינני יכול לחבין מדוע המנהיגים גיש פועלים בענין זה".

הכנקים שודדים אתכם? קדמני נבהל. "אני מבקש מתך, אל תשתפש

למה? אתה פוחר מתבנקים? בחייך, הם יכולים לחבוק אותך ברגף. צולי הכנקים אינם האשמים היחירים כמצב. ישנם גם כנקי ישראל, שר האוצר, שד המסחר התעשיה, כל

אז וו הסיבה למפולת בתעשיה, הריבית? "בעיקר הריבית, אך גם יחסי עבודה כלתי תקינים. לפועל צריכה להיות מוטיבציה. כאשר אין הזרתות של העובר עם המפעל, וכשתוצאות המימון ה כאלה – יש התמוטעות".

בכל זאת, סלמן קרמני הינו מאמין גלהב נעוד התעשיה הישראלית. "ב־1948 חייתי בן שבע. מה היה אוז כלום. ובגיל 15 התחלתי לנסוע בדרכי הדוום לחפש עבודה. תכבישים חיו כה צרים, שלג יכלו להכיל שני כלי רכב לרוחב. והיום אני מסתכל סביבי ורואה פלא. פאר. ארץ משוכללת, זה באמת פלג מה שנבנה פה, רק צריך לחישמר לא להרום אחנר.

"כשאני רואה מפעלים נסגרים במדינה - ליבי שותת דם. למפעלי קדמני זה לא יכול. לקרות. הלכנו על מפעלים שהם עצור השידרה של הצדינה".

עכשיו הוא כבר נשמע כמו פוליטיקאי, צבל למרות הברותו במפלגה הליברלית, אין לו כל שאיפות סוליטיות. "מקומי אינו בכנסת", תוא אומי. "אני מקצוען, מכיר את העבודה, עובר יום ולילה בחרוות היצירו. ביקשו ממני לחניש מועמרות, אנל לא רציתי. אינני חושב שאהיה היכ אי מעם. אני שב בלהתעטק עם ברול. כחבר כנסת – אהיה ברוע".

את דן תיכון הביר כששניהם היו קפנים. קרנני היה מסגר שחלם להיות תעשיין, הין תיכון היה עוד צעיר של שר המכתר והתעשיה, שפתח כפני קדמני דלתות. 'היום', מעיד על עצמו קרמני, היום אין ולה

תיכון היה ערורם של יוסף ספיר, פנתם ספיר וחיים כר לב. "נוצרה ידירות", אומר קרמני. "מצאוי חן בעיניו. כרכות הימים, כשתוא התלים להיבנס לפוליטיקה, הוא אפר לי: 'בוא, תקים סניף של תיכון במפלגה הליברלית".

וזה עוזר לעםקים? גם אני השאלה מרגיהה אותנו, ממשיך סלמן שיפני לשמור על סבר פנים מחוייך. "אמרתי לך, וה מקני דרכים, אבל אני בתחלם מזרחה עם דרכם של הליברלים, מאמין כמוחם ביוומה הפשית".

אתם גם תורכוים כספים למוסדות המשלנות "לא הייתי אומר זאת. עצם זה שאנו מייצנים צה המפלכה כמיבור הרדוזי – חקי עבורה תקומה בדגלוה תרומות אחרות שלו אין הוא מצביע כך, כמי הקמת מסלול לחיבוך טבנולוגי, בשיתוף עם המכניון בבית הספר התיכון הסמוד, או פשרים ספורוסים רוווים שתוא תומך כתם לאורך כל מסלול ליפוריום (רובשה בעמוד וז)

הזדרזו, המבצע מסתיים ב־31.7.88

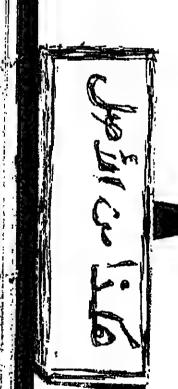
ריבית שיא לחסכון שלך-5.5% ריבית. יותר מכל בנק אחר.

5.5% ריבית שנתית צמודה למדדו

ריבית גבוהה זו תקבל, אם תפקיד את כספך בבנק הבינלאומי הראשון, בתוכנית החסכון "עוז תשואה",צמודה למדד חודש יוני,ל־3 שנים. הכנס עוד היום לאחד מסניפי הבנק הבינלאומי והבטח לכספך את התשואה הגבוהה ביותר לחסכון. הזדרז – המבצע לתקופה מוגבלת.

פרטים נוספים בסניפי הבנק הבינלאומי ובסניפי בנק פועלי אגודת ישראל

בנה הבינלאומי הראשון. יוצא מהכלל.

ייין דאיש שאח היפואר האפפפה פאורפי

חשוב לא רק מה למדת אלא גם איפה... "בוגר המכללה למינהל" תואר המבטיח התייחסות רצינית אליך ולתעודת הגמר

אם אתה מתכונן ללמוד מקצוע או להרחיב את הכשרתך חמקצועית, כדאי שתצטרף לעשרות אלפי בוגרי המכללה

כבוגר המכללה לנוינהל תוכה להתייחסות רצינית וגם תעודת הגמר שלך תוכר כבעלת ערך. מקבלי החלטות רבים בתחומי החשבונאות, הבנקאות, המינחל, המיסים, המחשבים וחהוראח, מכירים את המכללה למינהל וחלק מהם אף נימנה על בוגרית.

הם יודעים כי מי שלמד במכללה זכח להכשרה מעשית המאפשרת לו להתחיל לעבוד מייד במקצוע. חשוב מח למדת, אכל חשוב לא פחות גם איפח למדת. המכללה מכינה את בוגריה, מלבד למקצוע מבוקש, גם

לקראת תעודה מוכרת ותואר מוכר, בין חיתר: תואר אקדמי "בוגר בעסקים", "מורה מוסמך בכיר", "יועץ מס", "מנחל חשבונות מדופלם", "דיפלומה בבנקאות", תעודות בסיווג המקצועי של משרד העבודה – "סוג 3.2.1 בהנהלת חשבונות" ו"מזכירות", וכן תעודת סיום של

כמוסד ציבורי הפועל ללא מטרות רוות בכל רחבי הארץ, מציעה המכללה מערכת לימורים עשירה ומגוונת – מחרמה הבסיסית עד להתמחויות ברמה גבוחה ולימורים

במסלול האקדמי. במכללה מתקיימים לימודי בוקר וערב חמאפשרים לחמשיך לעבור תוך כדי הלימודים ואף לבצע הסבה

מקצועית. כן, כשתגיע לראיון קבלח לעבודח לאחר שתסיים כאן את לימודיך ...תדגיש שאתח בוגר המכללה

בחר בתחום המעניין אותך וצא לקריירה מנקודת הזיגוק הטובה ביותר.

מחשבים - מחכרת המחשב האישי, מערכות מידע לעסק

ולמפעל ועד לשימוש במחשב לתחומי השיווק, ניהול

משאבי אנוש, ניהול הייצור וניחול פיננסי למנהל הבכיר.

פ**רסום ותקשורת -** יסודות הפרסום, יחסי ציבור,

ניהול משרד - מעיבוד תמלילים, המשרד הממוחשב ועד

למזכירות רפואיות, מזכירות משפטיות ומזכירות בכירות.

- הכשרת מורים למקצועות הטכנולוגיה והמינהל

לימודים לקראת תואר "מורח מוסמך בכיר" בחימך העל־

יסודי במגמות מחשבים, אלקטרוניקה, מינחל, חשבונאות

עיתונאות כתובה ואלקטרונית.

חשבונאות - מהנחלת חשבונות סוג 3,2,1 לחנחלת חשבונות ממוחשבת, חשבי שכר, הנחלת חשבונות למדופלמים, יועצי מס, יועצי השקעות ועד ללימודים לקראת תואר אקדמי "בוגר בעסקים" (BACHELOR OF

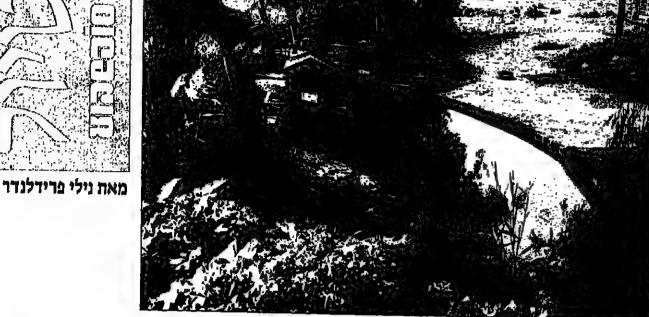
ם ירושלים: 130, 666880, 668383 : 102 מינהל - מהכשרה לניהול עסק קטן, שיווקן ומכירות, ח חיפה: מל': 8/8/77/277 ללימודי תעודה במינהל עסקים, בניהול פיננסי ובחשבות, ניחול שיווק בינלאומי, ניהול משאבי אנוש ועד ללימודים לקראת תואר אקדמי "בוגר בעסקים" (BACHELOR OF

מינהל עסקים במסלול האקדמי - המסלול האקדטי, מוסד לחשכלה גבוהה במינהל עסקים, מוסמך לחעויק תואר אקדמי "בוגר בעסקים" (BACHELOR OF BUSINESS) לפי אישור תמועצה להשכלח גבוהה.

הכשרה קדם אקדמית - השלמת תעודת בנחת וחבשרה מקצועית בהנחלת חשבונות ומכירות במסלול חדשנתי ודו־שנתי: הכנה למבחנים פסיכומטרים לקבלה למוסדות החשכל**ח הגבותת**.

ם באר שבע: טלי: 057:33031,39581,78706. מכללה להכשרת מורים טלי: 057:491856, 491220

אונטריים: טל: 3 - 1344 מולו: מילופטריים: טל: 33884 מולו: טל: טל: מילופטריים: טל: 33884 מולו: טל: 3884 מולו: טל: 3884 מולו: טל: 3884 מולו: טל: 4884 מולו: טל: 3884 מולו: טל

קין חריג, ליד שמורת החולה: כאן אפשר לדוג ולשוט.

קים ולקונצרטים בכפר בלום

הבא, ובעיקר לזה שאחריו – באווירה כפרית גלילית וגם שיט ואקים על הירדן.

הקיץ. אבל הקווצרטים הנהדרים של פו בלום יהיו רק בשבוע שמתחיל נשבעה באונוסט. כדאי כבר עכשיו למפון לילה או שניים באחד מבתי הה־ אחה של הקיבוצים בגליל העליון או בשולה, וליחנות מתופשה נלילית קצר

תמל העליון כלא עכשיו בילויים שק־ שורים במים, ואם מים אז גם דגים או שיש. אתרי שתיארנו בטיולים קודמים את ראש פינה, שבערת החולה, יסוד השלה, בית דוברובין ואיילת חשחר,

עד נילויים באינד ומעט צפונה. צמנה מראש פינה ומיסוד המעלה, אנחד מ על הבביש הראשי לקרית שמונה, טים על כרטיסים ואירוח – בהמשך. מולה כביש מספר פ9.

> ממלץ לפנות ליסוד המעלה, לנסוע לקיבוץ תולתה לקנות ועליים אם צריך, וחך בית דוברובין לשמורת החולה ול־ עין הדינ. אפשרות שניה: לפנות ישר מביש 99, שמים וחצי ק"ם אתרי הב־ וה ליסוד המעלה. לשמורת החולה ועין

מקום לפיקניקים, בריכות לילדים, לדוג וליבול דנים של מים מתוקים. מיתקני פיל, פתמים. אנם של 100 דונם לשייט מחת פדלים, קיאקים וגלשני רוח. בי

חחת המיטוח

לאבשיתים של וודפון הלעדוף הוא מספר 17 מכירה אנשחים אורונים בוזחת יודפת, במד רסיטונאי, רק לא בשבת לתאם בשלפונים: בשעות חיום 257743-60 בלילת מאוור 27100-00 האבטי מים שנולו ללא השקיות נישמרים חוש נביה נמקום קריד וחשוך, רצוי יחוני המיעות:

ת טיול שמואים במיוחד לשבוע ום ששי סוגרים בארבע. מחירים: 12 שקל למבונר, שמונה שקלים לילד. שבוע של קווצרטים קאמריים שבירת סירה 10 שקלים ושכירת חכה ארבעה שקלים. מי שרוצה לקחת דגים הביתה משלם כיציאה ארבעה שקל עובן שאת השיט אפשר לעשות כל לק"ג דגים. במקום מזוון יש מסעדת דנים ואפשר לרכוש פחמים וכלים חד

אפשר לשלב עם ביקור בשמורת התו־ לה. מרחבי ביצות, ציפורים וג'מוסים. פריחה קייצית של צמחי המים, מרכז המבקרים החדש.

פרטים בטלפונים: עין הדיג – 933091 .06 ועלי הולחה – 06'933920. שבורה החולה – 06°934069.

ימי המוטיקה הקאמרית בגליל העליון מתחילים בכפר בלום ביום א', 7.8.88, ונמשכים עד מוצאי שבת 13.6.88. מר

הלחיט החדש של כפר בלום הוא אתר הקיאקים צפונית למשק. לכפר בלום מניעים אחרי שפונים ימינה, מזרחה, מכביש מספר 90, שני ק"ם מדרום לק־ רית שמונה. יש שילוט: קיאקי בלום, ליד אולם הספורט החדש.

האדנר עדוך ומוכן ל־800 שייטים. יש שירותים, מלתחות, מונון, משקאות קלים, שניצלים וסטייקים בפיתה. בש" בע בבוקר יורדים השייטים הראשונים לירדן, ובארבע אחר הצהויים האחרר נים. שני אנשים בקיאק – והמחיר 30 שקל כולל החזרה מנקודת הסיום. אורך פתח משמונה בבוקר עד שש בערב. בר השיוט חמישה ק"מ. שטים כשעה וחצי דרומה במורד תעלת הירדן. עוברים שני מפלים שבהם מרומים את המשוטים ויורדים עם החרטום קדימה במפל. לאורך התעלה ערבות, נופנים פורחים, תמון ציפודים ובמים נוטריות וצכי מים. שייטים מומחים, ורק הם, יכולים לב תור מסלולים ארוכים של חמש שעות עד גשר בנות יעקב או שלוש וחצי שעות, עד שמורת החולה. להתקשו

'לתיאומים ולהזמנה מואש ל־948755 השייט מותר לילדים מכיתה ו' ומעלה עד גיל 84. והשייטים הנלהבים כאן הם דווקא ירושלטים. רק למי שיודע לשחות. מקבלים הגורות הצלה. בנקודת השילות מקבלים הסבי

• כל חטלמונים:

מעצמאות. בעיקול תחד שבכביש היורד לגשר במת יעקב, פתים דרומת ובמיסעף פונים יפינה וחונים תחה האקליפטוט הגדול, ליד מי תירדן. תוזרים לרכב ונוסעים דרומת בדרך שחלקה אפגלט זהיא טובה לכל רכב. הוצים את ואדי ראש פינה ומניעים מעל למקום שבו דוצים לחקים תחות חשמל הירוו־אלקטרית על הירדן. מבט על הירדן והלאה, לרחבת תצמית על הכנרת וחגולן. הדרך שיוצאת מכאן דרומה לאלמגור ולכנרת קשה לוכב פרטי והיא תורחב בקרוב בידי הקק"ל שפתח גם את דרך הירדן המתוארת לעיל...

עולים לגליל, דרך ישנה חדשה לוומי הירדן. בצומת מחוים, צפונח לראש סינה

שוים ימינת מזרחה לאתר הזיכרון למושבה משמר הירדן, שוחרבה במלחמה

רים מפורטים באנגלית ובעברית. לצער העליון, שבהם אפשר ללון וגם לרכוש נו, בנלל שאיבת מים מהירדן על ידי כרטיסים לקונצרטים בין 13-7 באוגור התחנה ההידרו־אלקטרית ליד הגוש־ רים, נמוכים פני הירדן בלילה ובשעות הבוקר המוקדמות. לקראת שעות הצה איילת השתר (אסתי בן צבי): 932219

רוים עולים מני המים וושארים גבוהים 60, 937597 60; בימים א'-ו' 14 – 8.30. .06-945231/2 בין מטר וחצי לשלושה מטר – עד הגושרים: 206-945231/2 .06־941414/5 כפר בלום: 943666 266. איילת השחר: 06'932612. קיבוץ מנרה: 11169960. זה כה שקורה עכשיו בנליל: קיאקים מלון הצפון קרית שמונה: 944703. גולשים לירדן וכאולם המוסיקה הקאמ־ מלון המבריא גולדברג מטולה: רית שומעים צלילי סקסומון וכינורות. .06"943237 ,06"9450150 מלוו ארוים מטולה: 06-944143.

23 Hipepin

4

חנויות, בתי קפה, ומוסדות. כסא וינדזור עץ כסא בתיאר תוב כסא ברויאר קש (בדמוי) מא, שיח 79 ש"ח מי,שית מיינשיח 99 ש"ת ניתן להתאים 69 ש"ת n″⊎ 66 שולחנות לכל דיגמי הכסאות כסא עץ איטלקי כסג עץ תוצרת אינולים כסא עץ מחפד מיבא שיח 79 ש"ח פאגשיח 99 ש"ח פיח *22*b 149 ש"ח מבחר סלונים. ก"W 34.89 N°W 49 חדרי ילדים ונוטר, מזנוגים, חדרי שינה, סורונים, ריהום גן, ריהוט משרד ועוד. שרפרף עץ תוצרת איטליה חילוטיא CALLIGARIS YV אינס שרפרף טרפטור תוצרת איטליה לפגשים **99 ש"ח** מ'ע ש'ח 34 ש'ח 28 19.99 ש״ח ₽8 W"N 29.99 ש"מ -|± n″U 18.99 25.99 ש"ת כסא 6 מצבים מפלסטיק כסא נוח תוצרת אינוליה כסא מתמפל תוצות איטליה כסא פיקניק תוצרת איטליה אנות גן מפלסטיק רק פרוני 17ש 269 ★ המכאי ועוד מבחר 99.89 ש״ח 299 ש"ת מונבל. ★ כטור ממעים של למעלה לעולים חדשים. מ־300 דגמים כסאות עוונים

כארסאות טלוויזיה

מושב ניר צבי (מול צריפין) 087240546 (מול צריפין) 187229546 (מול צריפין)

★ המחירים כוללים מע"מ

וקיים גם בדו מושבי

מרסא סאואסד תוצות אינוליה

אפשרות ל־24 תשלומים לא צמודים

אנו מכבדים ויזה עדיף איל לקניות בתשלומים יויזה יותר טוב מכסף 🧀 ייזה יותר טוב מכסף ַ מעל 3,000 ש"ח בריבית 2.75% 🖟

שותי שוה יקפיא אותי. בדיעבר אני תושב שטעיתי. נימיק לחשבון בנק מפליא ברפיפותו. היום הוא אומר, צל ש טעות משנ הטעויות שלא צריך לבכות עליהן. שלי וצל שלא גידלתי ילך. היום כבר לא אוכל לטפל ים. תאר לך שבגיל 75 אני אלך באיזה מקום ואחר - לבדיות העיר. רכוש אין לו, כן, החברים הסתורו, ברוך

(המשר מהעמוד הקודם

נוג אומר, יהייתי כבד, אפאטי, עייף. פאפו, שהוא פום כל חבר שלי ואחרייכן מנהל המלון, אמר לי קח כמה תורשי תופשה לקחתי והייתי שר בלי תיק".

מכל החל בספינת ההימורים. בקזינו. יום אחר הגיע חבר תל אביבי לסונסטה ואמר לינוקא, יאללה מז לקיינו. ינוקא בא. "כל הומן הייתי נגד הקוינו. אף פעם לא העותי להיכנס. פתאום אני מוצא את עצמי יושב ומשחק שם, לא שולם על המאודעות. בתפישה שלי צין לאדם שליטה על המאודעות. זה פרי יצירה של משתו מבחוץ. ככה אני מאמין. למשל, אני רוצה להניע לתוף ואני מוצא את עצמי כעיר. אני רוצה ללמו למועדון כדי לשחק ששיבש ומוצא את עצמי ביאכטה כאבצע הים .

ו הנודל כנראה, הביא אותו לקוינו. "עליתי והפסדתי. למחרת אמרתי – אעלה שוב וארורית את הכסף שהפסדתי. בסופו של דבר הפסרתי שם המישה עשר אלף דולר. כאב לי

נורא שהפסדתי כסף בקזינו. הרגיו אותי שהנעתי לשם. זה פנע בי. לא הבנתי שקזינו נפתח כדיוק כשביל אושים כמוני. זה היה ממש פצע. זה פגע ככושר נפשת. עד היום זה רודף אותי. זה כמו שאני עושה פאשלה גדולה לפני קהל. חודשים זה רודף אותי. פוציא אותי מהכלים.

"זה קרה בתקופת התורף. כולם ניסו לעצור אותי. ם מאפו. הוא כעם עלי נורא ולא עוב אותי עד שובפתתי לו שאבי לא עולה יותר על הספינה הזו. מה משָלם לא נתפסתי, ודווקא על הברוטאה הזו נפלתי. דלו זה היה חדיפעמי, זה לא היה אסון. אבל אסור למות מסוף לאומי כי בכל רבר שלילי יש דבר טוב, ולפעמים יש גם תענוג לחזור על סעדות".

"ההבסד בקזינו היה ולולשו בצע. זה פגע בכושר העבודה שלי וזעזע אח אוח הסיכים. כן, נכגעתי נכשית. עד היום זה רודף אותי"

כליכן, אבל. יש אבל. "התסכול הגדול ביותר שלי הוא פרג אותי. אני לא כועם. הקשרים עם פאפו הכניסו צתי לזרם שממנו אין דרך חזרה. ככה המאורעות בתנלגלו. לפני כשש שנים החלטתי לעשות תפנית ולעוב את מלון הסלע האדום ואת אילת ולעלות לתלאביב להתמסד לציור. ואו קרתה פרשת הרצח של שלמה כאום וניסיתי ללמוד אנגלית. קנינו בתשלומים צבה, אשתו של פאפר. ישבתי עם פאפו, לא יכולתי לעוב אותו. זה היה תהליך שאי־אפשר למנוע. פאפו וג חבר, את ידעתי שחשוב שאשאר לצידו. ודא כיקש נורא. לא עכרנו. שבמ למנסמה, ונישארתי. היום אני רואה שאחרתי א הכבת. השנים עושות את שלהן. אני כבר לא יכול לתור לעסוק בציור ברצינות. אי־אפשר. זהוד.

ומתכלד, אני ממתכלת. כל הומן.

שעם עמדתי להתחתו עם בתרה צרפתיה שעבדה היתה האופנה. זה היה הצנסאנס שלנו. הרנסאנס שלי'. נמעדון הים התיכון, אבל זה נפל. מוסר הנישואין ופחד אותי. הרגשתי שאני עלול להפסיד משהו. ישותב ויקרא לי אבא. מישה אבך באיזה מקום ואות אורים הוא לא כליכך, גם את הרירה השכורה שלו שנאיסט, כי אני לא רוצה שיוויה לי יורש. זה נכון. אני בחל-אכיב פינה. הי במלון. בסונסנה. בחרר מספר זה

שוויצר והתדמית, שלא הייתי מוכן לוותר עליה, עלתה לי הרבה".

העבודה שלי וועזע את אמות הסיפים. כן, נפגעתי אופי", הוא אומר, "אני לארג'. אני אוהב לחת לאנשים. יש לי דבאה לתת. לפני מלחמת ששת הימים, בתקופת שהותי ביוזשלים, קיבלתי מהצכא פיצויי שיתרור בסך 6000 לירות. תארי לך – 6000 לירות כשצ'קים של שש לירות היו חוזרים לי מהבנק. זה נגמר כל־כך מהר. הלכתי קניתי לי בגדים, והזמנתי את כל החבר'ה לשתות. עוד ועוד ועוד. ככה הכסף נגמר. בנוכט לאחור פמשנע אותי שהייתי כבר בבתי קזינו מפוארים אני לא תושב שהייתי חכם גדול. לא חשכתי על העתיר. היינו או ביחר – חיים הנגכי, שלמה באום ואני, ולא ייחסנו לזה חשיבות. כאילו שכך צריך לעשות, לבניע למצב שארם מוציא רכוש כזה. אני לא רוצה בלי לשאול שאלות. אחריכך רואים את הטעות. אבל אז זו היתה הרגשה טובה שאת מסוגלת להזמין את התבר'ה. הרגשתי כמו אלכסנרר מוקרון. איזו עוצמה.

וזה לא משנה שאתרירכן שוב לווינו כספים. "היינו הולכים לאכול ומשלמים בצ'קים חוזרים. היו כל מיני ספקולציות. הכל הסמרר ואף אחד לא יודע איך. מה קרה שם – זו חירה כלבלית. לאף אתר לא היה כסף. תאמיני לי, עד היום לא הצלחנו לפתור

את החירה הזר".

בכי זאת? "היו כמה בני טובים ששילמו. ער במה שאני זוכר התל-אביבים בדרך כלל החזיקו אותנו. תמיד שילמו את החשבון. זו היתה אחת התקופות היפות בחיי, סערות, מתברד, זה סיפור חייד. לא שהוא מתחרט תקופת הבוהמה בירושלים. תקופת כל ממזר מלך. היו כתבורה אנשי שמאל, ימין, הומואים, הכל היה מעורבנ. סלג המשכתי לצייר. קצת מאותר להתחרט, אבל זה זה היה כמובן לפני המלחמה, בין 62' ל־67'. היינו גונבים אלכוהול נקי מבית-חולים הרסה ומישהו היה מביא מיץ ענבניות וזה היה ה'סקרו־דרייבר' שלנו. תמיד היו מסיבות. הנגכי עישן ו'יטאן שהיה הקוויאר של הסיגריות. אני, שהייתי משותרר מהצכא, גרתי עם תקליטים ללימור אנגלית. יום אחר שמנו אותם בשמש

והם התעקמו. ככה לא למרנו אנגלית. תקופה מצחיקה אחרייכן סחבו אותי לתליאניב ל'תיאטרון העוצות'. בתל־אביב רווקא קיבלו אותי יפה מאור, בייתוד יושכי כסית ושלוחותיה. התייחסו אלי כאחר מלצרית צעידה מגיעה. "אולי עוד קפה"ז, ינוקא שמחזיק מעצמו, מתלבש יפה. זרוקייפה. יום אחר מנס את ידה ואומר, "היא לא רוצה להיות אשתי. הלכתי עם תולצה ארומה ומכנסיים צהובים, ומישהו וקא ביקשתי ממנה כמה פעמים". הנערה מנחכת אמר לי - אתה נראה כמו הומו. המתכלתי עליו ככה, מבוכה, לא כליכך יודעת איך לאכול את ההומור. ואמרתי לו חביבי, לך הכיתה, תשאל את אשתך. לוקא פורץ בצופק שמתחיל בבטן. עמוק. 'תראי', הוא אועריבן היו הדיסקוטקים וערבי הראיונות. הרווחתי שפר לי, אין תמונות בלובי של המלון. הנוף מספיק, כסף, הפסרתי. היינו נוסעים לאכויב או נפנשים בבריכה של אכריה, עומר כיאם, פרדריקה, מנדי'ס. זו

רנסאנס כנוסטלגיה. לסיסמה המפורסמת שלו ינוקא משה לא עוכר קשה" יש גם תוצאות. הקשר בין "אני כשלון כלכלי". אפילו נרשם לחוכנית לבנה ביתך" באילת. לפני עשרים שלושים שנה זה היה נהפך

וזה, צופה באן. בי. איי. בטלוויזיה זכרגעים של התרוממות הרוח מכקש מהחדרניות הפתיות תרסיס שוויצר. איזו הגדרה. בול. "השוויצריות היא נגד חושך. כן, הוא אומר להן, יש דבר כזה. קנו אתמול.

ינוקא בסונסטה:

וה כמו אדמת,

התקף לב"ז

צהכת. מי לא קיבל

"התקף לב

יורדים לחוף להצטלם. גם עכשיו הוא לא נראה בריוק שלומפר. מכנסיים קצרים לכנים. חולצה לכנה מתוחה היטכ בחגורה. גרביים לכנים מתוחים ונעלי ספורט. כן, גם הן לכנות. ועל הצוואר ערימת שרשרות זהב עמוסות פיצ'פקעס. סטייל. אגב, כשהוא קונה בגד זורש הוא עושה עליו טפו־טפו לפני שהוא לוכש. למהז

ולי תעמור ליד שתי בחורות? מציע הצלם. הרי מה יכול יותר להתאים לוז וינוקא, הנהנתן הזה של פעם, מצקצק בפיו בחוסר רצון זאומר לצלם, "עזוב, בשביל מה זה טוב"ז לך תאמין עליו. על הגמל הוא עולה ברצון. גם על העמורים. דווקא די מרוצה מתשומת הלכ. אכל משהו עוצר אותו. אפילו החיור שלו הוא חיוך

משופשף. גם הפוזות. לא מהלכ. והוא עושה דיאטה. שני התקפי־לב יש לו ברקורר: "כל אלה שהוהירו אותי מההתקף ככר מתו. התקף לב זה כמו אדמת, צהכת. מי לא קיכל התקף לב"ז וחושב על המוות: "אף פעם לא חשבתי על המוות, אבל באיזשהו מקום בימים האחרונים זה מתחיל לצוץ. שומעים שחברים מחים. לא נעים. אני לא מפחד למות. אני מאמין בגלגול נשמות. גם לא צריך להפוך את המוות למשהו אפור. המוות צריך רוטציה, לתת לו סגנון אחר. חלק מהחיים".

זה קשור למותו של רסי בלסוו? "לא. ברגע שוה קורה אני מסתגל לזה מהר מאור. אולי כך צריך להיות. הרבר היתיד שמרכא אותי הוא כשאני שומע שילדים או אנשים צעירים מחים".

נולד בירושלים למשפחה רתית. עם כיפה ופאות הגיע לתנועת השומר הצעיר. ילד מתריס. אתרי־כן היה בצנחנים עם אריק שרון, וער היום הוא אומר "החבר"ה" כאילו על המלה הוו מושתת העולם. החבר'ה, החכר'ה, החבריה. קחו ממנו את המלה הוו והוא נובל. בשניות. אתה מסוגל לחיות דודש לבר?

"לא מסוגל לחיות כלי חכרה. אני לא רוכינזון אררי יום אחר הייתי מתאכר. אני חי, ולחיות בשבילי – זה לחיות עם אנשים. יהיה לי מאור מאור עצוב אם מישתו יוריע לי יום אחר שנגמרו האנשים. מה אגיד לך, ההרגשה הכי טוכה היא כשמתחילים לצטט אותי, או אני מרגיש שעשיתי משהו. בכלל, זו

הרגשה טוכה שהרכה אנשים אוהכים אותי". הצלחה במושגים שלו זה צ'יץ, למשל. "ראש עיריה מוצלח. זיוסי שריד שמצליח לזעוע אנשים, גם שולמית אלוני זגם טרי קולק ופאפו וגם כהגא. זה לא אומר שאני מזרהה עם האנשים האלה, אכל הם עושים משהו. מועועים.

ואיך אפשר בלי פוליטיקה. ומה החבר'ה אומרים ומה החבר'ה תושבים. "אולי זה טוב שאני פה", הוא נאנה. "לסונסטה יש יתרון בכך שהוא מלון שמנותס מכל מה שקורה. בחוץ קמים בכוקר עם כן שנהרג, עם טוטו, לוטו, בקבוקי תכערה, כדורי גומי שהורגים ילד (תמשך בעמוד 41)

27 Bipealo

תגובות על "אבא מת לבד"

זעם ובתדהמה סראתי את כתכתה של יעל פדמלמד (סופש־ בוע, 115.7.88. בעוד שאינני יכול ואינני רשאי לכקר את התפיסה הפרטית של גב' פוימלמר שהרי היא כואבת כאב קשה את מותו של אביה ז"ל ואין רנים ארם כשעת צערו, הרי עוברה זו צריכה היתה להיות בראש מעיניה של המערכת בבואה

"הכוח ללא גבול" בעטה של העתונאית הטיל דופי כצוות יופאים ואחיות אשר עוסק בהצלחה רבה לילות כימים, כמסירות ללא לאות, בהצלת חיים. יתר על כן, התרשמויותיה של העתונאית מיחס בלתי תולם מצרו של איש צוות זה או אתר תופכות לתמונה מושחרת כללית, שאינה אלא כתב שיטנה על המחלקה כולה.

מטבע הרברים שוהים במחלקה זו חולים קשים ביותר הזקוקים להנשמה ולהשגחה רפואית וסיעורית רצופה. בחרדתם לשלום יקיריהם שוהים בני משפחותיהם במחלקה במשך שעות רבות ואף לנים בתוכה. הטענה כי "איש לא היה מוכן לדכר איתנו" הינה מגוחכת. רופאי המחלקה דיברו גם דיברו עם כני משפחתה מספר רב של פעמים. אוכל אף לציין שלאור קשרים אישיים בין אחר הרופאים הבכירים במחלקה עם אחת מחברות דגניה, היתה התיחסות ספציפית לשיחה עם כני המשפתה ולכן היא גם זכורה

החתימה על ההסכמה לניתוחים לא נעשתה בידי העתונאית על אף שימושת בגוף ראשון אך מעולם עוד לא קרה במחלקה זו ואף באחרות כי מישת יתתום על הסכמה לניתות מכלי שתוסכר לו

גם מי ששוהה זמן רב ליר החולה במחלקה זו לא יכול לכרר את פישרם של המכשירים המחוברים לתולה אך מי שטורה ושואל מקבל תשובות מלאות. קשה לי להאמין שלא כך היה במקרה של

ממושכת ליד מיטת העולה. בחרך בו שוהים כששה חולים סשים המטופלים אישית כל העת, כשחלק מהומן הינס מעורטלים, עוכרים טיפולים פולשניים, ניתוחים זעירים וכו' אין כל דרך לאפשר שהיית אורחים ממושכת. סכנת הזיהום המרחפת על חולים אלה אוסרת גם היא על ביקורים ממושכים של אנשים מבחוץ. כגלל הרגישות לכני המשפחה החרדים מתארגן הצוות מידי יום למתן היתר שהיה ליד החולה כמשך מחצית השעה, שלוש פעמים ביום. נוסף על אלה, כמירה וברגע מסוים נמצאים כל החולים כחדר במצב המאפשר כניסת אורה מאפשרים בישור בו דשות אחרות גם מחוץ לשעות הביקורים. למשפחת פדמלמר, אשר הגיעה לפחות כאחת הפעמים באיחור, ניתנה רשות כניסה בגלל ריחוקה של רגניה מבית

שהיתה "שור מוער" שהרי היא היתה "נוהנת לצרוח". אררכא, ללא זחר. אני מכסש לזהות את אותה אחות ולא להשאיר אותה באלמוניותה. אם היתה אחות שנוהגת... במה חטאו שאר האחיות?

בירור מקום המצאו של מאושפו היגו תהליך פשוט ביותר אינני מכין כיצד עתונאית אינה פתה למשרד קבלת וצלים לשם קבלת המירע. כל מי שמתה טלפונית למשרד קבלת חולים מקבל מידע השולל או מאשר אשפוזו של כן המשפחה ככית החולים העלתה גב' מדמלמד על דעתה כי זו הכתוכת לבירורים יכלה בפשטות לומר לאיש המרכזית מהו חשצה והיתה מועברת לכתובת

חל איסור חמור להעביר מירע על שלום החולים כטלפון. תקנה זו אינה שרירות לב אלא באה למנוע טעויות והטעיות נוכח מספר ארועים בעבר. התיאור התוקפן כאילו אמר לה הרופא "זו בעיה שלך" וטרק את הטלפון אינו סביר עלי.

תאוד המסדרון ומקומות הישיבה לכני המשפחה תמוה. אין כל מושבים ואין כסאות במסררון משום ששטחים אלה לא נועדן לבני המשפחה. קיים חדר מיוחר לבני המשפחות. אמנם אין זה טרקלין בכית מלון אך משום מה כל המשפחות שוהות בחרר זה וכאמור. חלקן אף ישן בו. התאוד של יעל פדמלמר על "אמה המתיישבת

מספר פעמים כיום על הרדיאטוד", אם הוא נכון, הרי איננו הברחי. כאמור, יש מקום מוסדר למשפחות. הייתי מאור רוצה לשמוע את אחיה של העתונאית מעיד כי

"חיכה לחסרי הרופאים ימים תמימים". אין כרבר כזה. בני משפחה של חולי המתלקה אינם יכולים לצפות כי ישוחתו אתם בומן הנח להם אך לא קרה עדיין כי לא ימצא רופא שישוחת עם כני המשפחה מידי יום כיומו ואף יותר מזאת.

החרדה והדאגה לשלום החולה הקשה היגן כה רבות עד כי סשה שלא להתפעל ממידת המסירות וההקרבה שמפגינים קיובים וירירים אשר אינם משים ממיטת יקירם. מכיוון שאין כני המשמתה הקרובים יכולים לשהות ממש ליד מיטת קרובם בכל העת המ מוזמנים כאמור פנימה לפחות שלוש פעמים כיום. לעתים מבחינים בקרובים הפוחרים להכנס אך לא כגלל פחרם מהרופאים. גם אלה נשארים בדרך כלל בחרד המשפחות יחד עם קרוביהם האחרים.

אין דברי באים לומר כי לא ארע במהלך האשפוו של מר פו ו"ל כי בני המשפחה לא נענו בררכי נועם ובהתאם לציפיות שלנו. נהמוך הוא. אין לי ספק כי תרכות הדיכור אשר לוקה בחסר בחיינו החברתיים, פגעה גם באנשים מסגל בית החולים. אך היכן האיזוון מהו מקור ההכללה הנוראיז וכאיזו לשון הגומה נוקטת יעל פזימלמר? הבקשה של אחיה לראות את אבין - "הצחיקה אותם", בקשתו לדעת את מצבו – "שוב הצחיקה אותם". גם נכתבה וגם בהופעתה ב"ערב חרש" נשאלות שאלות המשפתה כנועם, בשלווה וכנימוס אך "התשוכות" תמיד תוקסניות וגסות. האמנסז האמנס אמרה האחות כי לא ניתחו את האב ביקול כועסיו האמנם הפליטה" לעברה האתות כי יתכן שאביה ינותה אולי בהצותו

האמנם "סוככה האחות את הגב ואמרה לה שתפסיק להפריע"ז הנוק העצום שנגרם לצוות מסור ביותר של רופאים ואחיות יכול היה להמנע לו נקטה המערכת בשורת צערים מקוכלים לפני פרסום הכתבה. היה על המערכת לשקול שמא המאמר רודי האמוציות אינו נאמן לעוברות ושמא כראי לשקול קבלת תגובת בית החולים לפני פרסום הכתבה. מאז פרסום הכתבה פונים אלינו מְטִופלים וכני משפתותיהם. חלקם ידעו, ללא פתר, לפנות להנהלה כעת אשפוז כן משפחתם על מנת להתריע על פרט זה או אחר ואילו עתונאית כיעל פרמלמד ישכה בתליאכיב והחדישהו

ד"ר צ. בן"ישי סגן מוהל בי"ח ומב"ם

ראתי בעיון רב את מאמרה של הגב' יעל פו מלמד "אבא מת לכר". לא יכולתי שלא להגיב, היות ותנני שותף סמוריגלוי לכתבה. אני אותו "משרת בקבע" שצויין בכתבה, למרות שהכותבת ציינה כי הינה נמנעת מלחזכיר שמות, הרי שהיותי היחיך המתאים לתגדרה זו בתקופה כה אושפו אביה, מסגיו

את המסתתר אדרי הגדרה זו. משנחשפתי. אבקש להעמיד מספר רברים על דיוקם ואשיה, מעולם לא אמרתי "אני ארצה את האחות". נכון שהיו קשיים רבים בשהייה ליד מטת המאושפוים, אולם גם ערובי משפחה שיקידיהם מאושפוים במצב קריטי חייבים לדעת, כי עקב אופיה המיוחד של המחלקה יש להכליג. אני חחר ואומר, בני עמית אושמו במחלקה טיפול נמרץ במצב קשה ביותר, נשקפה סכנה מוחשית לחייו אולם משפט זה, לא יצא מפי. תקופת האישפח של אבי הכותבת ו"ל חמפה לתקופת אשפון כני ולכן מרשה אני לעצמי להעיד כי

התרשמותי שונה לחלוטין. סגן מנהל המחלקה, ד"ר בריוסף וצוות הרופאים והאחיות עשו מלאכתם קורש, ולהם חלק נכבד כיותר בעובדה כי כני היום כינינו. מבחינתנו, התלונה היחידה היא עצם חוסר ההפרדה בין שיפול נמרץ ילדים ושפול נמרץ מבוגרים, היות וילד וקוק לשהיית הוריו ליד מכת תוליו.

יוסי בן־מנחם, קרית־מוצקיו

יעל פו־מלמד מעירה: הדברים תוארו בכתבה כפי שאכן התרחשה.

עתונים בשבועון 3

ובנוסף — שי חינם

לכל מנוי!

קלטת להיטי פופ

עם קבלת התלוש

המצורף למודעה זו

ירחון צבעוני, מעודכן ומרתק כא כמבוגרים בכבה ירחון להורים, לבני "עשרה" ולכל המשפחה

חתום על "מעריב לנוער" במחיר הישן

וקבל בשינום ! את שני המוספים המצורפים אליו.

מעדיב אם תפעל מייל, תווו שן וווה זייי בעלים מסף.

• חשבועון יגיע לביתן בלואר מדי שבוע, ללא כל תשלום נוסף.

• עלידי תשלום מראש, אתה מובטה מעליית מחידים צפוייה במשך השנה.

• יישל לכל: פרס אישי

תלוש חחימה מספר המנוי במקרה של מנוי קיים

ם מנוי חדש ם חירוש מנוי קיים לכי מחלקת המנויים, "מעריב לנוער". ה.ד. 2003, תל-גביב 61200 הריני מעביר לכם ציק / המחאת דואר על סך של 125 ש"ח, כרמי מנוי לשנה אחת על "מעריב לווער", כולל אריזה ודמי משלוח הפרס לביתי (המחיר כולל מע"מ).

חתום היום על בעריב שנסר עתון הנוער של המדינה

स्राव्यां 28

שיירה' פוליטי לאללה

שייח׳ עבדללה נימר דרוויש, ראש התנועה האיסלמית בישראל. כוח עולה ברחוב הערבי, סוחף אחריו אלפי מאמינים מוסלמים חוזרים בתשובה. יש מי שאומרים עליו, זאב בעור כבש. שלוש שנים ישב בכלא, על חלקו במחתרת המוסלמית. עכשיו הוא מומר זמירות שלום, מדבר על אחווה בין יהודים וערבים, על הרע שבכיבוש. והפוליטיקאים מחזרים אחריו, כי הוא נכס טוב בקלפי. "אינתיפארה היא דבר טבעי", הוא אומר. "היא לא תשחרר את פלשתין, אבל תעורר את העולם המוסלמי".

מאת יצחק בן־חורין צילם: ראובן קסטרו

שלי יראו אותי מחובק עם יהודי". כוח בעברית וערבית היה מתון. עולה, שייח' עכרללה, סוחף אחריו אלפי מוסלמים תוזרים כתשוכה. המנהיג האותנטי של מרכית נמשכת. לפני כמה שבועות פשטה המשטרה על הפונדמנטליסטים בישראל, בעל הבית במשולש, מערכת העיתון איסיראט באום־אל־פאחם, ששיית' שקנה לו מאמינים פנאטים גם בגליל. דמות המקכלת - דרוויש הוא עורכו. המשטרה עצרה את דרוויש וצוות בהררגה חווית מיסטית בקרב מאמינים מוסלמים. הכותבים לחקירה והתרימה רישומים הקשורים ראשי המפלגות הערביות מחזרים אחריו בימים אלה במרץ בלתי נלאה בתקווה שיורה לאנשיו תמוך בהם

יום אחר הוא נושא ררשה בפני יותר מאלפיים יוצאים למכה, ולמחרת הוא אזרה הככור בתתונה בעכו בהשתתפות אלפים. "כוא אתי לחתונה", הציע השייח', אני לא יכול לדבר על זה. אף פעם לא דגלתי "אני רוצה שהם יראו אותי יוצא מהאוטו יר ביר עם באלימות ואני ישבתי סתם שלוש שנים בכלא ג'ינג'י יהודי, לחזק כמעשים את הדברים שהם שומעים - כפר־יונה, מ־1981 ער 1984. הורשעתי בהתארגנות. וו

וה לא כבר לניו־יורק טיימס ולרשתות הטלוויויה במעשה חבלה".

ורגל שמאל במוח חריף. בן 41, איש שיחה נעים המשפט שמרוכר במשובת נעורים שלהם. הנוער הליכות, מבין עניין. מתנסת ברהיטות בערבית, עברית ואנגלית. אפשר גם להתווכת איתו. מנהיג דתי מסוג חרשו מדבר על סינטזה בין חדתות, אבל אינו מסתיר את חלומו להקמת מדינה איסלמית. לכוש בפשטות הורשעו. זה צריך לברוק בערעור. זה לא היה דבר (גלכיה לכנה וסנרלים), חי כצניעות עם טלוויויה שחור"לבן, כלי מכונית ומכשיר טלפון. קירות הבית

(מזרחית לפתחיתקוה, בתחומי הקו הירוק) וקשה המצב ולהחריף את היחסים? יש מטורפים משני באוזני ומירות שלום, כונסה לפני כמה שנים מחתרת - ההצתות ואני חבר ועדת המעקב, שאמרה שמי ששורף דתית לשם איסרת אל־ג'יאהר (משפחת מלחמת יער, שורף יחסי שני העמים. בווערת המעקב הברים הקודש), זתיכננה פעולות חכלה. עשרות ערכים ראשי הרשניות הערכים ומנהיגי הציבור". שנרכש מעבריינים ביפו. ברשותם נתפסו בשנת 1981 - מעמים נעצרת? עשרות כלי נשק והם גדונו לתקופות מאסר שונות - "זו העבודה של המימסר. לשלטונות יש הרבה מאסר, ריצה את עונשו בכלא כפר־יונה ושוחרר כקיק - היה סתם. הבנתי את זה טוב: רצו לנסות לראות אם

> האוטר על רווויש לעזוב את כפרו במשך חצי שנה, לחץ נשמע את הדיעה האמיתית". בנימוק שהוא מסכז את שלום הציכור. הסיכה: נאום שנשא ררוויש ביום הזכרון למותם של 49 פועלים

צא חן בעיני שיח' עברללה נימר דרוויש, באוקטובר 1956, בכפר־קאסם. אלוף הפיקור, אהוד ראש התנועה האיסלמית בישראל, כשה־ ברק, לא אהב את מה שדרוויש אמר שם, על חיסול ציע לי: "בוא נצטלם ביחר. חשוב שהילדים מרינת ישראל. דרוויש הכתיש בכל תוקף וטען שנאומו

"ער עכשיו אני מקווה שבית־המשפט יאסשר לפרסם את הפרשה חזו. אטרו לפרסם את הפרשה לכן היתה התארגנות דתית נאני כאיש דת, שאלו אותי מרבר יפת השייח', ממש משכנע. כחורשים 'אתה מנהיג התנועה האיסלמית'ז ואני עניתי 'אני האחרונים הוא מצליח לעשות נפשות לגישתו מורה שאני המנהיג'. אמרו: 'טוב, אז אתה מנהיג הפומבית נטולת האלימות בסיררת ראיונות יחירה החבורה הזו והם התארגנו לכך וכך... אמרתי שאני לא במינת שהעניק לעיתונאים ישראלים וזרים. הוא רואיין יודע כלום. 45-50 העירו. אף אתר מהם לא הורשע

כתם הרשיעו אנשיפו

בגדנייע לא כולמדים לשרוף יערות... "שמעתי על זה בכית המשפט. אחר או שניים

"אי ההכנה" בינו לכין מה שהוא מכנה השלטונות

לא חבעת חרשה על חלקך במחתרת

"לא. וה צעירים שאפילו הססיכולוג אמר כבית היהורי הולך לגדנ"ע ופה ברחוב הערבי אין דבר כוה".

"אני לא יכול להאמין שרק ערכים שורפים יערות. חסרים מסורפים יהודים שרוצים להחמיר את הצדרים. המנהיגות הערכית אמרה את שלה בגנות

אתה מרבר כמו התלתול, אבל בינתים סושטים

שיית' עברללה זה שמרבר על הסכם מריני, האיש בדצמבר 1986 הוציא אלוף פיקוד המרכז צו שישב בבית המהר, בוא נלחץ עליו קצת, אולי תחת

חשלטון חושש ממך? יש ממי לחשוש? "לא ממני פוחרים. מימסר צריך לשמור על העם.

"אתה חושב שאתה החוק במזרח התיכון? מי שמדבר על עניינים של טקטיקה הוא החלש. אני החוק. יש

לי מיליארד מוסלמים, כולם מאמינים כמוני. אתה מוקף, ידידי. אתם לא תשמידו מיליארד. או מי החוק

ומי החלש? באוקיינוס המוסלמי אתה במיעוט".

אני מבין את הראש של השלטונות טוב מאר. השלטון לא תמיד מתעסק עם הערבים כאמון מלא. יש חשונות וספקות. אני אני פעם לא קיוויתי להוציא את החשד של השלטונות במאה אתוז. אבל אני לא רוצה שאווו החשר יהיה 80% והאמון 20%. שיהיה לסחות פיפסייפיסטי. שיפתחו את העינים. אנחבו רוצים למיות

איך נרע שחריכור המתון שלך זה לא טקטיקה "נגיד שוה טקטיקה. אבל ארוני, דבר טקטי שאני נוסט בו היום. זה יהיה כבר היסטוריה לילדים שלי, והיסטוריה זה דבר אסטרטגי. אני מוכן לקבל עמדה

טקטית של שמיר ופרס לגבי הפלשתינים. מנחם כגין עשה צער טקטי כשתתם על הפסקת אש עם אש"ף ב־1981. זה היה צער טקטי, אבל לגבי הילרים שלנו זה תקרים היסטורי".

אתה שונא יחודים? רוצה לזרוק אותנו לים? "הערכים טעו פעם אחת טעות חמורה, כשָהשמיעו סיסמא מסורפת. היהודים חוזרים עכשיו על אותה טעות, כשרוצים עכשיו לזרוק את הערכים למדבר. אז דיברו על טרנספר של יהודים לרגים, עכשיו על טרנספר של ערכים למרבר.

"ידידי היקר, לעיתונאי יהודי ציוני אני אומה אם אתם שומעים מכפר־קאסם קולות שמדברים על שלום צורק, או צריך ללכת לזה, זה צריך לתת לך כיהודי בשתון, אני זוכר את חטבח של 1956. אם אנשים שבכפר שלהם היה טבה, מוכנים ללכת לשלום צווק זה בטחון לעם היהודי".

בימר דרוויש גדל עם הטראומה של אותו סבה "הרור שלי, את של אבא, נהרג. או ברצחו 49 כדם על. חוריעו על עוצר חצי שעה לפני תהילתו ואי אפשר וויה להחזיר את הפועלים כומן. הם הגיעו מאוחר ויוד

ואא גדל בצל שיתוק בו לקה בילדותו. בילר אי פעם לא הרכצתי. פסיכולוגים אומרים שילדים כמתי, שגדלים עם שיתוק ילדים, מנסים לתוכיח שהם תוקים ומרכיצים לאחרים. אני לא החזרתי למי שהיכה אותי התלוננתי. הפסיכאטרים מסכירים שבגלל השיתוק אני פעיל מבחינה שכלית פוליטית חברתית. אני לא מרגיש שאני מוגכל. אני חלק מעם שיש לו בעיה. אני מאשים את עצמי שאני קורא את המפה טוב ואני יודע שמאבק אלים לא יהיה מוצלה".

גם כעניין זה תוא שינה את דעתו, או את הצהרותיו השומביות. כאמצע שנות חשישים, כטרם לאותה בושה – קומוניסט. את הקטע הזה הוא אינו יכול למחוק מהכיאוגרפיה שלו. "הייתי קרוב למרקסיום יותר מאנשי רק"ח כיום. חשבתי או שרת נה אופיום להמונים. הייתי כן עשרים. וה היה לפני מלחמת 1967. אי אפשר היה להפריד בין נאצריםם לקומוניסט, כך היינו מבינים את זה".

חנות ותמשי זה מהאמונה. וצח המוליטי זה מהצדק

דמאבק על ישראל

הפלשתיני ואחינו

בעולם הערבי. אל

האמין לערבי כאן או

שהוא רוצה שתביטו את העם הפלשתיני".

בכל מקום אחר שאומר

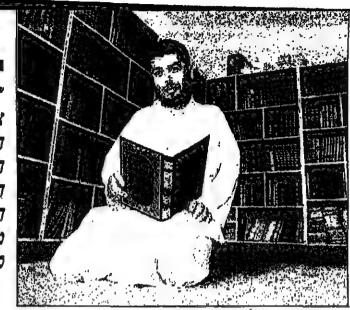
הוא עם העם

ויתי עברללה נימר דרונים:

ויירו׳ דרוויש: "צריך לבנות גשר בין שווים".

(המשך מחעמוד הקודם)

דיברתם על השלכת דיוורים לימז "כמה מהחברים הקומוניסטים שלנו דיברו על לזרוק את היהורים לדגים. אז אל תאכל דג כי היהודים באים, אמר אחמר סעיד בסאות־אל־ערב".

"כששמעתי את הרברים, ירעתי שזו התחלת הסוף של נאצר. היינו בבית כל המשפחה והמטוסים העיראקים עברו מעל כפר־קאסם מערכה. לא ירענו איך תסתיים המלחמת ואני אמרתי באמונה שאלוהים לא יקבל רצון לורוק בני אדם לים. אני אף פעם לא ככש. "הוא טוען שבשלוש שנות מאסר, אלוחים

מלחמה היתה המפנה. דרוויש, בוגר בית־הספר חתיכון בטירה, החל ללומר 🖊 במכללת האיסלמית בשכם. שלוש שנים כמה תורשים. דרוויש זהיר. עכשיו האסטרטגיה שלו של לימודי האיסלם הפכו את הקומוניסט לשעבר לבעל הסמכה ללמד רת. חזר לכפריקאסס ולימר בכית-הספר בכפר עד שנת 1980. מאז הוא עודר של איסיראט, כטאון התנועה האיסלמית.

"אני מתפרנט מעריכת העיתון. 800 שקל. אני חי צנוע. יש לי המישה ילדים ואני מקכל קיצכה של 250

"אגחנו נחנו לעולם את קיצכת הילדים לפני 1400 שנה, כימי עומר כן אל ח'טב. אגי רואה כזה דרך שלרחמנות. היום כשנותנים וכויות כמדינת ישראל, יש רצון וזה מחזק את המרינה. לא עושים טוכח". אולי כדאי שהערבים ישרתו בצבא?

'אני לא חושב שוה יתרום לקידום משלום. המאבס על ישראל הוא עם העם שלנו, הפלשתיני, ואחינו כעולם הערכי. או איך אתה רוצה שאהיה נאמן למי שדוחף אותי להרוג את האת שלי".

כשיש מלחמה אתה רוצה שאחיך ינצהו

יוה הסונפליפט האמיתי. אל תאמין לערבי כאן או בכל מקום אתר שאומר שהוא רוצה שתביסו את העם הפלשתיני. כאותו זמן אני לא מוכן לקכל סיסמאות על השמרת העם היתודי. אני רוצה שהצרק

כל אחד וחצרק שלו?

הצדק המשותף. אתם כרחוב היהודי יש לכם נאמני ארץ ישראל השלימה. לנו יש רוב בעולם הערבי שהם נאמני פלשתין השלימה. לכם יש נאמנים מהים לנהר ולנו נאמנים מחגהר לים. המפגש שלחם חוא צריך להודות, יש פתח דמוקרטי, חלון לחוק. יש גם כשרה הקרב. מי שמאמין בארץ ישראל השלימה הוא מחנה שלום, אמנם לא כל כך חוק, אבל הוא קיים. לא בער שלום. מי שרוצה את כל העוגה, אני לא אשר לנהל מאבק משותף לא רק באלימות". מאמין לו כשרוא מדכר על שלום".

מה אתה מציעו?

"שישבו ביחר. עווב את הרברים הקטנים. צריך לרגע הוא מאבר את סבלנותו ויורה: "אתה תושב לשבת עם אש"ף. צריך לשבת עם כולם. למה מפחידים את העם היהודי מאש"ף ולמה מפחידים אתכם שכל , ערבי הוא סרוריסט. דיברו הרכה על אופציה ירדנית, אופציה סורית ואופציה מרוקנית. יש רק אופציה פלשתינית, הוסיין לא יתן שום דכר. המפגש האמיתי ָּהָוֹא יְהַוּדִים מּלִשׁתִינִים".

אף אחר לא יורע כמה יש חסירים יש לו. מעריכום אותם בעשרות אלפים, בעיקר במשולש. הם

"כיבוש זה דבר שאי אפשר לסבול אותו. הכיבוש לא נאור. הוא שחור. בגדה המערבית ובעוה העם הפלשתיני מרגיש שהוא כבוש".

מאמינים שהיתה לו התגלות. "אני לא שוסע בחלומות.

מאמין בספר הקרוש שלי. אני לא קרוש. אני לא

מתון. מהדורה מודרנית של אי אלימות בנוסח גנרי

שוטים כאלימות נגד מי ששותה אלכוהול. הוא לא

יאמר להכות, אבל האוהרים מכים ומאיימים על

התגלה לו והאיר את מוחו ורוחו והורה לו שדרך

האלימות אינה נכונה. אסור לשכוח שבבית שלו נערכו

כינוסי מחתרת שערכה אימוני נשק. שלוש שנים

מאסר ואחריכך הגבלות תנועה מהם השתחרך רק לפני

היא מתינות. ליצור קשר עם התיקשורת. להתקשר עם

"זו מהפיכה פוליטית, שאינה שונה ממהפיכות

"חשכתי שהוא אור נוצץ. עכשיו כמלחמה עם

עיראק ענגים מכסים את השמש, והוקן הזה הססיר

הרבה אפילו מכבורו. אני איש מאמין באיטלם כתוכן

חיים. לא מאמין שהמהפיכה האיטלמית תחיה על חרב

עד יום הרין. זו צריכה להיות מהפיכה תרכותית,

חברתית, כלכלית, פוליטית. מהסיכה אנושית. אגי לא

מקבל מהפיכה כזו שמדכרת על כן אדם אחד כנביא

מוסלמי ועל אחר לא מוסלמי שהוא שטן, אני ואתה

החלשות בלבנון. תיובאללה כא מהשיכבה החלשה

"זו דוגמא למה שעושה הריכוי של תשכבות

"יש איזה מין דיכוי והשפלה. אי אפשר לקיים

רקיום בין עברים לארונים, כין חוקים לחלשים. צריך

וחמדוכאים בישראל יקימו היובאללת שלהפז

"בלבנון אין תוק ואין ממשלה. אם אתה לא חזק

שייח'עברללה נימר דרוויש מתרתח כשאני שב

ומעלה את ההשערה שניסוחיו המעורנים הם טקטים.

שאתה החוק במזרה התיכון? מי שמרכר על עניינים

של טקטיקה הוא החלש. אני החוק. יש לי מיליארר

מוסלמים, כולם מאמינים כמוני, אתה מוקף ירידי.

אתם לא תשמירו מיליארד. אז מי החוק ומי החלשו או

כוחות השלום הישראלים. היעד זו מרינה איסלמית",

פוליטיות אחרות, רק הסיסמאות הן דתיות. אז קראו

מה רעתך על המהפיכה באיראו?

אומר מסור בטחוני.

לה מהפיכת איסלמית".

דווכויני וזיה הרגל שלך?

כני אדם שאלוהים כרא אותנו".

לכנות גשר בין שווים".

הוא ברא גם את חיובאללה?

בלבנוז. מה אתה מצפה ממדוכא לעשות"?

אתה מרגיש מדוכא בישראל?

גורם שלטוני אומר עליו שהוא זאב בעור של

ומרטין לותר קינג. אבל בכפר־קאסם נוהגים חסירים

הוא תערובת של דת ולאומנות. משכנע כריבור

אפיפיור", אומר שייח' עברללה על עצמו.

החלומות ובוא נבנה יחד את המציאות".

ללכת לקלפי ולתמוך במפלגה מטיימת.

במי תורה לתמוד?

מה מקור הבוה שלבמד

מהצדק וכוח כלכלי זה מתרומות מתוברה". התרומות מאסשרות לו לקיים מערך שירותים

פעילות החבועה האיסלמית נותנת אותוחיה עד

העולם הערכי והמוסלמי שהיהודים מוכנים לחיות בשלום כמורה התיכון. כמו שאתה חשרן לגביהם - הם חשרנים לגביך. אני לא מרגיש שאני החלש. אני אמרתי ליהודים לא להתחתן עם יותר מאשה אותו לנו יש ארכע נשים ואנחבו יולרים ילדים. "המטוסים של ישראל הגיעו לכנדר ותוניסיה

אתם יעני חוקים. האם זה תוק שישראל תהיה תביר התוקה והעולם הערבי חלשו החולשה המדינית לא תשאר. החכמה היא להסתכל על העתיד והחכם מחפש לכנות מציאות ולא הולך אחרי החלומות שלו. גם לי יש חלומות. לי יש חלום שכל העולם יהיה מוסלמי, אבל האם יש לוה סיכויז אז שכל אתר ישאר עם

האיש מרבר לעביין, אבל למי להאמין, לו או למשטרת נצרת שפשטה זה לא כבר על משרדי העיתון. שלו איסיראט באום־אלימאחם והזמינה אותו

ם לקתר מחברת שבה רשמנו את שמות התללים באינתיפאדה. כתבנו על האינתיפאדה, רוב הרברים שכתבנו, לו ל קראנו קודם בהעיתונות העברית. החוקר אמר שאנחנו מסיתים ואמרתי לו שהצעיוים שלנו קוראים את העיתונים בעכרית. כל החומר שלי

מה דעתך על האינתיפארה? על בקבוקי תבערה ואבנים?

"כיבוש זה רבר שאי אמשר לסבול אותו. הכיבוש לא נאור. הוא שחור. כגרה המערכית ובעזה, העם הפלשתיני מרגיש שתוא ככוש. אינתיפאדה זה רגר טבעי. היא לא תשתרך את פלשתין, אבל תעודר את העולם המוסלמי להבין את הבעיה יותר טוב".

גם את כמר קאסם כבשנוז 'מה כבר נתנו אזרחות ישראלית. יש הבדל.

אנחנו אזרחי מדינת ישראל". שייוד עבדללה נימר דרהיש למד להיות טוב עם חוקי מרינת ישראל והרמוקרטיה שלה. "אם תחורו לקווי 67, אני אשאר כאן וטוב לי כאן", ווא אומר. את הכוח שהוא צובר כשנים האוצונות ברוצב הערבי, יש בכוונתו לתעל לאפיק פוליטי. הקומוניסטים תוששים ממנו. הרשימה המתקרמת ודראושה מחזרים אחריה לראשונה יש סיכוי ששייה' עברללה יורה למאמיניו

"ניסיתי לאחר ביניהב. הם ישבו בחדר החק וויאושה, מיעארי ונציג החוית, מוזמר ונייב. עשיתי כל מאמץ לאחר את המנהינות הערבית, לאוד את

כלפי תוץ ותא מנסה להופיע כמאחר, אכל הקומוניסטים רואים כו אויב מסוכן העלול לגוול מהם קולות. הם תוקפים אותו ככל הזרמנות כבשאונה אליאתיחור. הבמה של שייחי עברללה היא המסגד. של הוא אומר את שלו. כשנים האחרונות גדל מספו תומכיו, אבל הוא מתקשה להעריך את מספרם. החשבון שלו פשוט: בכפר־קאסם גרים עשרת אלפים איש. לתפילת יום ששי במסגד שלו מצטופפים יותר מאלפיים מתפללים. מסגד השני בכפר באים עוד אלף. יש 228 מסגדים שמתפללים בהם בימי ששי, והם

"הכוח הנסשי זה מהאמתה, הכוח הפוליטי ה

עצמאי. לקיים מחנות עבודה לסלילת כבישים, לבנות חררים לבתי־ספר וגני־ילדים, חררי מחשב, ומועדוני קיץ כמו גדנ"ע. מפעיל מרפאות איסלמיות בשעות אוצר הצוגריים ומוקד לילה כהתגדבות של רופאים.

הגל הוה של מודעות פוליטית חזרה לרת הנובעים ממצוקה ואכזכה, רוכב השייחי. הוא שואף לאחר את המנהינות הערכית לכוח פוליטי. "אם לא נקינציה הזו, אולי כקרוציה הבאה", ושייה' עבדללה נימו "לא, אני מציע לך לחוק אותי, שאני אשבנע את ררוויש שואך לחיות תאיש תחוק שבאוארי הקלעים.

(ציונים בלעדיים

陳田村

סוד מחדר המיטות האיטלקי

(מולל שידות) אים 1290-ב דר למולל שידות) (מולל שידות)

שידה + מראה 195 ש"ח גדול מעצבי הריהוט האיטלקי (map

השווה אותנו לתוצרת חוץ או לתוצדות הארץ ולא תמצא רמה כזו במחיר כזה.

ת"א: הרצל 101, טל": 80318-03 + חיפה: בית ארט - ק. מוצקין מדכז רבמד (שקם) • נתניה: דהיטי רודה, פונסקר 20 • אשקלון ו סנטר פלוס, קק"ל 5 • חדרה: רהיטי חדרה, הדברט סמואל 30 • בארישבע: דהיטי

סטייל, הבדיל נו עמק שרה

למה לרבר על עניינים טקטיים. באוקיינוס המוסלמי אתה במיעוט". אתה מנסח להמחיר אותי?

מאת מנחם תלמי

כתבה הזו מוקדשת למגיאקים של העוגות. לחוככי הבצקים ו המתוקים, עם ובלי צימוקים. לנעולים על הפרוסות המשוקלרות הנושאות על גבו הררי קצפת צחורה, עם או בלי רובדכן כראש הרעמה הלכנה. הכתבה הזו מוקדשת לחולי תפיחות הכצק הרכות והשוקולד המועשר המחליפים חלומות ארוטיים בחלומות על רבש וקצפת ובצק חמים וריחני. אלה המפליגים כלילות המועקה והברירות אל מחוזות התשוקה שיעדם ריכועי מרצפן וטופי. אלה המתרפקים בחלומותיהם הכמוסים על מלבני שטרודל חם וריחני, בזוק קלילות באבקת סוכר.

לרצוה את הדיאטה

הכתכה הזו מוקרשת לאלה המוכנים לרצות את הדיאטה שלהם בעבור נגיסה גנובה מטורט אגווים או מעוגת פירות יכשים מזוגגת כקרמל שקוף. לחולי הנפש שמסניפים ניחותות אפייה הכוקעים מפתחו של תנור קונדיטורים. לחלושי האופי שבעוברם ליד חלון ראווה של בית־מאטה נעצרים ואינם יכולים להינתק מן המיתחם ער שהם נכנסים פנימה ובוחרים לעצמם שלוש־ארבע עוגות שונות, אותן הם מתחילים לסרוף כבר בתוך החגות, כשאת. מה שנותר הם מחסלים תוך כדי ווליכה כלתי יציכה כרחוב.

הכתבה הזו מוקדשת לאלה שכטיוליהם בחוץ־לארץ. כמקום לתור אחר. מוזיאונים, קתדרלות ואולמי קונצרטים, הם מחפשים בתייקפה הנורעים בעונות הטוכות, או כתי מאפה המשווקים תוצרתם גם כקמעונאים. כן, מה לעשות, הכתכה הזו מוקדשת גם לאותם הסרי בושה המתפארים כי לוינה הם מגיעים לא כדי לכקר ככניין לרכיכה, אלא כדי לעשות פוגרום ביותר בוינת ושמה 'דמל'. הנושא כרי לשכך את תאוות העוגות שלהם במוסד רב־ניחוחות ושעמים ושמו במטכח המלון היוקרתי השוכן בכיכר "צאונר". שלא לרכר על אלה שמוכנים האופרה. העניין התגלגל מערכאה הוותיקים והנודעים של וינה העליוה. הטובים ביותר. לוותר על סיור בארמונות שיינכרון לערכאה עד שנקבע סופית כי רק מלון מקום עלייה לרגל של תובבי העוגות,

כטורט השוקולר של זאכר, אותו מנסים מבקש מהמלצרית כ"רמל" קפה מ"שפרינגלי" של ציריך, סובות יותר לחקות ככל העולם. שכע שגים נמשך האופרה ולא כדי לחזות כספיפות משפט בין בית־המלון הוינאי המפורסם מקבל את מכוקשו. מתברר שהואכר "זאכר" לבין הקונדיטוריה המפורסמת טורט חזק מכל פסקדין. בעוגות של "רמל". לאלה הנוסעים שעליו התנהל המאבק המשפטי בין שני קפה דמל", אף כי קשה להאמין שחובבי במיוחר לבאריאישל לא כדי לרפא את המוסרות הנכברים היה האם מותר או עוגות מושבעים לא מכירים אותו על כל הפורגרה שלהם במעיינות הישועה, אלא אסור ל"דמל" למכור עוגה מסויימת צרדיון טעמיו וריתותיו.

מְקרש אפִייה. הוא אחר מבתיהקפה

תו ההדמנות להגיד שתי מלים על פעם מול "דקור" של פעם ולחלום "דמל" הוא מוסר. הוא מסורונ. הוא ומרצפנים ומה לא. כל אלה עשויים לפי

מיטב המסורת והיידע, מהתומרים לפני זמרמה עברנו על פני תמורת נתח מהואבר שורט כמלון ואכר האי להדר את מוצריו השחמים שרבים מהם טוענים כי במשם זה אופים אוסטריה ופגשנו ביינה מביאק ידוע של בכינור "זאכר־טורט". ואוי על־פי כן ומגישים את העוגות הטובות ביותר עונות. יש בוע כזה, ותחלנו להברי על

אל תולולו בעוגות. בעיקר לא שמענו במו אוזנינו איך וינאי קשיש כיבשת אירופה. סובות יותר וואכריטורט, ובמו עינינו ראינו איך הוא מיורכו" של בוראפשט. ליומל" באים לנשום אווירה של פעם, לטעום פעמים של פעם, לשבת על וסביב החיסים של שחיים באותה" פעם" – זו שנראית תמיר יותר נעימה ומבטיתה מה"עכשיר הנוכחי. וכמוכן – לולול עוגות ועוגיות

נל כך לא רב עד כי אפשר להגיע פנניין המודאון ועד לקפה "דמל" נהליכה נינותה. ושם, כשבשולחן שיפונו משפחה כורננית ומשמאלנו

השנימקטורה הנותית המושלמת של ידידי המניאק: תניד, סנוב, בצאוני כבר היית? את העוגות והכריכים שלהם כבר מפיה מפפן הקרוש ועוד הספקתי שליל הערה על ציור מרשים של סינפורט המוצג כמוזיאון לתולרות האמות, כשידידי מניאק־העונות מומותות בכלל) היכוה את השיתה שעות מוכות של נסיעה במכונית מוינה. (ניתר התניגות והסעורה של פיסר נדיתל ומציים כאותו מחיאון עצמו. אבל כמו שאומרים המניאקים של

נו, או בוא ניגש לשם. לא הצטער.

"ניגשנו" לשם. פירוש הרבר כמה

העונות: למען עונה טובה לא אחשה ומפם לעובות – המרחק אינו רב. וכדי להשינה אשרה עד קצוויתכל. לבאר אישל, הולכים לראוח את מחמרי תקופתו של הקיר"ה פראנץ יווף, את עת משרתיתות קשישות הכושות המקום כו התארם עם הנסיבה "סיסי". נכנס, עובם את חעיניים, מרחרה כדי פרצופו חדשן, והוא אומרו מה דעתך על פרתיתות קשישות הכושות המקום כו התארם עם הנסיבה "סיסי". שבעים של החילה המאה, שאל אותי אנחנו, שלראכון לב איננו נימנים עם לקלוט את הריחות והניחותות וכני עוד סיכוכז

בשתי דרגות לפחות. התרבות (עשויות המוצגות בינך לבינה. לא הרחק משם ודאי מרצפן, או שוקולר קשוי...) עדיין ניצב דלפק נפרד זכולו קורש לכריכים. מתנפנפות והסונייה טרם כאה על גם הוא חגיגה סוערת לעין ולחיך. פתרונה. וכל מחגה חסירים נשבע על אז אנחנו בכאר־אישל, עושים דרכנו ממגרש החנייה אל הרחוכ המסחרי כו מצוי "צאונר". קיבותינו הומיות ודמיוננו שט לו אל מתווות ה"טראנש־שוקולר", ה"רולרה־בורפשט"

חשאי בין צר א' הטוען כי העוגות של

וה"גוגולהוף" זוינאי. והנה אנתנו בפתחו של מקרש־המאפה ועוד בטרם חצינו את הסף כבר מתנפלים עלינו מראות העוגות והעוגיות, העגולות והרבועות, החתוכות והמעורמות. חגיגה מטורפת של שוקולר וקצפת, רוברבנים וצימוקים, קרמלים ומרצפנים, שמרים אפויים ורביכות־מותק ורדרדות, חלות קטנות ושוופות וקרם־שניט שרמי בצקיו כמעט שקופים. שלא לרבר על מחלקת הכריכים – תניגה משוגעת בפני עצמה

מכיר את הכתובת, מי לא מכיר את מסביר הכל.

המנחהל על ידי הגברת גרדה צאונר. גם היא חוזרת. אתה ממלמל ברכה ונועץ כאן, כמו ב"דמל" הוינאי, הדקור את המולג בעוגת הקורכן הראשונה. והריהוט הם בנוסח "הימים ההם" וחלק אנשים מהוגנים, המגיעים ערב, כאילו העתיקו אותם מאלכום

תמונות של שנות העשרים שלושים.

המהוגנים, רצנו לתפש את בית הקפה הניחוחות השטים כחלל. זו ראשית "צאונר", מקדש העונות של אוסטריה ההנאה. אחרייכן אתה מתחיל להלך העליונה. וכאן המקום להזכיר כי לאיטך סביב הדלפק הענקי, הבנוי ביערות וינה נערך מפעם לפעם דו־קרב במיבנה מלכני, כולו זכוכית ובתוכו הזבניות, נכונות לשרת אותך, להשיב "רמל" הן הטוכות בעולם, לבין צד ב׳ לשאלותיך, להסביר לך טיכה, הרכבה הטוען כי "צאונר" עולה על "רמל" וטעמיה של כל אחת מעשרות העוגות

והוא עוד רעב!

זבכן, אתה עורך הקפות איטיות ובוחנות סביב דלפק העוגות רכ־ההיצע תוך השלמה מרה עם הידיעה שלא תוכל לטעום אפילו אפס קצהו של המבחר. אתה מתלכט ומתחבט מה לקחת ועל מה לוותר, מסתכסך עם עצמך, מחליט ומפר החלטה, קובע ומשנה קביעה, עושה חשבון כי תצטרך להתמקם בכאד־אישל לפחות שבועים ולכוא לצאונר לפחות פעמיים ביום כדי להצליח לנגוס משרו מכל ההיצע המטריף. לאט לאט מתערפלות עיניך וגוברים קירקורי

קיבתך ואתה מכין ששעת האמת הגיעה. הפור נופל. אצלנו הוא נפל על "קראם שניט" של תות־שרה; עוגת שוקולד עם קרמל; "צאונר־נוגט". שלושה בסירה אחת. וכל השאר זה כלב. הזכנית שמולך מעמיסה על הצלחת את אשר ביקשת, מניתה את

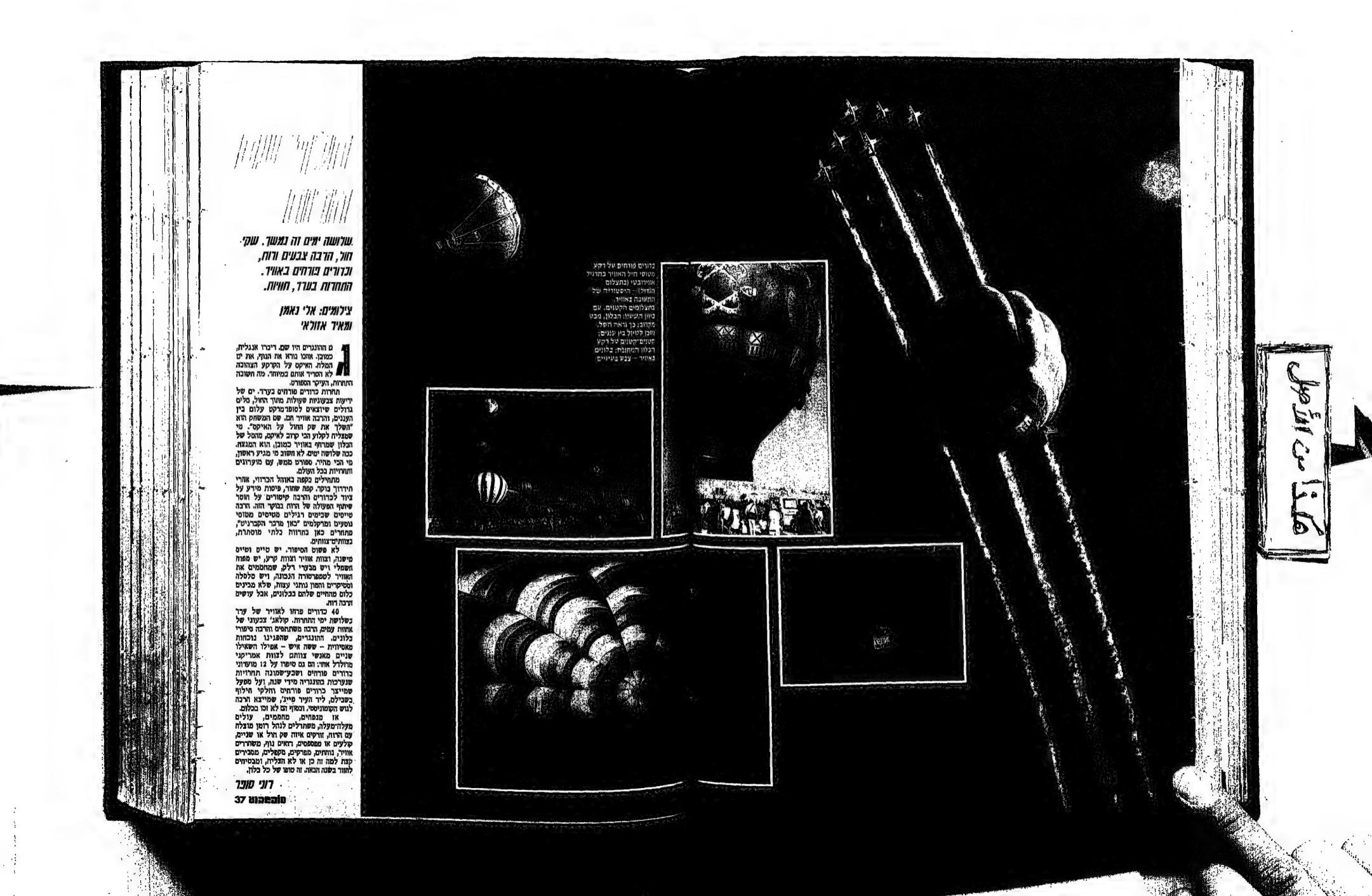
הצלחת בצר, מוסרת בירך מספר הזהה

אין שלט בחוץ. אין צורך. מי לא למספר שהיא מצרפת לצלחת העוגות. בשלנ זה אתה נפרר נצער מרלפק המקום. זמי שלא מכיר – חלון הראווה, העוגות ופונה והולך אל חדרי המציג רק מקצת מתמודות המקום הזה, בית־הקפה, לתפוש את שולחנך. אתה יכול ליטול כדרך את העתון היומי "קפה אספלברה צאונר" נפתח הנתון במסגרת יפה של עץ, נוסח ב־1927 סמוך לגרת הנחל טראון. מלכר אירופה של פעם. אתה יכול לחלות את קמה ועוגות הגישו שם לאורחים מוסיקה מעילך או כובעד על מתלה "קלאסי", קלאסית. מרינאים, נסיכים ומוסיקאים ואם אתה מכיר במקרה אחת מהנשים ידועי־שם, שבאו להינפש בעיר – הכבורות היושבות שם, אתה יכול החכיבה על אנשי אצולה וכוהמה כאחר להשתחוות קלות ולומר כמה מלות - בימנו על נוגסי-העוגות במקום נימוס וברכה כנוסח הנמלץ של אז. והנה כאה המלצרית, מקבלת ממך את פתק 30 קוגריטורים ו-80 עוברים הצלחת ורושמת לעצמה איזה משקה מועסקים כיום במקדש העוגות הוה אתה מבקש יחד עם תעוגות שלך. והנה

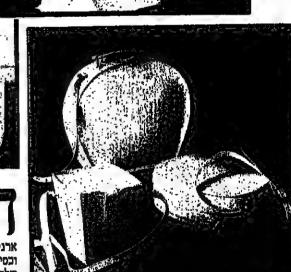
אחרייכן, כשאתה מובס לחלוטין, מניכר מהלקותה בראים, בעיקר לפנות חנוק שוקולד וממוגר קצפה, גוער בעצמך על שנכנעת לתאוותיך הגרולות מקיבתך, מתרומם עמיתך, מניאק משיטה ב"באונר" היא כוו: אתה העוגות, הבעה של עונג שמיימי על

Biagaio 34

35 Bipeale

ארנקים הכי מרשים ומקוריים הם של ארנקים היו ער לאתרונה, התור השתור של האופנה, שונים ממה שער עכשיו הלך על תקן של ארנק. היא הוסיפה להם גם הגורות, מטריות להתפרע בקטע הזה. הלכו שו וכסיות. פיקאסו אמיתית, הסאלומה הזאת, כמו אבא מלכן, חצי עיגול ועיגול שלם. שלוד. לא רק מוכשרת, גם עם ראש טוב לעסקים וכשרון טבעי ליחסי ציכור ופרסום. לא כמקרה נכנסה לארנקים ושאר אביזרים. היא יודעת בריוק ארנק אתר מתחפש לספר, ארנק ערב תלוי על פרק מה הולך לקרות כאופנה וממה אפשר לעשות עכשיו כסף.

החנות הניו־יורקית שאורדי הפבורן הנציחה בעיצובים של פאלומה מיקאמו. לא רק משעשעים, בארוות בוקר אחת, בסרט. שמה מתנוסם על בושם, גם מעשיים. רק עכשיו יצאו לאור. בניוריורק שנמכר טוב מאור. גם השפתון שעיצבה, שנמכר רק ופארים, וכבר נותנים כיוון אתר לאופנת הארנקים. בצבע אחד – ארום עז, שקראה לו "מון רוז" – חבו ותראו. הארום שלי, הוא סיפור הצלחה. עכשיו היא הצלכת לעשות את זה בארנקים.

פאלומה פיקאטר. צבעוניים ומבהיקים, מיכל שאפשר לקחת בן קצת מהבית, כשיוצאים כמו בונבניורות או תיבות לתכשיטים. החצה שנים שמרו הארנקים על צורות שבוניות. אפילו המעצבים הנועזים ביותר לא כל כך העים להתפרע כקטע הזה. הלכו שוב ושוב על ריבוע.

גם פיקאסו לא העיזה לחרוג הרבה היר כצמיד, במקום ידית. מאפשר להחזיק כוס יין וללחוץ יד. גם לרקור כלי לפקח על האתק שננטש היא כבר עיצבה תכשיטים בלעדיים ל'טיפני", איישם. אף אחד לא השב על זה קודם. זה היופי

אוריגנלים של פיקאסו לא תמצאו נבוטיק שברחוב הראשי שלכם, מה כן ישי הרבה ארנקים, כנגרים כבר מתחו את הדמיון לכל הכיוונים. מתוצרת כתול לבן ויכוא, ומה חדש בחצית הוח

סששה תולים על היד עם ידית אות, כמו כשנות עם תיק של גן ילרים.

כמו קופסאות ומימין למטה, "מיני". כל הצילומים הקטנים: סמי כן־גר)

מעטפה גרולה, על תקן של תיק עסקים ומשמאל, "שכא") כמו שפיקאסו עושה אותם, צבעוניים ומבהיקים, כמו קופסאות תכשיטים (במרכז) קצת במו נרתיק למשקפות, אכל בעצם ארנק ומימין למעלה, "מודן") ארנקים לבנים,

> • צבעים – לבן חזר לככב. לא מעשי, כי הוא ● הרוצה – כדרך החוצה, ארנקים עם טלאים, מחלכלך מוד, אבל הולך עם הכל. שחזר כבר נוצות וכל הקישוטים שהפכו כל ארנק לקולאג' של התפסד כצבע של קיץ. ארבקים מלכה שחורה עורות. גם הנחשים, הלטאות והתמסחים מפנים ופנהיקה, בעיקר כארנקי ערכ קטנים. עור טבעי, מקום לעודות או תומרים דמויי עור, יותר רגועים תלך טוב ערכת במוני עור, ארום והלקים. פתות קישוטי מתכת, מסמרים ואכומים. יותר שמיפים צבע לבנדים, טובים למי שיש לה הנטיה היא לחזור לארנקים יותר קלאסיים ונקיים. ודב צרים בעל בנדים, טובים למי שיש לה

מקסימוס משלבים שני צבעים נאותו אדנק. מקשטים בתיפורים או בסיומת של צבע שונה.

■ קשה – לבתור. בחירת ארנק קשה יותר מקנית הד וביה, כל שנה הם מתכוצים קצת. עכשיו, כבר. גדול או בינוני, דך או נוקשה, עגול או מרוכע.

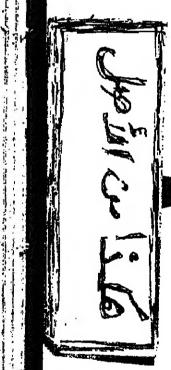
בעי לנחל של תיק לגן הילדים, גרתיק של נשנים שנצמרות שנים לאותו סגנון. אתרות משנות אותן כל פעם שהן קונות ארנק חרש. צריך בחלות, לפעמים על תקן של תיק עסקים גברי...

מקסימום משלבים שני צבעים כאותו ארנק.

להיות "קליק", בין הארנק וביניכם. אל תשכחו יובות - הולכת ופוחתת. יש פתות ארנקים רכים להמתכל בראי, כדי לראות איך הוא יושב עליכם, ומודים ויותר ארנקים נוקשים ושטוחים. אפילו אם מירוחיו מתאימות למירותיכם אשה קטנה עם לשנתיים, כמו תיבח כובעים קסבה, כמו קופסה ארנק גרול, נראית קצת מצחיק. כנ"ל אשה גרולה

ואדנעים כמו גבות. מי שמתלחב מהסגנון • מחירים – משלושים שיח לארנק ארינ במדרונה תומפלגי הות, הן נערות שנולדו עשרים שנים של נחלת בנימין וברחובות הסמוכים, עד 300 ש"ח ב"גן העיר" ובריזנגוף.

३९ ४।२९२।०

1.8

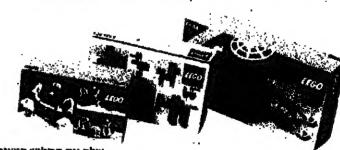

עיתון גדול לילדים (בגיל 2-12)

לוסף מעכשיו – גם למנויים!

פרסים לחותמים מתנה לכל מנוי:

בובת ברבי או משחק הרכבה לגו נייייוו

שלח את חתלוש המצורף עם צ'ק על סך 45 ש"ח. סמן את תשי שבחרת והוא ישלח לביתך בדואר.

		~~~~~	י או	
1		מים ת.ד.20000, תל־אביב 61200 מים ת.ד.	לככ' צ'ופר ו"מעריב" כתבי־עת), מחלקת המנוי	
Ч	תריני מעביר לכם צ'כן לפקודת "צ'ופר" על סך 45 ש"ח כדפי מנוי לשנה אחת (12 גליונות) על "צ'ופר" (המחיר כולל מע"מ)			
		()	נ (12 גליונות) על "צופר" (המחיר כולל מע"ם	לשנח אחת
1	. —	ענה לידה:		שם משפחה:
4		מיקוד		כתיבת
"	אי טקויין/ת בנרס (טויים (סטן את הטבוקע)			אני טעוניין/ת בנ
	1		ו. משחק הרכבה של "לע" (ג יחידות)	ט פובת ברכי

ינוקא שר

(המשך מעמוד 27) עיני – הבל שהור. פה קמים ורואים הכל כתול. אולי עבשיו הגיע לפה גם השחור".

נעלם לך הבתול? "אחר הרברים הנוראים כבית מינזר זה משתחילים לכוא לבקר. ככה השחור חודר לפה. כבר אימשר לבוח".

ונטונטטה מתחילה עונת השיזוף. וכשמתחילה עות השיוף נותרים נערת שיזוף. והנכתרת השמנמנה עומרת עכשיו כלובי כביקיני נועז ובפוזה של נערת שער כשלייבוי ומחזיקה כין יריה אבטיח ענק. ברקע יש גם אנס ושזיפים ואפרסקים. "תחייכי עוד", וורש הצלם תסך הסבלנות, ונערת השיזוף שעומרת להתמוסט מכובר משקלו של האבטיח מסמיקה קצת כגלל שכל האנשים מסבים מציצים לה בביקיני ושמעים אין הצלם העצבני מתעצבן עליה.

ושמעים אין הצלם העצבני מתעצבן עליוי.
וחבורות של אנשים שעשו דיל מצויין עם המלון
מאשרים שהנההנה זכז לנפוש בסונסטה, שהוא בידוע
מלון מאוד "אין" ואפילו הנשיא הרצוג ואנויקו
מאטעם היו שם. ורוכם ככלל לא מכירים את ינוקא,
ניהם לא מהקבועים ולא מהחבר"ה, הסלבריטי"ס יעני.
"ש ימים שאני קם בכוקר ריק. אנשים לא

"יש ימים שאני קם בבוקר ריק. אנשים לא תופשים שאנחנו כני אדם, ולפעמים לא יוצא שום דבר. מי שבא לכאן לחופש יש לו ציפיות ממני, ואני מרגיש נוא לא בנוח אם אני מאכזב אותו. וכומן האחרון יש עישות החומר. כבר קשה לי לחזור על דבר שעשיתי לפני זמש שנים. אני מתפלא על הנשש החירור. איך מיכולים להיות ביחר ולעשות אותם המערכונים מלכן הננח זמן. זה מרהים אותי".

באותיעשרה בלילה, כתוב במודעה, ינוקא מעכיר משחקים כמוערון. המודעה הזו עושה לו שיחור כבר מובוקר. לא בא לו. אין לו מצבירוח. אבל כתוב מודעה וינוקא הולך לשחק אותה. הוא עושה את זה מה, המיף, עיוף, ימים אזרים כאו.

כנקר אכלים ארותת כוקר ואף אחר שכו, כחרר האוכל, לא נראה מוטרד מהעובדה שבעית.ון היתה יריעה על כך שוועדת הבודרות בעניין טאבה מגלה נסייה להחזיר את המקום למצרים. ממשיכים עם הציתה. כמה שלווה. "את סונסטה אי־אפשר לחקים נשקם אדר זה לא תגובה או אגר", אומר ינוקא, "אכל אם יתוירו – יחזירו. לפעמים יש לי וחרגשה כאילו צין להחיד להם. לא יודע".

מהתעשה תחזור לתליאביב?
"עם כל האנטי שיש לי חיום לתליאביב, אני
אחור לשם אם יחיה לי הבוח להרים את עצמי עור
מעם ולהתול מחדש – אתחיל מחרש. תליאביב כבר
לא מה שהתה פעם. היום, כשאני כא לשם, אני מרגיש
ור לאף לי הרכה זמן להתאקלם. כבר לא מכיר את
האנשים, לא מכיר את המקומות. זה קשה. כבר עיר
אתים, לא מכיר את המקומות. זה קשה. כבר עיר

פאי צכיר את עצמי כנר אעשה משהר". מדאני לא. הרבר היחידי שמראיג אותי הוא שאני לא הצה להית אדם שלא מסוגל להחזיק את עצמו. רוצה לצף, ואם אצליח כזה, כבר לא כליכך חשוב מה אעשה. מה שמדכא אותי זה לראות את כל החברים שמוית או או שו הוו הוו הוו לראות את כל החברים

שקעים. אני את האנרגיה שלי אוציא והחצה.
"אני אי שעם לא חשכתי מספים על עצמי, אכל
איאשר להחיר את הגלגל לאחור. עכשיו אני עובר
שינוי קיצוני בכל מה שקשור לטיפול אישי, לסגנון
איש. קשחי טעריות, שהיתי בהן ושילמתי בשכילן. הן
עצו אחי מלהתפתח ולהגיע לררגה גבוהה יותר של
עצמי וה הכל מאור. היום קשה להתחיל מחרש".

אתריכן הוא הולך לשחק שש־בש עם השיח' פגעם איו שינוקא החליט פגעם אינו שייח' אלא הבר בדווי שינוקא החליט ליוא לו שייח' וזה די מצא חן בעיניו. "אני אוהב שקים", הא אומר כדרך החוצה, "כי בשש־בש אפשר לדמת, אם לא מרמים – זה לא מעניין. ומה הטעם משחק עו מעם לודוק קוביות"?

מיכל קפרא

קדמני משלם

(תמשן מעמוד 20) באוניברסיטה. "עניי עירך קודמים", הוא שוכ מחייך. "אני עוזר קורם כל לחיילים דרוזים משוחררים".

וח"כ דן תיכון אינו דרוזי. רק "ידיד עמוק". לסלמן קרמני, כך הוא טועו, יש גם ידידים במערך. פעם, כשנקלע מפעלו לקשיים, פנה לגולדה מאיר ז"ל, היא הכירה בחשיבותה של התעשיה במיגזר הדרוזי, וחילצה את מפעלי קרמני מקשיהם. גם פנהס ספיר ז"ל ("אין ספק שהוא היה איש גדול") הורה לסלול מיד כביש עוקף שיוביל למפעלי קרמני. והיום ישנו דן

סעיד קדמני: "המערך שיריין מקום לנציג דרוזי. לדעחי בחרות לא נבחר דרוזי בגלל ריבוי המועמדים מהעדה. זהו מיגזר שזקוק בכנסת למישהו שמכיר את בעיותין".

מרוע אתה, מר קרמני, תעשיין גדול כל כך, זקוק להתהכבות הזו באנשי השלמון? מדוע בארח״ב אין היזמים זקוקים לשלמון על כל צער ושעל? "אמריקה זו אמריקה", אומר קרמני. "וזו

המציאות שלנו. זה המגרש הכיתי שלי". ותתלות הזו בשלמון לא משריעה לך? "מתרגלים", אומר סלמן קרמני ועיניו הקטנות

אחיו סעיד הרבה יותר בוטה, פחות זהיר בדבריו ויותר גלוי. סעיר, סרן (מיל.), מאוכזב מכך ששום דרווי לא נכחר ברשימת המועמדים לכנסת של תנועת החרות. הוא מודה בפה מלא וללא היסוס כי תמך במועמרים לכנמת בחרות, ביתורים ככורווים. אין הוא מוכן לנקוב כשמות, רק מאשר כי ערך כנסים באולמות ששכר, כי חיה מעורב אישית כטלפונים ושאר מיני "לוכינג" שעולים בכסף, ומכטיה שבפעם הבאה כבר יקח את עצמו בידיים וירוץ לכנסת. "היה צריך להיות נציג דרוזי, אין ספק", הוא אומר. "המערך שיריין מקום לנציג דרוזי. לדעתי בחרות לא נכתר דרוזי בגלל ריכוי המועמרים מהערה (שכעה). זהו מיגור, שוקוק בכנסת למישהו שמכיר את בעיותיו. בליכור הבינו שזה חשוב, אבל בגלל ריכוי מועמרים, דימוקרטיה ותוסר שריון – לא נכחר אף נציג מתוכנו. קרוב ל-1300 חברי מרכז הצביעו עבור הדרווים, אכל קולותיהם התפורו בין המועמדים הרבים".

עיר קרמני אינו ממורמר. רק מאוכוב. הוא גם לא חש בתסיסה כלשהי בין חבריו. אין הוא חושב שהרבר פגע בסיכויי הליכוד בבתירות. "קח לדוגמא את דור לוי, שהשווח את תנאי החיילים המשוחררים הררוזים לאלה של היהורים; או אריאל שרון, שקירם כמה מפעלים בכפרי חדרוזים; וגם מישה ארנס, עם תכניתו המשורסמת לפתן שוניון מלא לעדה

ררכו של סעיר קדמני לחרות לא רופדה ב"דן מיכונים" שפתחו בפניו דלתות. הוא עבר במפעלי קרמני בבאר שכע, הכיר הברים יהורים מסגיף חרות בעיר, הוזמן, ראה, מצטרף. "הסכמתי עם הדרך, וכבר שנתיים אני חבר מרכז תנועת החרות", הוא אומר

בפשטות. את אווירת השוק בקאונטרי קלאב בהרצליה, שם בתרו המועמרים, דווקא אהב. את הסטיקרים, הבלונים, והסטייקים, "איזה עוד דרכים יש לשכנע": הוא שואל. "גם אני שכרתי אולמות ועשיתי כנסים למען כל מיני מועמרים".

אבל מל זה עולה כסף רבו "נכוף", הוא מאשר. "למען החברים והתגועה, רגם להפייב. ואני ואמנהי בחברים חללר":

ינכוך, הוא מאשר צריך גם להקייב האני האמנהי בחברים חללרי:

"יהודים בעיקר. לא נזכיר שמות". וכמה זה עלה? טעיד קרמני שותק. "לא רוצה לגלות", הוא

אומר. במשפחת קדמני לא תשמע ויכוחים פוליטיים. ישנו עור אח אחר שהוא חבר מרכז תנועת חרות, קאסם (במקרה הוא גם מנהל המתפרה), ושניים נייטראליים. שלא לרבר, כמובן, על איש הדת. האם רק צירוף מקרים הוא ששלושת מוקרי הכוח הכלכלי במשפחת קדמני נוטלים גם חלק כה פעיל במפלגת

השלטון בימים האחרונים חתמו 700 חברי מרכז החרות על עצומה, השראת להכניס את סעיד קרמני לכנסת. זה קרה לאתר שהתכרר כי אחרי שנים רבות של נציגות דרוזית בימין הכנסת, דווקא למערך יהיה נציג דרוזי ככית הנכתרים שלנו, ולליכוד לא. סעיד ביקש לא להגיש את העצומה. "אין זה העיתוי הנכון", אמר. "בפעם הכאה אתמורד", הכטיה.

סעיר מבקש להרגיש כי מעורבותה של משפחת קרמני בפוליטיקה נוערה, בראש ובראשונה, להשפיע על פיתוחו של הכפר הררוזי אך אולי גם להזיז פה ושם רברים במישור הלאומי. "עד שאחי החל להקים מפעל, כאשר איש לא העלה ברעתו להכנים תעשיה לכפרים הררוזים, היתה התפלגות התעסוקה בכפרינו פשוטה וברורה: כוחות הבטחון (מג"ב, צבא הקבע ושירות בתי הסודר), וחקלאות. אחי הוא חלוץ התעשיה בכפר הדרוזי, למעשה הוא עשה מהפיכה".

הצעירים, כמו צעירים, אהכו את המפיכה הזו
זהצטרפו כהמוניהם למפעלי קרמני. סעיד קרמני מודה
כי יש למשפחתו גם מתנגרים. כמו ראשי החמולות
המסורתיות, שנדהמו להיווכה שלפתע צץ לנגד
עיניהם מעמר חדש בכפר – מעמר התעשיינים
המשכיל, הנמרץ, שאוהב תנופה ותמורה תומך כנו",
מבטית סעיד קרמני. הזמנים השתנו. אנשים תפטו

בטתון". ועכשיו ייהפכו 150 דונם בפאתי הכפר ל"גבעת קרמני". כשמעירים לסעיד קרמני שזה נשמע כמו מאפיה, ההמתגרות המשפחתית הזו על גבעה מבורדת מהכפר, נישאת מעם, הוא מחייך ומקבל את ההערה בהסתייגות: "מאפיה חיובית", הוא אומר. "מאפיה היא חברה סגורה. אבל הקרמנים עושים לא רק לעצמם. אנו תומכים ברבים-דכים, במוסרות חינוך"...

במפלגות... סלמן קרמני מתערב בשיחה: "אני מבקש לא

להרחיב בנושא התרומות". את חכמתו לא רכש סלמן קרמני בכית הספר או באוניברסיטה. כל חכמתו היא חכמת חיים נטו. "ניסיון חיים", מוסיף סלמן קרמני הסתייגות. "אינני טוען לחכמה. יש גם הרבה מזל. למשל, מולי הגרול הא שלאבי לא היה כסף לשלוח אותי ללמוד. שהרי אם היה לו – יכולתי להיות מורחן היום".

את המילים האחרונות הוא פולט כאנקת רוחה גרולה. "כן, כן, יש הרכה מקריות כחיים", הוא שכ ואומר. "למדתי גם שתמיר מעו יוצא מתוק", הוא פורש פרק נוסף מהכמת חייו. "אם היו נותנים לי את תהלוואה של 1000 לירות כמסעלי המתכת כדרום, אולי הייתי היום עדיין מנחל עכורה שם".

ונסיון החיים שלו גם לימר את סלמן קדמני כי במציאות הישראלית טוכ להיות קרוב למימסד. טוב שמתיידרים עם איזה עוזר בלשכת שר המסחר, כי מהצעירים האלה יוצאים במוף חברי כנסת ואף שרים וראה יצחק נכון, ראה שמעון פרס). מי יודע, אולי גם מרן תיכון ייצא פעם משהו. וככל זאת, עם כל ניסיון החיים שלו, מרשה לעצמו סלמן קרמני לצאת בהצתרה: "לעולם לא אעכור למערך".

מי שעוקב אחרי דרכו של קדמני בפיחוח מפעליו המשגשגים, יכול ללמוד מהצהרה זו אחת מן השתיים: או שלמעדך אין סיכוי לגבור בבחירות הקרובות על הליכוד, או שמפעלי קרמני כל כך מבוססים היום, שאפילו בלי דן תיכון ושות' הם ימשיכו להתפתח.

עמוס לבב

4) שוספטום

יורים ובוכים

זה, הם מכקשים. אי אפשר. הם מתיישבים על הספה, שלו, בפברואר, ביקשתי לראיין אותו. הוא סרכ. אחר ליר השני. ואכיק כאמצע. לא יורעים מה לעשות עם היריים והרגליים. לא נוה. מאור לא נוה. הכוס של פלאש. "מה זה היה"? שואל זאביק. "פלאש" אנחנו על הר געש שצריך לכבות אותו. ואם אנחנו לא נעשה אומרים ביתד. 'חשבתי שזה בקבוק תבערה', הוא אומר את זה בעצמנו, יעשו את זה בשבילנו. יחליטו החלטות וצוחק, קצת במכוכה.

יורם מרבר על גז מרמיע. "השתדלנו בתקופה הראשונה להשתמש כמה שפחות ברימוני גז, כדורי גומי. אלות. הררגים שמעל מקבלים פירבקים ממשתפי פעולה. הם מספרים להם על הגדוד: מהגדוד הזה מפחרים פחר מוות, הגרוד הזה פראיירים, לא מפחרים מהם ככלל, עם אלה אפשר לעשות הכל. בשלב מסוים אמרו לנו שאנחנו לא יורים מספיק גו מרמיע. לא זורקים מספיק כרורי גומי. או הלכנו על

קורו: "כדי לא לצאת פראייר, אתה מתחיל לירות. רווהי ההסלמה, רווהי החררדרות. וזהן ההרגל".

ואכיק: "כשהגעתי למרכז חברון בפעם חשניה של המילואים, האיש מהסטייקיה המקומית נופף לי לשלום. אהלן, אמר. הם זוכרים אותר מהפעם הקורמת. אם היית נפל, הם יתנהגו בהתאם. וכך גם היהודים. המתנחלים".

קורו: "כשאני הייתי במילואים בפעם השניה, אמר לנו מ"מ סיור, שצריך להסביר לערכים המקומיים שאנוגנו מטורסים. שלא כראי להם לעשות לנו צרות. הוא נכנס לכפר, טירטר אותם, ואמר להם כמפורש, שיעשו צרות לגדור הבא. שלא כדאי להם להסתבך איתנו. שאנחנו מסורפים. זה היה הפתרון שלו לטווח הקצר. הוא רצה להחזיר את התיילים שלו הביתה בשלום. ושהגדוד הכא שכמילואים, ישכור בעצמו את הראש. ואולי זו הטעות האיומה"...

יורם: "קרה איזה מקרה נאחר ממתנות העליטים. מפחיד לאללה להסתובכ שם, בסמטאות האלה. אתה עובר שם, בין כל מבטי השנאה האיומים, והלכ דומק. לא. לא רס מפחר".

זאביק: "נכון. אתה יודע שאתה יכול להיכנס למצב שתהיה חייב לירות. זה מה שמפחיר".

יורם: "סיטואציה קשה. כאחר הערכים עכרנו כסמטה חשוכה. כמקום שורקו אבנים. במקום להוציא אנשים מהבתים לסררת חינוך, החלטנו להכנים רימוני עשן ופצצות גו. היה מסך עשן מולנו. אחרי שעה, שמענו בקשר שפצצות עשן נכנסו לבתים, וילדים בני שנתיים־שלוש, נפגעו בהרעלת גז. 11 אנשים, מתוכם שישה ילרים, פונו לכתי תולים כחברון. היה קשה ביותר, המחשבה הזאת, שילדים קטנים נפגעו. ושאתה זה שגרמת לזה. ואני שמעתי כבר על ילרים שמתו מהרעלות גז. ווה, למשל, דכר לא חריג. לא חריג אולי גם זה יסרה. הבעיה האמיתית תהיה כאשר חבר'ה לתלוטין. אלא כהתאם להוראות".

חרי שתיקה ארוכה יגיד זאניק שאין מלחמות לוקסוס. ושכל זה קורה, כי הפתרון , לא יכול לחיות צבאי, אלא מריני. ויורם אומר: "צריך להגיע לפתרון רדיקאלי. לצאת מכל השטחים או לגרש אותם ולירות כהם. כי היום בשטחים. ואם יסתירו ממגן את האמת, הוא לא אין, פשוט אין פתרון ביניים". השת להם עם הראיוו הוה. הם מכו

להרגיש, שהכעיה היא לא של צה"ל. צה"ל עושה את מה שתוא צריך לעשות, כצורה הטוכה ביותר שהמצכ מאפשר. זו המדיניות, הם אומרים. כעצם היעדר המדיניות, שעושה את המצב כל כך בלתי אפשרי. לא. לא היה עולה בדעתם לסרב לשרת בשטחים. מה פתאום? הם מחוייכים לעשות את השרות הצכאי שלהם כמתכקש. כו, גם אם זה אומר 60 יום במהלד חצי השנה האחרונה. גם אם זה אומר, מכחינתם של ואביק ויורם, לעזוב עסק פרסי לתקופה כל כך ממושכת.

זאביק הרי יכול היה מזמן לבסש להפסים את תפקידו כמג"ד. הוא עוסק בפעילות הקשורה בצבא, בגדור שלו, גם מעבר ל-60 ימי המילואים, וזה מקשה עליו מאר. אבל קשה לו להתנתק מהחבר'ה שלו

Hipepia 42

בגרוד. הם הולכים כל כך הרבה שנים כיחר, והוא לא הם לא אוהבים להצטלם לעתון. אי אפשר בלי יעווב אותם עכשיו. אחרי תקופת המילואים הראשונה עכשיו, הוא אומר, הוא כתחושה שאנחנו מאחרים את הרכבת, שהעולם לא יחכה יותר מרי. שאנחנו יושבים בשבילנו. ועדיף שאנחנו נעשה את זה, גם אם זה קשה ואכזרי. אין, אין שום סיבה לשלוט על עם זר. הם

מחכרון יכואו לכאן אם הם רוצים. "כן", הוא אומר, "מרגיז אותי שבתור אזרח, ואפילו בתור מייל אני מפחד להסתוכב שם. ואילו הם פה, כתל אביב, מסתוככים כלי שום פחד. אני נכנס איתם כל כוקר בפקקים הגדולים לחל אכיב. הוא צועק עלי ואני צועק עליו. הוא מרגיש כבית, ואני, פה, לא

צריכים להיות שותפים בשלטון. הפתרון צריך אולי

להיות, שגם יהודים יוכלו לחיות שם, ושערכים

זאביק: "חייל שנמצא במתח כל הזמו, שיורה על זורק אבן, מישהו יכול לשפוט אותוז מישהו מאלה ששופטים חייל כזה היה פעם בסיטואציה כזו"ז

> מרגיש שזו הארץ שלי. לא מרגיש בכית". יורם: "מה שנכון, דרך אגב".

השתיקה הואת, אומר ואביק, נובעת מהאמונה שלך. "אני ממלא את התפקיר כצורה הכי טובה, אם אני מאמין כמה שאני עושה. אבל כרגע שאני לא מאמין בפתרון צבאי, כאן מתחילה השחיקה. וזהו עם חושב. אולי", הוא אומר, "אולי היה צריך לחביא חיילים לא תושבים כרי שיעשו את העבודה הזו".

סורו: "אנחנו. גדורי המילואים שמגיעים לשם, לפחות בוגרים. יש לגון את הרעות המוצקות שלנו. צריך לקרות משהו מאד דרסטי כדי שגירה על ילדים. שהיום הם תיכוניסטים יגיעו לשם. אז, כשאנחנן כבר לא נהיה שם".

יורם: "כיוון שאצלנו העם בותר את השלטון, העם צריך לדעת. הוא צריך שיהיו כידיו כל מכלים כדי להחלים את מי הוא בוחר. ואת הכלים צריכה לספק התיקשורת. אני לא בטות שהעם יודע מה כריוק קורה יקבל את התחלטה הנכונה".

ומחמיר"ז

זאביק: "יש מי שמדבר היום על ההידרדרות: לפני חודשיים התעסקנו בהפגנות. כאכנים. היום זה בקבוקי תבערה. ויש אמצעי לחימה בשטוו. יש הרבה נשק. ומה עם התריגים! מישהו שומע עליהם! אז מה זה אומר, זה שלא שומעים, שאין חריגים יותרז בוודאי שיש. רק לא יורעים עליהם יותר".

יורם: "אני מרגיש שאנחגו חייבים להפור את העולם כדי למצוא פתרון. ולא רק שלא עושים את זה, ולא עושים את ההיפך. צריך למצוא מתרון כבי שאנשים צעירים כארץ הזו' יוכלו לחיות חיים נורמליים, ולא ילכו כל שלושה תורשים למילואים כדי להרביץ לנשים וילרים. לא את זה רצינו".

ואבים: "המונים משתחררים ונוסעים לחו"לי.

קורו: "ושיתחילו לראות מה קורה. ולהניד את זה בקול רם. אמרו אין אינתיפאדה. עכשיו אומרים אין רליקות. והארץ כולה בוערת". אביק: "זה האבסורר הגדול. 20 שנה אנחנו

שולטים בשטת, ולא יורעים מה קורה. 20 שנה חלפו עד שפרצה האינתיפאדה. כשנים האלה . הקימו ישוכים יהודיים, הצבא שלט כשטח, שרותי הבטחון, המינהל האזרחי. כל הנציגות הכטחונית היתה שם. פרצה האינתיפאדה, ואף אתר לא ידע מאיפה היא באה ולאן היא הולכת. היום אנתנו נלחמים כעם שרוצה עצמאות. וזו מלחמה בטחנות וזח. הם לא יפסיקו את המלחמה בגלל שאתה קשות. הבקבוק יעוף מגבעה אחרת. אתה תהרוס בית – יעמרו על בית אחר. אתה לא יכול להחזיק אנשים כעוצר שמונה חודשים".

סורו: "אני מרגיש שאנשים יורדים מהפסים. לא חושבים כמו שצריך. וזה עובר גם לחיים האזרחיים. הבן־אדם מגיע הביתה אחרי חודש כזה, הוא עוד לא משתחרר. זה עושה משהר".

אחר כך הם מרברים על השנאה. על הילדים שעושים שם מה שהם רוצים, שאין סנקציות לא נכית ולא כבית הספר. על כתי הספר שסגורים כבר חודשים. על ילדים שיגדלו שנים כלי חינוד. וואביק אומר, שמה שהכי כואב לו, זה ההתבטאויות של הפוליטיקאים. כשיוסקה שפירא אומר שהצבא לא ממלא את התפקיד שלו. זה מרתית אותי. זה מרכרך אותי. אין בן אדם, איש פוליטי, מעיז להגיר רבר כזה. הצבא לא ממלא את התפקיד שלוז זה התפקיד של הצבאו אנשים קורעים את התחת, והוא, נכתר העם, אומר דבר כזהז כשיש פוליטיקאים שאומרים דברים כאלה, אתה אומר: ריבונו של עולם, בשביל מה אתה עושה את זו-בשביל מיז אני מנסה לטעת בפיקודים שלי את ההרגשה שמה שאנחנו עושים זה לא לרוחנו, אכל אם עושים, צריך לעשות את זה כצורה הטוכה כיותר. ואתה, יוסקה שפירא, אתה כאיש פוליטי עשית את תַפּקידן־ז חשבת על פתרוןז הצעת פתרוןז התפטרת כי

לא סכלו את הפתרוו שלד"ז יורם: "תרומתנו הצנועה תהיה, שמי שצריך להחליט יוציא את הראש שלו מהחול. כמרינת ישראל, לאורך השנים, בהרכה מאור תחומים אנשים מעריסים להיות בת יענה. לא לראות מה קורה סביב. לחכות שָהפתרונות יגיעו ולא ליוום אותם. חייבים, הייבים

לעשות משהו". קורו: "מתוך ראגה כנה. זה גורל הילרים שלנו. המשפחות שלנו. צריך לתת לכל המערכת שפיות. בעיקר למערכת הפוליטית. אני לא יודע כמה הם עסוקים כל הזמן. איפה הכו בכלל"ז

אכל אתרי הרכה הרכה שעות של דיכורים, כשעה מאוחרת כלילה, אומר קורו שתפיסת העולם התבלבלה לו קצת אחרי המילואים. שהרעות שלו השתנו שהוא כבר לא יודע. שהראיה של מה אנחנו עושים כאה לטווח הרחוק, השתנתה לו. "אם אמרתי פעם שההתנחלויות הן סרטן – היום אני כבר לא יודע. הן יעד להתקפות מצירם. אם אלו לא היו, אולי היו זורקים פה אבנים. אנחנו נרחקים. אין מקום אחר עבורינו. או מה זה 40 שנה של סבלו לקח למדינות מאות שנים עד שהבירו במעמד שלהם. אז ייקח עוד

100 שנה שנאכל הרא, ורכו, ובוץ. ואבנים "ואולי צריך לשכת על המקומות הכי בסוחים מבחינתנו. תחלים שאלה הם הגבולות שלך ותפוס אותם. שיעלה כרם ואכל ושכול. אז יכח 150 שנה, אבל יום אחד זו תהיה המדינה שלך. אן אם חושבים כך, יש להתנחלויות תפקיד השוב מאד. כמו שאם לא

היתה מטולה, לא היתה היום אצבע הגליל". ואו יגיר יורם, שגם אם הגבולות מובים, זו לא סיכה להישאר כהם. כי יש בטח גבולות עוד יותר שובים. וקורו יגיר, שאם היה ממשיך כקו המחשבה הוה, או אולי גם לא היה צריך להחזיר את סיני. ולמה לוויצמר לגבולות 67' כשיוויים לך ליד חבית. לא, וה לא עמרות פוליטיות. זו מכוכה. וכלבול. והרכה מאור

טימה קדמון

פנטרארו לא יגיד שהשאירה אחריה את הדברים כלתי מושלמים.

הומנה למחול המוות

נטיח שיבוא לקחת אותה. חורש אחרי מותו,

וכם. כקיא בתורה. ואם הוא אמר שיבוא אז אפשר

לנליה רומה שהיא צונחת במנהרת הזמן, חוצה

א תתם הרמיון ונכנסת אל ארץ האמונות התפלות.

רבורה, עוזרת הבית הצעירה, הפצירה כה שתבוא

לרכר עם אמא משום שהיא כבר מכינה את התכריכים

מה שהרהים את גליה היה המטבח החרש שמצאה

נוירה הקטנה, בקומה השלישית של שיכוז, בררום

תלאכיב. דירה בת שלושה חררים. בסלון טלוויזיה,

מרסה תורקת, וחדר שינה קטן ובו מיטה כפולה גרולה

הממלאת כמעם את כולו. מטבח חדש, נוצץ, כמו נזם

נברת הבית כבת 50, משפחת שחורה, שמלה

קחודה, נעליים שחורות. כל אלוז שימשו מסגרת כהה

לשתי עיניים שחורות שלמרות היגון שניבט מהן,

אפשר היה לקרוא כהן רעב לחיים. לגליה קשה היה

להאמין שהאשה נמוכת הקומה, הוריזה, הממהרת

תפיד ומעניקה לך תחושה של כספית זורמת,

אכל המטכח הוא הוכחה לנצחוו התקווה. איזה

הגיון יש לאשה שלפני עשרה ימים מת בעלה, לקום

מהשבעה ולהחליף באתת את המטבת, אם היא כאמת

גליה, ראתה כתנור התרש, תנור חשמלי בן חמש

להכות שניצב בכבדות, מקרין את צבעו החום, בטחון

והנטחה שגברתו מתכוונת לשפות עליו כוסות קפה

ונים, להכין עליו ארוחות טעימות. התנור היה רמז

השוטי כנחל שאין לעמוד בפניו, הסבירה לה כי

אתרי שבעלי יבוא וימה אותי, יבואו כל הקרובים

השננים לבית. לשבעה. איך את חושבת גברת גליה

פאני אלך מכאן ואשאיר לחם מטבח מלוכלך שהם

ושר, היא רק כת 50 וכל החיים לפניה, אכל כשהבעל

אומד, פי היא שתמרב. אם החלים לכוא לקחת אותה

היא חלך. לפני יותר מ־30 שנה, בא ולקוז אותה מבית

אבו ואו הלכה אחריו מבלי לשאול. מאו היא כל הומן

תולכת אתריו. מרשות אכא עברה לרשותו. הוא קיבל

לא ששרה רוצה לחיפרד מהעולם. בסופו של

אכל שרה גברת הכית, בפולה המתנגן

שהא מתכוונת להתמודר עם המוות ולנצח.

יטא וינידו לעצמם איזו עקרת בית הייתי"ו

מתכונות ברצינות למותה הקרוב.

מתנונת לפסוע לעולם שכולו טוב.

ממלכה רחבת ידיים שתמיד מצויה רק כסיפורים או

ממר על מלה שלו.

אמר. יבוא לסמת אותה אליו. עכשיו היא

ככובד ראש. בסופו של דכר, כעלה היה אדם

מכינה את עצמה לפגישה. מדכרת

גליה עמדה כלב המטכח הזהר מנקיון וגילתה כי במשמעות עמוקה איננו משמש פולחן לחיים אלא, שערות שיבה, ככי וצער. חוץ מוה, הם מפונקים. אכיורי פולחן המוות.

> כך היו ההודים מעלים את נשותיהם על מרורה, קורבן לאחר שהבעל הסתלק מהעולם. אשה צריכה ללכת אחרי בעלה. לאחר מותו אין לה חיים משל עצמה. היא נשכעה לו אמונים ואין לה זכות לעמוד חלילה בפיתוי.

לגביה הכית הוא מכצר. מאחר ובעלה התנגד שתצא לעבודה, עקרת בית, זה המקצוע היחיר שלמרה. להיות אם ואשת איש, זהו יעורה. ואז, לאתר מחלה נפטר. תחילה כא השיתוק. החררה. מה תעשה כלערי בעלה. אפילו יום אתר לא חייתה מכלי שיהיה ארון האב והבעל, שני הגברים ששלטו בה ביד חוקה. קיבלה כשלוות רוח נמוכה את רודנותם. עכשיו, היא מתכוננת בדאגה מבעד לחלון. הרחוב נראה לה גדול ומפחיד. עצם המחשבה לצאת ולהתמודר איתו מטילה עליה חרדה.

הבעל הכיר אותה. לכן אמר שיבוא תורש לאחר מותו. בחודש הזה מוטלים עליה תפקירים. היא צריכה להכין את הקבר הזוגי של שניהם. להומין מצכות.

לחרוט את השמות. בזמן שנותר לה, עליוו להתאבל. האדם איננו מסתלק מן העולם כלי שירצה שמישהו יוכור אותו, יתגעגע אליו. כלי שיחטר לפחות לאיש אחר חי עלי ארמות. וזהו תמקירה. היא צריכה לשכת ולמלא את מכסת הגעגועים, את כוס היגונים של תככי והבגרים הקרועים. משום שארונה ובעלה מצפה זאת ממנה. לשם כך השאיר אותה חודש ימים לברה. אלא מה, כדי שתבלחז אחרי שיסתיימו ימי האבל,

הגברת תמיים את תפקירה ויבוא לקדת אותה. אבל לא רק בגלל האבל יהוא קנאי נורא כמו שאת רואה אותו נכרת גליה". גליה שלא ראתה אותו מעולם, הניעה כראשה כאותה ברית סמויה שכין נשים.

עמרו במטבת. גליה, דבורה הבת, ושרה בעלת "אף פעם הוא לא הניח יוי ללכת לבר אפילו למכולת, הבית. המטבח זהר מנקיון. לא רק את התנור החליפה אני, את יודעת הייתי וערה יפה. כולם רצו אותי. אלא קנתה בהזרמנות מקרר יד שניה. מקרר של 16 בשכונה, לא היתה אחת שהגיעה לקרסוליים שלי. הוא קוב ועכשיו היא ממרקת ומנקה אותו כדי שייראה היה צריך להאבק הרבה. לעבור קשה. באמת לא כל כך חדש. גם את השיש הסדוק במטכת החליפה. אף אחר רציתי אותו בהתחלה. היה שם אחר כזה גבוה עם שפם. את יודעת גברת גליה, אכל את יודעת, אי אפשר לסמוך על גברים יפים וגבוהים. הם חושכים רק על עצמם. אתר כך הנשים רצות אחריהם. ויוצא מזה רק רגילים שכל היום יטפלו בהם.

שלי לא היה יפה. נמוך, כהה, כתפיים רחבות שבגללם הוא נראה עוד יותר נמוך. סנטר חלש שכגללו הצמיח זקן עבות. המסכן שלי לא היה יפה אף פעם. בעד זה היה קנאי. אלוהים. כל פעם שחייכתי היה יורד עלי רצה. אפילו כשהייתי צוחקת סתם היה מנסה להיכנס לתוך החלומות כרי לחפש סיכות לקנא. וכשהוא מקנא אלוהים, הוא גהיה ירוק, כחול, אדום ואתריכד חיוור כמו מת אללה ירחמו. ואו הוא מתחיל לצעוק. כָהתחלה בשקט, כמו ציפצוף, כמו של אחר שנגמר לו הָאוויר בריאות ואחר כך, הציפור הופכת אריה. אל תשאלי איזה שאגות. הוא פחד המטכן שאחרי שהוא ימות, אני, את יודעת (מנסה לצחוק אכל הצחוק איננו דכק לקמטי פניה. כדרך שכושם איננו דבק בעור כמוש), לכן, הוא אמר שיבוא אחרי חודש"...

השיתה שוסעה מדי פעם על ידי דמותו של פועל כבן 60. רחב כתפיים. שער לבן פרוע יורד על מצחו. בגופיה. נוטף זיעה. זוג עייניים קטנות. חיים הנגר. שכן ויריד. הוא אחראי עכשיו על הכנת

הרירה... והוא יתקין לה גם את הארון. בליל ה־30 לבשה את תכריכיה הלבנים, נכנסה למיטה, עצמה את העיניים ממתינה. הדירה התמלאה כני משפחה. נכדים, כנים, שכנות. מפצירים כה לקום. מכקשים ממנה

"לצאת מהמיטה הארורה". אכל היא ממתינה. "הוא אמר שהוא יכוא אחרי 30 יום. כלומר הלילה. אף פעם לא

בחדר סמוך ניצכ הארון. בחנת היטב את עכורתו של חיים, לפני שאישרה את הארון שישמש מרכבה בררך למעלה. אדישה ואטומה לתחנוני משפחתה. שוככת כהררת ככוד. פניה השחומות הקמוטות צרוכות השמש, פנים עייפות שמחרשת הסבל תרשה בהם תלמים ארוכים, היו עכשיו נינוחים. סיימה את תפקירה. עכשיו נשאר לה רק

להמתין. בעצם כל ווייה היא ממתינה. גליה שהוזעקה לדירה על ידי רבורה, היתה עדה למחזה שלא האמינה שהיא עתידה לראות. אשה הולכת למותה כעודה כשיא

רעכונה לחיים. כשלוש אחר חצות נרדמו כני הכית מעייפות. גליה נימנה בכורסה. כאור ראשון, כאשר הציפורים צייצו, כאותה סימפוניה עליוה של שחר, רגע לפני שציוצם יירמס ברעם גלגלי המשאיות, התעוררה וחשה שמישהו עטף אותה בשמיכת פיקה רקה מחמת צינת הכוקר. פקחת את עיניה וראתה, אשה בתכריכים רוכנת עליה בראגה. מיצמצה בעיניה בבהלה. זאו שמעה את קולה התם של

שרה, "היה לך קר. יותר כראי שתלכי לישון בכית". ואחר־כך הוסיפה כחיוך של קבלת הריו, נשל תקווה אני חושבת שהוא כבר לא יבוא. את יורעת זו הפעם הראשונה שהוא מבטיח ולא מקיים"...

> את מכנת האב. למרות שיש לה כבר ילדים ונכרים עדיין הוא ארונה ובעלה. והיא לא מעלה אפילו על

43 BIDEDIO

אסטרולוגיה

מיכאיל גורבאצ'וב: חביב וחייכן, מסוכן וקטלני

יכאיל גורבאצ'ונ נולד ב־2.3.31, בצהרי היום, בסווסטופול שברוסיה. ההורוססופ שלו מעיד על היותו אדם חוק, מתוחכם ויוצא־דופן. השקפת עולמו פלורליסטית: ואזיים בנויים על עקרון של ריבוי ושוני: הריבוי יוצר מתח, המתח מַפרה ומאפשר התקדמות והתפתחות. יוצא מזה שכל ארם יש לו הזכות לחופש האמונה והדעה – כל זמן שהדבר אינו פוגע במישרין כגורכאצ'וב עצמו.

כאן אנו מגיעים לפן מוסתר היטב באישיותו של נשיא כריה"מ: הוא רגיש ופגיע כמירה קיצונית. הוא נוטה להעלב מכל מלה שאינה במקומה, להיפגע כל אימת שנדמה לו שהשני לא תמך בו במירה מספקת ולטפח זעם עצור כלפי מי שממש "חטא" נגדו. הוא אינו שוכה שום עוול אישי, אמיתי או מרומה, שומר טינה כל ימי חייו וכשתהיה הזדמנות – ינקום. האיש הסימפטי, החביב והחייכן יודע להיות אוייב מסוכן

אך גם כאשר הוא נוקם, הוא עושה זאת ב"אלגנטיות". הוא תחמן מקצועי, ערין, אדיב ומקסים כלפי תוץ גם כאשר הוא מתכנן את מסלת אויבו. רק אם ייעשה לו עוול רציני, גלוי וכוטה - ישלוף את צפורניו בגלוי. וכשתנות עליו רוח הנקמה, לא יסתפק בפחות מאשר הרס מוחלט של קרבנו.

לגבי גורבאצ'וב, כימיה אישית משחקת תפקיר חשוב ביותר, למרות התגיון המצויין שלו, כיסורו הוא אדם המופעל על־ירי רגשות. אין זאת אומרת שהוא ינתק יחסים עם מרינה שמנהיגה לא יתחבב עליו אישית: אך הוא יצא מכליו ויעניק מעל ומעבר למי שהוא אוהב, בעוד מי שאינו אהוד עליו יאלץ לפרפר ולהתפתל זמן רב לפני שיזכה ממנו למינימום ההכרחי. על כן, עם גורבאצ'וב כדאי לקשור קשרים חמים, יותר מאשר קורקטיים. יש להקשיב לו, כי האיש אוהב לדבר. יש להעניק לו כבור, לא רק בתור נשיא מעצמת על, אלא אף על בסים אישי יותר: ככוד והערכה לכישוריו, לכשרונו יו ולקסמו האישי. יוזר עם זאת אין להתחגף אליו, משום שברגישותו הרכה הוא לא רק יקלוט את החנופה, אלא יכין את מניעיה ומטרתה. אנשים שקופים לגביו: הוא קורא אותם ואת מניעיהם הנסתרים כאילו היו ספר פתוה.

מיכאיל גורבאצ'וב. מעשים נועזים – מחיר יקר

הוא מנהיג טבעי המכיר בעוצמתו האישית ואינו האחרים... והוא נהנה מכל רגע; אכל שלא יהיו

השחקן ומתחיל האדם.

הרגיש, הפגיע והתובעני שלו. הוא תובע אהבה, ככור, הערכה והקרבה, כלי גבול. כל עוד הוא זוכה לכך -הוא מקסים ושופע אהבה והבנה. אך ברגע שיראה עצמו נפגע – הוא שולף את ציפרניו אותן הוא מגמה להצניע כחייו הציבוריים. משום כך ניתקים מדי פעם קשרי ירידות קרובה שלו עם אחרים, והוא מקיף עצמו באומרי הן מצד אחד, וכאנשים חיכולים להיות לו לתועלת, מצר שני. הנשיא הסוכייטי, עם כל החיוני שבו, הוא בסה"כ אגואיסט לא קטן ושתלטן רי גרול.

עם התפקיד שנטל על עצמו במידה כ"כ מושלמת -ער שאיש (כולל הוא עצמו) אינו יודע היכן נגמר

בחייו הפרטיים הוא טיפוס לא קל. בקשריו

האינטימיים יבוא לידי ביטוי חזק יותר הגד הביישן,

גורבאצ'וב אכן מתכוון לגרום למהפך בארצו. הוא התחיל תהליך כלתי הפיך של ליברליוציה, ובריה"מ אחריו תהיה מדינה שונה מזו שלפניו. שום רורן שיכוא כעקבותיו לא יצליח להחזיר את הגלגל

אחורנית. גם אם כוונותיו אינן נובעות ממניעים אנושיים טהורים אלא מרצונו להרחיב את השפעה ארצו אל איזורים ומדינות שער כה היו מחצה לה עובדה זו תמיר תיזקף לזכותו. אלא שכמו שליטים אתרים שעשו מעשים נועוים

ושלמו על כך מחיר יקר, כך גם איש זה יצטרך לשלם, וואת בעתיד הלא כל-כך רחוק. עם שהוחוק, נכוח הזרוע, על תקן של חתלתול כנוע במשך שבעים שנה - ייהפך לנמר משתולל כשיעירו אותו משנתו. תהליך הליכרליזציה עתיר לצכור תאוצה גוברת והולכת, עד שהעניינים יצאו משליטת הקרמלין. כתוך ארכע וחצי־חמש שנים גורכאצ'וב יעזוב את הקרמליו, כמקרה הטוב, ואת העולם הזה – במקרה הגרוע. כמשך כל התקופה הואת יהיה עליו להתמורו עם קשיים הולכים וגוברים, כך שאין בטתון שיחזיק מעמר אפילו עד 1993. ניתן לצפות לגל של קשיים בקיץ־סתיו 1990, כמעט כל שנת 91 ברציפות, ואם הוא יהויק

מעמר עד אז – לגל האחרון והקשה ביותר כ־1993. ככל מקרה, מיכאיל גורבאצ'וב יכנס להסטוריה כאחר המנהיגים הדגולים והנאורים של תקופתנו.

Market English

בישול צרפתי:

PORTER THANK

מהסס להפעילה. בעל השקפות ברורות ומוגדרות היטב ויש לו היכולת הטבעית ליישמן הלכה למעשה, בטקט, כתחכום וללא היסוס. מטרתו הראשונית היא להוכיח את עצמו – לעצמו: הוא אוהב את תחושת השליטה בנסיכות, כבני ארם וכחיים בכלל. כל הישג ונצחון משפיעים עליו השפעה משכרת. בנוסף לעמרה, לכבוד ולשליטה שהם מעניקים לו, הוא נהנה מעצם "משחק" הכוחות, כשתמטאי טוב, הנהגה מסדרת מהלכים מתוחכמים שלו יותר מאשר מעצם הנצחון. בעיני גורבאצ'זב העולם הוא לוח שחמט, והוא משחק עליו משחק סימולטאני נגד כל ראשי המדינות

אי־הכנות – כ"משחק" הזה הוא מתכוון לנצחו כשחקן טוב, הוא לעולם אינו מגלה את כל קלפיו וגם לא את אופיו האמיתי ומהותו הפנימית. על חולשותיו לא יודה אפילו כפני עצמו. גם את תכונותיו השליליות הוא רואה כאור חיובי ומצריק אותן. יכולתו זו להות שלם עם עצמו, לקבל עצמו ללא רגשי נחיתות או אשם – מונעת ממנו ספקות והיסוסים ומאפשרת לו להזרים את כל האנרגיות שלו ל"משחק" הפוליטי והשלטוני. הוא שחקן מטבע בריאתו, המזרהה

תחזית לשבוע שבין 29 ביולי ל־4באוגוסט

(23 ביולי עד 22 באוגוסטו נסו למנוע מריכות בעודן נאיבן, אחרת תצעוכו לעשות עכשיו פשות. עם זאת, חדשות טובות צפויות לחניע באמצעות חבר. חלומות בחקיץ עלולים להפריע

בתולה (23 באונוסט עד 22 בספטמבר)

(בספטטבר עד 22 באוקטובר)

השבוע עלולת לפרוץ מריבת בין אוחבים, או שיתגלעו קשיים הקשורים לילדים, לעומת זאת, רגעים ועימים צפויים בחבר ות – כדאי לחיזהר מסחורה מפוקפקה. לחיווצר קרע עם חבר, אלא אם כן תגלו שלכם, סודיות הוא עתה מלה המפחות רת ידידים. ביקור במקום מוכר יקב לכם מוטב לשמור בסוד על התפתחויות כספי וכונות לסלוח. הצעח פיניסית תחיה קשור

(20 בינואר עד 18 בפברואר)

(19) במברואר עד 20 במארס

רת בתנאים מגבילים.

(23 באוקטובר עד 21 בנובמבר) אין זה יום טוב לקניות לבית, או לתחל־ צפויות התפתחויות חיוביות בנוגע לקריי־ רה. אתם עשויים גם לקבל מתנה מקרוב משפחה. הצעה עסקית שתקבלו אינה

(22 בנובמבר עד 21 בדצמבר)

בדצמבר עד 19 בינואר) .

העסקיים בימים אלה נראה שאינכם מוצאים את בימים אלה כדאי לוקוט גישה ישירה. זסמירו לשמור על **וו**ע בטוד. ייחכן שלא חשיגו עכשיו את החח" קדמות שרציתם, אך עליכם להתמיד בנס- את כוונוחיכם. תוכלו לצפות לאי־חבנות. נכון ולפעול ננדבם. זה זמן טוב לטיפול שלכם במיטכה, ואתם מיטיבים לבטא את יונות. שעות הבוקר הן הטובות כיותר. ביתסים עם מישהו קרוב כדאי לחבחיר

81723io 44

(20 באפריל עד 20 במאי) החברים נראים אדישים, הבוסים נראים השימוט שלכם במיטבו עכשיו בנוגע לעד קשוחים וחעמיתים לעבודה נראים כל" ייני כספים ורכוש. עם ואת, תחום הקריי תיינסגלים. לא תהיה ברירה עכשיו אלא רח אינו ברור, וייתכנו בעיות עם עמיתים. להתפשר. עם זאת, בתחום הרומוטי צפו" מוטב לנקוט טקטיקה שמרויה ולחימוע יה הצלחה, ותוכלו לצפות לרגעים נעיד מהוצאות מינתרות.

תאומים (21 במאי עד 20 ביוני)

21 ביוני עד 22 ביולי) (21 במארט עד 19 באפריל) אם כי בעבורה אחם מצליחים יותר מן זה הזמן להפננת הכישרונות היצירתיים המצופח, עלולים לחצטבר חשבונות חט" שלכם. עיטוק בתחביבים יסב לכם הנאה פים פרטיים. היותרו עבשיו בשימוש בא חתובעים חלק ניבר מזמנכם וממרצכם. עונים טיפול, אין זה זמן טוב לעריכת קני" גדולה יותר מאשר יציאה לבילוי. עלול שראי ואל תגלו לאחרים אה התוכניות

המלים הוכונות, ואתם מתקשים לחבהיר התנהגות חשאית עלולה ליצור רושם לא לבין חבאים איתכם במנע. היצירתיות למרבה המזל, שותמים ובני־זוג יבינו ללב־ בענייני הבית, ותוכלו להשיג גם התקד- עצמכם. עם זאת, בתוכניות לטיול או לד כם. בצאתכם לקניות, חקפידו לחשב את מות בקריירה, לאחר שחיפטרו מן ההפר- ליעה עלולים לחול שזמיים.

אין זה זמן טוב לעסקות פיננסיוה עם גד: כתחום הרומנטי עלול להיווצר דילבול

עריכה כח דורה גר עריכה נראפית חווה עילם

גם אני הייתי ילד

חַבָּשְׁתִּיו וְמָן רָב, אַוֹּ לַשְׁוָא. חַלֶּק מְן

סצלָתָה יָתַרָה. מֵאָז אוֹתוֹ מִקְרֵה לָמַרְתִּי

בְּעַל־פָּה אָת כָּל השִׁירִים שַׁבְּתַבְתִּי עַד

"שְּבּוּר זָת" – קוסבר יוֹרָם – "הַשְּמֵע

בַּאָבוּץ מָפֶּח לָאֹזֶן. כִּילָדִים בָּטִדְנוּ מָאֹד

בּרְבוֹת הַשְׁנִים הִתְּבֶּרַר כּי אָכַן חָיָה יָלֶד

בָּכְפֶר יְחָוְקָאל שֶאָבִיוֹ גָחֲרֵג בִּפְּרֶעוֹת

1939. אַרָּ הוּא סַרַב לְּחַאָמִין לְכָּדְּ. עַד

שֶׁיוֹם אָחָד שָמַע יִלְלוֹתָיו שֻל צְבוֹע,

סנְשָׁמְעוֹת כָּצְחוֹקוֹ שֶל אָדָם וְחָשָב

לְםפּשׁ אַת אָבִיו וְלֹא שָב. לַמְּחֶרֶת

יִדי הצְבוֹע״.

לְּחָמוֹ כִּי זֶת אָבִיוֹ הַקּוֹרֵא לוֹ. הוּא יָצָא

בבקר מצאותו מבני הקבוין טרוף על

בְּנִיל צְעִיר קָּרָאתִי סְפָּרִים מוּעָטִים,

מְאָמֶר יוֹתֵר עוֹד פָּחוֹת. כִּי עַנְיָנוּ אוֹתִי

יוֹתֵר הַבְּנוֹת... נְבָּנְתִּי עֵל הָלִילִית, אַן

הַמּוֹרֶה שֶׁלִּי לְמוּסִיקָה, אָחִיו שֶׁל מֹשֶה

לא לאבון ומן, כי הייתי זיהן. על

שָׁרַת (שֶּׁרְתּוֹק) כְּתַּבְתִּי כָּוְי:

יְתוּדָה שֶׁרְתּוֹק. יָהוּדָה שֶּׁרְתּוֹק

בְּשֶׁהָיִיתִּי שָר, אָמֵר לִי: שְׁתֹּקוּ

לא קבל אותי לשעורי הָחְלִיל

בשהוא בעם הנה צועק: ישלף ססו

בְּגִי בַּקוּנְיָהוּ בְּנִי נַעָנַת ספּרְדּוּתוּ

לָמִדְתַּי עִבְרִית אָשֶׁר אֵין כְּמוֹתָה״

נְבַּוֹר נַלְדוֹתִי הָנָה טְרוּמְפֶּלְדוֹר. תוּא הָנָת

נבור. בְּכָל י״א בַּאַדְר נְעַרְף טְקָּוְס לְצִאוּ

קָרֶב סּנְבוּרָה נֶגֶד הְנֻפְיוֹת חָעַרְבִים בְּתֵל־

"אָבִי נִפְה לְסשְּקִיעַ בִּי דְבַקוּת

בּלְמוּדִים. "אַם לא תִּלְמִד עַבְשָׁו אַתְּה

תּצְטַעֵר נוֹרָאו" הָיָה חוֹוֵר וְאוֹמֶר. אַןּי

אָנִי בְּשֶׁלִי עַד עָצָם מַיּוֹם הַנָּה בָּאָשֶר אַנִי

קו 50, אָני עָדיִן לא מִתְנּעָנֵעַ לְבֵּית־

סשפר. אני גם לא מתנענע למאַכלים

קמו: דַלַעַת על כָּל צוּרוֹתֶיהָ, מָרֶד,

סְמִיצָה, דַּיִּסְה שֶלֹא נְבְּחֲשָה הַיּטֶב

"אָסּרְתִּי לְשֹׁחַק שָח, לְצַיַּר, לְשַׂחַק

פדורסל ולכתב. הנה ברור לי שבתיבת

ספורים תְרָיָה עִשּוּאָי לְרָשֶאָנְדַל, וְשֶׁלֹא

יַפְרִיעוּ לִיז הַשְּׁפּבִילְתִּי וְעָבַרְתִּי לֻזְשֶׁה

חַלוֹם יַלְדוּתִי הִתְּנְשְׁם״.

לָסנְשִים וֹאת, וְסיוֹם אָנִי נְשָׁאִי לוֹמֵר כָּ

וְתָלֶב עָם קרום, אוֹי, אוֹי, אַיזֶוּה

וּמְבֶּל הַנְּוִיפּוֹת שֶנְוַף בִּי בַּבְּחָה

פו אוניף סלילה

אָת ״אַל יִבְּנֶה סַנְּלִיל

אל יִבְנֶח סנְּלִילָה"ו

מִיּלְלוֹת הַצְּבוֹעִים וְסַהַּנִּים בְּאַזוֹר.

השירים נסיתי לשתור, און בְּלֹא

הַיּוֹם, כִּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת בְּמִסְבָּר״.

וָיָבֶד הָבֹר אַהְרָיו מְהַפְּנָט וְנִטְרַרִּ״

"האבוע מבפר יחוקאל

צחק בשנה בלילה

יורם טהר־לב

"אָנִי יוֹשֵׁב על סָבִילַת שׁמַת על ראשי זר נשושנים שלש ודוקר לי נססת ודוקר לי גראש"

אָת השיר נְּמַב הַמְשׁוֹדֵר־פָּוְמוֹנָאי יוֹרֶם טְחַר־לֵג, יָלִיד אָבּוּץ יָגוּר, הַמְּשַׁבּּר בְשִׁירָיו עַל תְּקוּפָתוֹ בַּקְבוּץ וְהַקּוֹרוֹת אוֹתוֹ אָז. "מִלְּבֶד חָנִיגוֹת חַג הַבְּבּוּרִים וָהשַׁחַת, הָיָה מַאָבּוּץ חֹד מַחָנִית שֵׁל הַתְּרָהָשׁוּיוֹת בְּיִשְׂרָאֵל״ – מְסַבּר יוֹרָם. ״זוֹ הָיָתָה וְנְקוּנָה ׳הָרוֹאִית׳ שֵׁל מִאַבְק בּבְּרִיטִים לְחַשְּׁנֵת עַצְמָאות.

יורם מהר לב ובחו

"וכרון יַלְדוּת בּלְחָני נְשֶׁבֶּת הוּא 'סשׁבָּת הַשְּׁחוֹרָה", פּקשׁוּרָה בַּעָקִיפִין לצעדי הָראשוֹנִים בּּכְתִיבת שִׁירִים. קניל 7 ומצי הראיתי לראשונה להורי שיר שַּנְתַבְתִּי. חם הָתְנָאוּ בִּי וְקֵנוּ לִי מִינֶּרֶת מְיַחָנֶת נָה אָרְשׁם אַרְּ וַבַּק אָת שירי ואוֹתָהּ אַתְבִּיא בִּמְגַרַת הַנַּעַלִיִם בּסדָרִם, ולא בּסָדַר סיָּלְדִים סּמְשַׁתֶּף. "בְּאוֹתָה שַׁבָּת הָאִיפו מַבְרִיטִים אָת

הַאָבוּץ וּלְאַסר פָּרֶק וְמֵן אָצְר פָּרְצוּ לְתוֹכוֹ, בְּשָׁתָם מְמַזְרִים פָּצְצוֹת זּוּ טדמיע בדי לקדף אֶת הַתְנַנְּדות מסברים. סקריטים אָקרוּ לְבְּשּוֹף אַת הַנְּבָרִים, אָפָלוּ נְשִׁים וּנְעָרִים שָׁחִשְׁתַּוֹנְפוּ בַּטַתְנַנְּדוּת וְשָׁלָחוּ אוֹתָכו לְמַחֲנוֹת מעצר בּרָפִים. ארְבָּעָה מֶדְשִׁים לא רָאִיתִּי אָת אָבִי.

שבוע יָמִים לא הַרְשֵׁינוּ לְעָזֹב אָת" בית הילדים, כי הבריטים ערכו חפושים בקבוץ אמר נשק. לכשוף נלו את 'משליק' (מחבוא גשק) הגדול ביותר שותפס בישוב מיהודי בארץ יִשְׂרָאל. בּאַשֶׁר הַרְשׁנוּ סוֹף סוֹף לצאונ מו הסדר נצחי לטדרם של חורי, אף הם לא ומצאו שם. צערי חוה בדול יוֹתֵר בּאשׁר נִלִיתִי כִּי הַבְּרִיטִים הַעַלִימוּ בּתַפּוּשִׂיהָם אָת יוֹמֶן הַשִּירִים שֶׁלִּי.

דגיאל טטוקלין

או לבני 3 ומעלה כמו שכחוב בעברית ובצרפתית. מה הם פסקו לא שמעתי אני הושבתי לטיול את היפו ההיפופותם

אַין זֶח טל אוֹתִי שוֹבֶּחַזּ

סבתא אמרה: תעצום עיניים – הפתעה.

סבא שחיה פעם מנהל בית־ספר אמר יש

לך כאן משהו חינוכי. לקחתי את החבילה

מסודרות דמויות יפות כבו היפו אמור ש

עיניים גדולות, הכלכ בוקסר עם כובע

טבתא אמרה לי, במקום סיפור אבא יוכל

לבנות אתך סיפורים שלמים מהקוביות.

אבא באמת בנה כי אותי ענינו יותר

הבובות הקטנות וחיפות שאפשר להזיו

להם את הידיים והרגליים לכל הכיוונים.

ורק אמא אמרה: זה יפה מאוד, אבל למה

לא חושבים עלי. למה צירפו לחבילה פני

חסבר בצרפתיתו איך אני אקרא לך את

לי כבר לא היה איכפת, שמתי את פוקסי

מהמשאבה הצחובה שמצאתי בחבילה

ויצאוני לטיול משאיר את כולם לאכול

נלידה ואבטיה. פרחוק שמעתי אותם

מתווכתים לאיוח גיל מתאים המשחק הוו

לכני 5 כמו שכחוב על האריזה באגלית,

השועל במכונית, תדלקתי אותה

חסיפורו מדוע לא בעבריתו

כחול ובתחת המון חלקים של לגו.

ופתחתי. מצאתי מכסה שקוף עליו

לי סנּצְחוֹןוו..."

בן פורת

- ושיהיה ברור!מוזיקה מנגנים עליפי תווים.לא קומקס!! ך

עֶלְבּוֹן

עֶרֶב קוִץ עַל הדֶּשָּׁא

טל אותו שכח.

טל עיף ומיוע הוא

סג ביום של חול.. ומהוי

אַמָּא נְלָל אַינָה שׁוֹאֶלֶח

טן יודעת היא: היֶּלֶד

טל אָן מְבַשֵּׁר לָה: אִמְּא,

פול עצום מרבצתי פנימחו

משהו חינוכי

אמא שלי אמרה לי שנורא כדאי לחכות

לשבת. סבא וסבתא יבואו לביקור ובטח

יביאו לי מתנה, כי נמרתי את הגן ועכשיו

אני כבר כמעט גדול. בלילה חלמתי שהם

מביאים לי אופנוע עם מנוע אבל בשבת,

כמו תמיד בדיוק בשעה 11 הם צלצלו

בדלת. אני פתחתי להם ועוד לפני שהם

הטפיקו לנשק אותי בתום חזה, זינקתי

לסלון ושאלתי: מה מבאתם לי. ראיתי

שהחלום שלי על אופנוע לא התנשם,

("פאביולור, יצרן לנו, מחיר מומלץ לל ש"ח)

יקנוי הוא בּוּבְקוֹנֵתוּו

לְבָדּוֹ הוּא שָׁם, מִפְנִי שַׁ...

בדורָגָל נְרוּ.

ובַלַב לו חג,

טל שומק קדב.

מַח קַרָה הַיּוֹם.

יספר עד תום.

לוחץ לי

דָנָה וּלְשָׁרוֹיִן

אַקָּם בְּכָחָנה ה' נַחָבָרִים זֶה שְּנָה.

סכּתָּה מְצִיאָה לָכֶם וּמְנַשָּׁה לְהַפְּרִיר

בּינֵיכֶם. וֶהָנֵיתִי לְקְרֹא עַד בַּמְּה אַתָּם

מַצְלִיחִים לְהַתְעַלֵּם מַהַלְּשוֹנוֹת הָרֶעוֹת

ושוֹמְרִים עַל תַּקְשֹׁרֶת בְּתוּחָה בִּינִיכְם.

נותר לי רק לאַתל לכם הַצְּלָחה. אַם

זקוקים לעצותי כְּדִי לְהַמְשִׁידְּ וְלְאֵחֹב.

הַחָּוְקָהָם מָצָמָד עַד הַיּוֹם, אִינְכֶּם

לשני הורולה

לְיָפָה מְבָּתָה ת" כל יוֹם וְאַהְּ נֶקְנֵית מֶקּשִׂיחוֹת

ן תַּהַמָּנְּשָׁים, אַן חוֹשֶשָׁת מָהַשָּׁם שַיַּצָּא לְן בְעַקְבוֹת בָּן. לא נְרְאָה לִי כִּי פּפָתרוֹן הַנּיֹ תָבֶר אָחָד אָם טֶרֶם מָצָאת אַת הַבָּתוּו אָתּוֹ הָיִית רוֹצָה לְהִיוֹת יוֹתַר מַאָּמַרִים. הַאָּם אַתְּ שְקַטָּה וֹבוֹטַחַת כִּי 🕽 צון בָּסַעָשִׁיוּדְ מַשְּׁחוּ שֵיַצְדְּיק "שֵׁם רַע"! אָם בָּוָי, קַבִּיר בִּי קּדְבְרִים נוֹבְעִים מקוצה. ליחור בשחון התישצי עם אחד הפקרים במשפת פון וראי את הנובחו. הא גַּוַרָּאי וִהְנֶה יוֹתַר אוֹבְּנֶקְטִיבִי

סמורה בנית הספר. הפנתה אותך אַל הַּפְּסִיכוֹלוֹג לְמִבְּחָנִים וְאַתְּ מַדְאָגָת. איוף יודעת מה הרקע לכוי אולם אוי יטלה לנחש שאת מתקשה בלמידיד נפרסן עצמו הוא ארף, אולם בנוי נמשחק ובהחלט מעניו. בסופו של הפכחן ייצץ לך הפסיכולוג מה עליף לעשות על מנת שיקל עליף ללבוד נקתיר וכן יוכל לְיָעץ לְבוֹרוּף וּלְהוֹריִף פַיצר לְעָוֹר לָף: בְּהָתְּלֶט בְּדָאיוּ שַתְּפִי

בעולה וסקני. אַהְ כּוֹתֶבֶת בִּי בָּנִים מְתָקַשְׁרִים אַלִיִּוּ

כָל הַכָּבוֹדוּ יָרוד מִנְּתָה ח׳ הַתּוֹפֶעָה שָאַהָה מְתָאַר נְקְרֵאת "קָּרָר־לַיְּלָה" וְהֵיא תּוֹפֶעָה נוֹרְמָלִית לַּחָלוֹטִין, וּמֶרְאָה כִּי אַתְּה בָּחוּר מִתְבָּגַר. לְפְרָטִים נוֹסֶבִּים בְּנֵה אָל אָחוֹת ביה"ס אוֹ אֶל היוֹעֶצֶת. לְיָעֵל מְתַּל־אָבִיב אַתִּ מַבִּיעָה חָשָשוֹת בְּקָשֶׁר לְגְדִילְתִּוּ וּלְהָתְּפֶּהְתוּתַדְּ הַנּוּפְנִית. הַפָּתְרוֹן הָנוֹ לְבְנוֹת לְהַתְּיָעֲצוּת עָם רוֹפָא הַמְּשְּפָּחָה, אוֹ לפְנוֹת לַמֶּיכוֹן לְהַתְּפַּתְּחוּת הַיָּלֶד בְאַחַת מְמֶּרְפְּאוֹת הַחוּץ שֶל בָּחֵּי סחולים. בכל מקנה, את המסוור הַהָּדְשִׁי נְהָּן לְּקְבֶּל נֵּם בִּשְׁנוֹת הָעֶשְׁרַה הַקאַחָרות וְאֵין בְּנֶה שום מְקוֹר לְדְאָנֶה.

12. פְּרִי הָעֵץ כְּוֶה, כַּנְּרְאָה בּוֹלֵט. 13. סשוג נמצא בתחלת זנויבר. 14. ספוי נד זָה מַסְפִּיק. 15. הַמְּלְכְלֵב בַּשְּׁדָה, לְּבְלֵב. זו. הישוב הוא: מעון המזון. מְאַנְהָ: ו. אָם הָצִיץ בָּה הַקּטְן לְנְדוֹל

משתעשעים

הַתַּשְבֵּץ הַמְחָדָד מאוון: ו. אַלָּה שָּצּוֹןרִים, קוֹרְאַים עַל ספורים. 6. הַפּֿן אַנוש וְיַחְיֶה לְאוֹיֵב. 7. בּנַקשָה נְמְצָא בְּתְכוּנִת הַנֶּלֶב. 9. סוֹף סשָׁקַד מִשְּׁפַּחָנֶה. 10. בְּנָבָּהְ תִּמְצָא אָת אָחוֹרֵי הַצּּוּף. 11. כָּאן, סִימָן מוּסִיקּלִי

אָדוֹן הָפוּף וְגָבוּהַ.

בְּמַשְּקָה תּוֹסָס. 3. שֶׁמָּא וָה הַנַּעַר שָּלֹא רְצָה לְנְדֹל. 4. הבּיטוּ יֵלֶר. נְאֵמָר עַל בְּכוֹר הַבְּנִים. 5. בְּתוֹךְ הַפְּרִי הנָה מִאָּכֵל אַבוֹקינוּ בָּמְדְבָּר. 8. אָנִי מִתְּחַיִּב מְחָר לָאֵכֹל אָת הַפְּרִי הָעָסִיסִי הַנָּה. 13. סשַׁתוֹר טַיָּרֹק הוּא אָמָד מְשַׁבְעַת המינים. 14. מספיק בסוף הגדי, 15. חַמֶּלְכֹּרֶת עֲשׁוּיָה כּוּרְאָה מַחֹמֶר זָה. 16.

יָהָיָה. וְהָרָחוֹק לָקְרוֹב. 2. דְוָהּ נִמְצְא

מימי

N'TI 20044 T.TI

בין הפוחרים

יונרל מחשב כים.

פתרונות וא לשלוח

ליםעריב לילדים"

47 ชเวยจโด

HIJEJIO 46